

Naturmiljöprogram Eslövs kommun

Områdesbeskrivningar

Rönneåns dalgång norr om Stockamöllan

Innehåll

ALLMÄNT	5
Metodik för inventering och värdeklassning	5
Förklaring av vissa beteckningar och ord.....	6
ÖVERSIKTSKARTA	7
LANDSKAPSOBJEKT MED VÄRDEKÄRNOR.....	8
1. Rönneåns dalgång	8
Områdesbeskrivning	8
Värdekärnor.....	9
B 1 Högörtsäng vid Rönne å.....	9
B 2 Betesmark nordväst N Hultseröd	9
B 3 Betesmark norr om Billigemölla.....	9
B 4 Strandäng norr Billigemölla.....	10
B 6 Grustag vid Billabäcken.....	10
B 7 Högörtsäng vid Brostugan	10
B 8 Öppen betesmark söder om Brostugan	11
B 9 Betesmarker öster Klockaregården (Rönneå)	11
B 10 Betesmarker vid Gunnaröd	11
B 11 Trädbärande betesmark vid Stockamöllan	12
B 12 Betesmark vid Stockamöllan	12
S 1 Alskog söder om Ådala	12
S 2 Lövsluttningar öster om Ådala	13
S 3 Lövblandskog på Rönneådalens östra sida	13
S 4 Alsumpskog i norra delen av Rönneå dalen	13
S 5 Basaltkupp vid Dalen	13
S 6 Alsumpskog på Rönneådalens östra sida.....	14
S 7 Lövskogar på västra sidan av Rönneåns dalgång	14
S 8 Alsumpskogar vid Norra Hultseröd.....	15
S 9 Betad skog norr om Väntan.....	15
S 10 Bäckravin vid Storegård	15
S 11 Alskog norr om Brostugan	16
S 12 Alskog i bäckravin väster om Brostugan.....	16
S 13 Avenboksluttningar öster om Brostugan	16
S 14 Avenboksbranter norr om Bögerup	17
S 15 Bäckdal med alskog norr om Bögerup	17
S 16 Al-askskog vid Klockaregården (Rönneå)	17
S 17 Bokdominerad ädellövskog i Bögerupsbranten.....	18
S 18 Lövskog i bäckdalgång vid Gunnaröd.....	18
S 19 Ask-almhund öster om Gunnaröds gård.....	19
S 20 Lövsluttning vid kanotcentralen i Stockamöllan	19
S 21 Grov ädellövskog vid Stockamöllan.....	19
S 22 Bokdominerad ädellövskog söder om Stockamöllan.....	20
2. Kolebäcken med omgivande kulturlandskap	21
Områdesbeskrivning	21
Värdekärnor.....	22
B 14 Betesmark norr om Södra Hultseröd.....	22
B 15 Betesmark öster S Hultseröd.....	22
B 16 Betesmark vid Bögerup.....	22
B 17 Betesmark vid Kolehuset	23
B 18 Betesmark söder S Hultseröd	23
B 19 Kolebäcksåsen.....	24

B 20 Betesmark öster om Kolebäcken.....	24
S32 Alskog nordöst om Bögerup.....	25
S 33 Ravinskog norr om Bögerup	25
3. Billabäckens dalgång	26
Områdesbeskrivning.....	26
Värdekärnor.....	26
B21 Betesmark vid Aspakull.....	26
B 22 Betesmark 1 vid Stenaröd	27
B 23 Betesmark 2 vid Stenaröd	27
B 24 Betesmark 3 vid Stenaröd	28
4. Stockamöllan med omgivande kulturlandskap	29
Områdesbeskrivning.....	29
5. Rönneholms mosse med omgivande våtmarker och Ringsjön	31
Värdekärnor.....	31
B33 Betesmarker vid Rönneholms mosse	31
S41 Del av Rönneholms mosse	32
S42 Parkartad bokskog vid Sjöholmen.....	32
S43 Avenbokskog vid Fairyhill	32
S44 Ask- och bokskog norr om Grimshus.....	32
S45 Ask- och bokskog öster om Grimshus.....	33
S 46 Ädellövskog norr om Råröd	33
S47 Alskog på Västra Ringsjöns strand (63).....	33
6. Stehag med omgivande kulturlandskap	34
Områdesbeskrivning.....	34
Värdekärnor.....	34
B34 Betesmarker vid Ljusekullen	34
B35 Betesmarker vid Kärrstorp	35
B36 Betesmarker vid Vedelsbäck.....	35
B37 Betesmarker vid Värlinge	35
B38 Betesmark vid Stehag	36
B39 UB ej färdigt	36
B40 Betesmark vid Hemmingsberga.....	36
B41 Betesmark 2 vid Hemmingsberga.....	37
B42 Betesmark i Bosarps Jär naturreservat.....	37
B43 Betesmark vid Ullstorp	37
B44 Ullstorps äng	38
B45 Kastberga äng	38
B46	38
B47 Betesmark vi Haga	39
S48 Bokskog i bäckdal norr om Stehag.....	39
S49 Alskog norr om Gyabjär vid Stehag.....	39
S50 Askskog vid Vedelsbäck norr om Stehag.....	40
S51 Ädellövskog vid Gyavallen i Stehag	40
S52 Bokskogar på Gyabjär vid Stehag	40
S53 Bokskog vid Kärrstorp	41
S54 Bosaps Jär.....	41
S55. Betad alsumpskog väster om Stehag	41
S56 Blandlövskog sydväst om Stehag.....	42
S57 Al- och ekskog sydväst om Stehag.....	42
S58 Hasselrik ekskog nordväst om Stehags vattenverk.....	42
S59 Hasselrik ekskog norr om Stehags vattenverk.....	42
S63 Alskogar vid Olofslund (i Kastberga skog).....	44
7. Skogar vid Farstorp	45
Områdesbeskrivning.....	45

8. Saxåns dalgång	47
Områdesbeskrivning.....	47
9. Snärjet och Skarhults Kronopark	48
Områdesbeskrivning.....	48
10. Gryby med omgivande kulturlandskap	50
Områdesbeskrivning.....	50
11. Brååns dalgång.....	51
Områdesbeskrivning.....	51
12. Kävlingeåns dalgång.....	53
Områdesbeskrivning.....	53
13. Rödabäcks dalgång	55
Områdesbeskrivning.....	55
14. Sandmarker vid Flyinge och Holmby.....	56
Områdesbeskrivning.....	56
15. Skogar och våtmarker kring Löberöd.....	57
Områdesbeskrivning.....	57
16. Sluttning mot Kävlingeån.....	59
Områdesbeskrivning.....	59
17. Skogar vid Hjularöd	60
Områdesbeskrivning.....	60
18. Harlösabäckens dalgång.....	62
Områdesbeskrivning.....	62
19. Borstbäckens dalgång	64
Områdesbeskrivning.....	64
Värdekärnor utanför landskapsobjekt	66

Allmänt

När programmet är färdigt kommer båda delarna av naturmiljöprogrammet att finnas digitalt. Programdelen som en länk. Områdesbeskrivningarna kommer att presenteras i en klickbar karta. När man klickar på en värdekärna får man upp inventeringsprotokoll (beskrivning och klassning) samt en bild från området.

Metodik för inventering och värdeklassning

Utgångspunkt och underlag för val av vilka områden som ska omfattas av naturmiljöprogrammet har varit kommunens gamla naturvårdsprogram från år 2007, inventering av gräsmarker år 2014 och andra särskilda inventeringar kommunen beställt fram till år 2018. Dessutom har information från Skogsstyrelsen, Artportalen, Jordbruksverket, Länsstyrelsen och ideella föreningar använts. Andra underlagsmaterial som använts är kommunens kartor i geodatabasen Geosecma.

Inventeringen av skogsområden har gjorts av Naturcentrum AB år 2017. Inventeringen av ängs- och betesmarker har gjorts av Anna-Carin Linusson och Birgitta Karlsson, Eslövs kommun, under åren 2016-2018.

I Naturmiljöprogrammet finns 204 stycken områden avgränsade, som så kallade värdekärnor. En värdekärna är ett område med så höga naturvärden att de bedöms ha extra stor betydelse för växter och djur. De innehåller ett flertal arter som är typiska för naturtypen. De kan vara en källa för trängda arter att sprida sig från.

Områdena har inventerats, avgränsats på karta och klassats i tre naturvärdesklasser. De objekt som bedömts uppnå minst klass 3, bedöms som värdekärnor. Bedömningen av naturvärdesklasser följer i huvudsak Svensk standard SS199000:2014 (naturvärdesinventering avseende biologisk mångfald), där objekt värderas utifrån artvärde och biotopvärde för biologisk mångfald. Klass 1 - Högsta naturvärde, klass 2 - Högt naturvärde och klass 3 - Påtagligt naturvärde.

Kriterier för bedömning av artvärde:

- artrikedom
- naturvårdsarter (antal och vilka).

Kriterier för bedömning av biotopvärde (ett urval):

- naturlighet (frånvaro av negativ påverkan från människan),
- strukturer (värdestrukturer positivt för växter och djur exempel åldersfördelning av träd och luckighet, tuvigt och stenigt, kuperat, skogsdungar i betesmark, mosaik mellan torrt och blöta delar),
- värdeelement (utgör livsmiljöns byggstenar ex träd, gamla grova träd, skogsbryn, stenar, tuvor, stenmurar eller rösen, blottad sand, vatten, död ved, förekomst av blommande och bärande buskar),
- kontinuitet (exempelvis området har varit under lång oavbruten följd gräsmark/betesmark/trädbärande mark),
- hävdstatus (om området hävdas idag ex genom bete/slätter eller annat)

- områdets storlek, närhet till andra livsmiljöer, form (har betydelse för hur arters rörelse mellan lämpliga livsmiljöer gynnas ex närhet till skogsbryn, stort område med variationer av livsmiljöer, närhet till andra liknande miljöer)
- sällsynthet och hot (naturtypens vanlighet i ett geografiskt område, natura 2000 naturtyp)

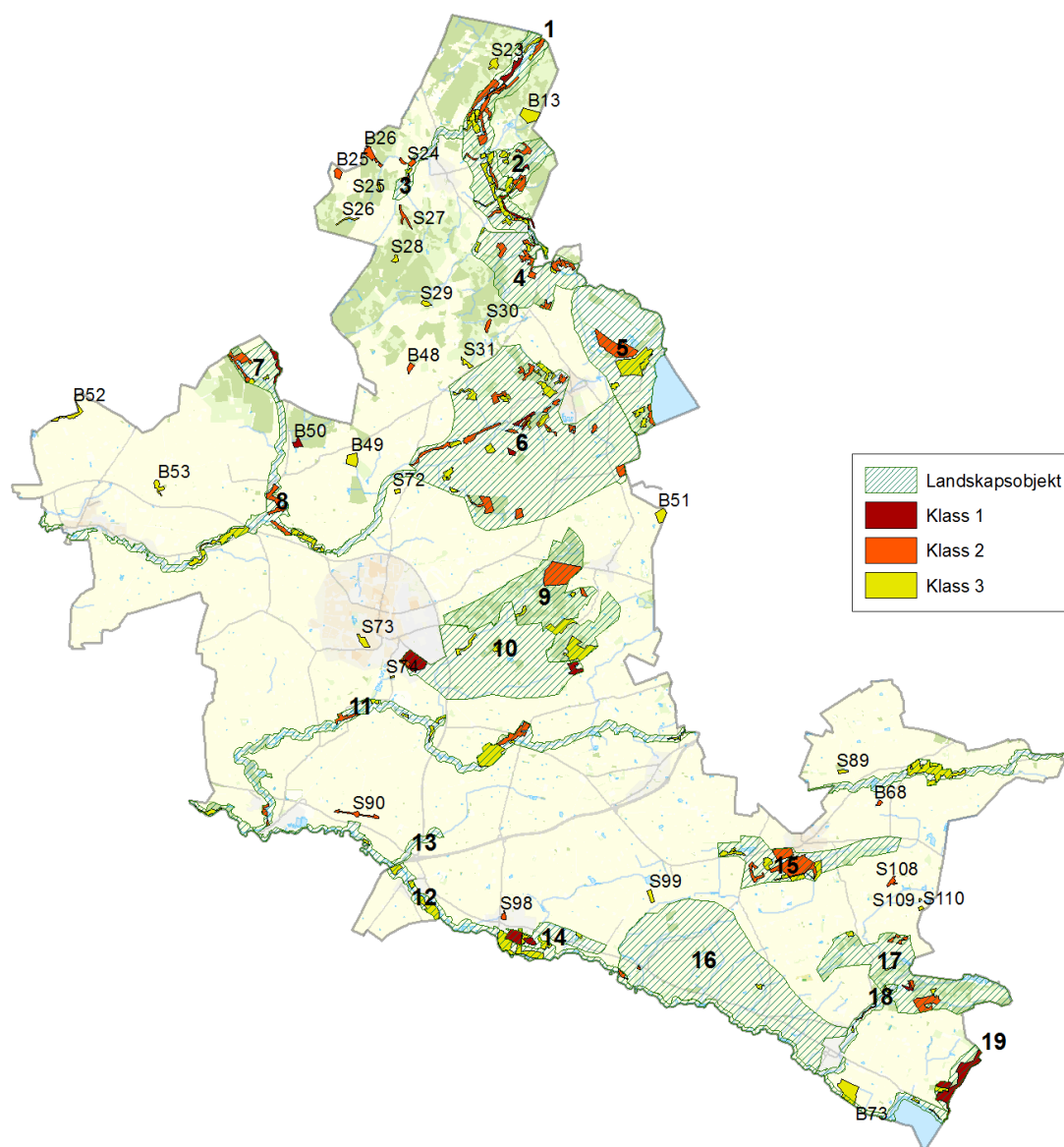
Värdekärnorna (klass 1-3) utgör cirka 3,6 % av kommunens totala yta (cirka 1,8 % av vardera betesmark och skog). Värdekärnor med högsta naturvärde, klass 1, utgör 0,4 % av kommunens yta.

Områden som bedömts ha lägre naturvärden än klass 3 men ändå kan anses positivt för växter och djur, till exempel spridningsvägar och lämpliga spridningsområden, har avgränsats i så kallade landskapsobjekt (se figur 1). Landskapsobjekten kompletterar värdekärnorna/naturvärden och innebär att naturvärde av landskapsekologisk karaktär samlas inom ett område. Landskapsobjekten visar landskapsavsnitt som skiljer sig från omgivande landskap. De måste inte innehålla värdekärnor. Landskapsobjekten klassas inte.

Förklaring av vissa beteckningar och ord

- Fältskikt = den del av vegetationen som utgörs av ris, örter, gräs Högörtsäng = fuktiga marker ofta invid vatten med högväxande örter, gräs och halvgräs. Förr var de oftast slåttermark. Högörtsängen är ofta artrik och till stor nytta för insekter, fåglar, småvilt och groddjur.
- Naturvårdsart = naturvårdsarter omfattar arter som är fridlysta, signalarter, rödlistade- och hotade arter och andra arter som bedöms indikera hög biologisk mångfald). Förkortningen (V) står efter några arter, vilket står för värdeart. Värdeart har ungefär samma innebörd som naturvårdsart.
- Nyckelbiotop = en nyckelbiotop är ett område i skog som i och med sina höga naturvärden har en mycket stor betydelse för biologisk mångfald. Nyckelbiotoper är ofta rester av miljöer som försvunnit i det omgivande landskapet. De arter som lever i sådana miljöer uppträder inte slumpartat eller jämnt utspritt i skogslandskapet utan finns ofta samlade på platser som har speciella egenskaper. Därför har dessa miljöer en nyckelroll för bevarandet av skogens växter och djur.
- (s) = signalart. Med signalarter menas naturvärdesindikatorer. Det är arter som genom sin närvaro kan indikera att ett område har höga naturvärden. Signalarter används vid naturvärdesinventeringar i skog för att lokalisera och urskilja skogar med höga naturvärden.
- (§) = fridlyst enligt miljöbalkens bestämmelser
- (RE) = nationellt utdöd (se programdelen kapitlet om rödlistade och hotade arter)
- (CR) = akut hotad,
- (EN) = starkt hotad,
- (VU) = sårbar
- (NT) = Nära hotad
- (DD) = kunskapsbrist.

Översiktskarta

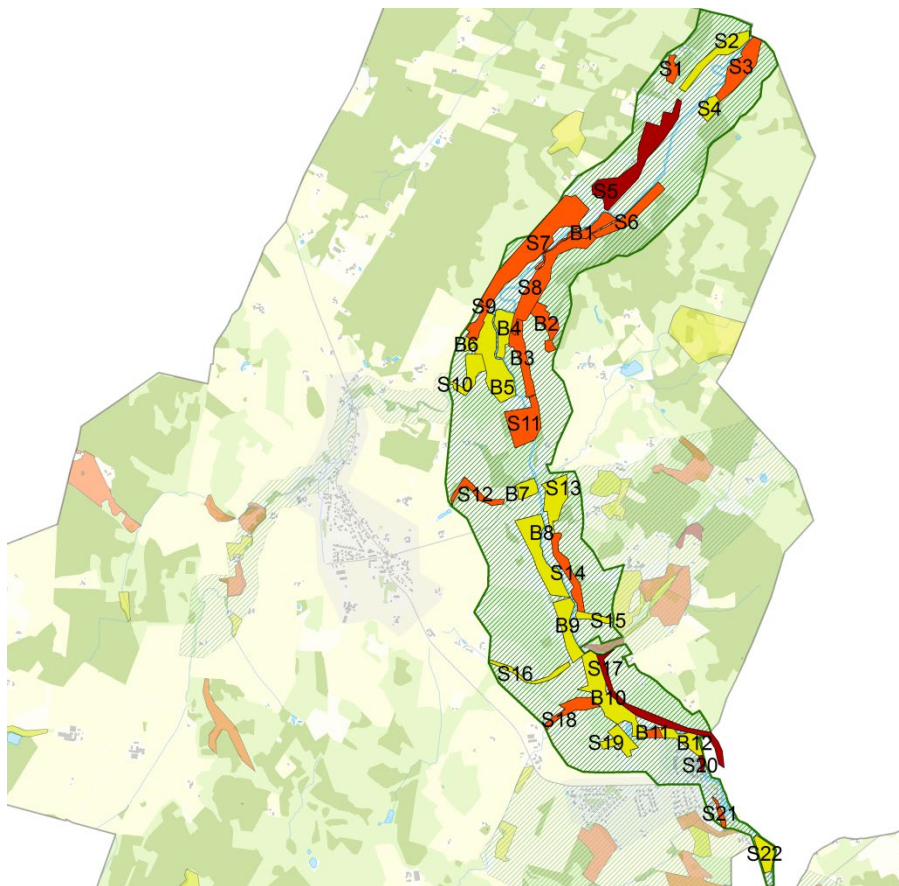

Figur 1. Översiktskarta med landskapsobjekt och värdekärnor. Skogsvärdekärnor anges med ett S + numret och ängs- och betesmarksvärdekärnor med ett B + numret.

Landskapsobjekten är, nummer 1 Rönneåns dalgång, 2 Kolebäcken med omgivande kulturlandskap, 3 Billabäckens dalgång, 4 Stockamöllan med omgivande kulturlandskap, 5 Rönneholms mosse med omgivande våtmarker och Ringsjön, 6 Stehag med omgivande kulturlandskap, 7 Skogar vid Farstorp, 8 Saxåns dalgång, 9 Snärjet och Skarhults Kronopark, 10 Gryby med omgivande kulturlandskap, 11 Brååns dalgång, 12 Kävlingeåns dalgång, 13 Rödabäckens dalgång, 14 Sandmarker vid Flyinge och Holmby, 15 Skogar och våtmarker kring Löberöd, 16 Sluttning mot Kävlingeån, 17 Skogar vid Hjularöd, 18 Harlösabäckens dalgång samt 19 Borstbäckens dalgång.

Landskapsobjekt med värdekärnor

1. Rönneåns dalgång

Områdesbeskrivning

Rönneå är Skånes näst största vattendrag och utgör utlopp från Ringsjön, Ån mynnar i havet i Skälderviken. Avrinningsområde är 1502 km² stort. Ån har varierande strömförhållanden, vilket skapar förutsättningar för många olika arter både i och runt ån. I kommunens norra del har ån kvar sitt naturliga lopp. Rönneås dalgång är också geologiskt intressant. Här finns bland annat rester av vulkankäglor.

Omgivningen kring ån är varierande och innehåller en stor mängd naturtyper. Här finns flacka stränder med våtmarker och öppna betsmarker och längre norrut en djupt nerskuren dalgång med skogskläddabranta sluttningar. Även i den djupa dalgången utgörs åns omedelbara omgivning av fuktängar som sköts med bete eller slåtter. Kärrnävan som är både en hotad art (EN) och en av kommunens ansvarsarter finns i en lokal i området: B7 Högoränsäng vid Brostugan. Arealen fuktängar och våtmarker har minskat genom åren och det finns områden där betet helt har upphört

Skogarna i området domineras av ädellövskog med ek och bok. På några platser finns dock planterade granskogar. Nära ån växer fuktlövskogar, huvudsakligen dominerade av al, men på sina ställen med inslag av ask. Fältskiktet i skogarna varierar från artfattiga hedbokskogar till

artrika ängsartade ädellövskogar. På flera ställen finns olikåldrig och flerskiktad ädellövskogar med innehåll av gamla grova träd och död ved och värdefull lav-, moss- och svampflora. I rasbranter förekommer basalt och diabasgångar vilket skapar förutsättningar för mer näringskrävande arter.

Djur- och fågellivet är rikt. Här finns gott om småfåglar, bland annat man kan exempelvis träffa på rariteter som kungsfiskare, försärla och strömstare. Även utter har setts.

Värdekärnor

B 1 Högörtsäng vid Rönne å

Beskrivning: En fuktig högoränsäng vid Rönne å med slåtterhistorik och naturligt hydrologi. Blomprakt och nektarproduktion av högväxande örter och gräs.

Biotopkvalitet: livsmiljö för pollinerande insekter, naturlig hydrologi.

Naturvårdsarter: kåltistel, vänderot

Önskvärd naturvårdsskötsel: sen slåtter (efter blomningstid) med flera års mellanrum för att hålla efter buskar och träd.

Naturvärdesklass 2

B 2 Betesmark nordväst N Hultseröd

En stor, stenig, tuvig mestadels glest trädklädd betesmark omgiven av skog och stenmurar.

Ek dominerar, men inslag av andra arter som avenbok, björk, hassel, gran och al finns.

Buskskiktet är glest med inslag av blommande och bärande buskar som exempelvis hagtorn, ros slån, och hassel. I norr finns tätare partier av hassel. Fältskiktet hyser en stor mängd arter. Några sådana är äkta johannesört, blåbär, lingon, kärtistel, teveronika, älgört, ärenpris.

Biotopkvalitet: området betas, god hävd, stenigt och tuvigt, stort område, lång kontinuitet som trädbärande mark, variation av livsmiljöer, grova träd, stenröse, stenmurar, liggande död ved, alkärr.

Naturvårdsarter: fårsvingel, gråfibbla, gökärt, harstarr, humleblomster, hundstarr, liten blåklocka, ljung, rödsvingel, rödven, stenmåra.

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 2

B 3 Betesmark norr om Billingemölla

En trädbevuxen stenig och tuvig hagmark med enstaka träd och små dungar i sluttning ned mot Rönneå. Enstaka ekar står solitärt, avenbok finns ofta i dungarna. Sluttningen är fuktig ned mot ån, lite torrare upp mot åkern. Fältskiktet utgörs av vanliga arter som hundäxing och andra bredbladiga gräs, rörliga älggräs, vitsippa och smörblommor.

Biotopkvalitet: området betas, god hävd, stort område, variation av livsmiljöer, lång kontinuitet som gräsmark, stenar, tuvor, stenmur, död ved, grova träd.

Naturvårdsarter: gråfibbla, humleblomster, gökärt, kåltistel, liten blåklocka, rödsvingel, rödven, stenmåra

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 2

B 4 Strandäng norr Billigemölla

Beskrivning: En strandäng på östra sidan av Rönneå Strandängen har varit större under tidigt 1900-tal. Idag pågår igenväxning av al och viden i kanter trots bete. Området är lite tuvigt men beteshävd är god. Floran utgörs mestadels av triviala arter och tuvtåtel dominerar.

Biotopkvalitet: variation av livsmiljöer, lång kontinuitet som gräsmark, god beteshävd, diken, träd, och ån.

Naturvårdsarter: inga

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området.

Naturvärdesklass 3

B 5 Betesmarker vid Väntan

Beskrivning: En fuktäng längs Rönneå där delar har börjat växa igen. Här och var är marken stenig och flera diken korsar området. På flera ställen står gamla staket kvar. Fältskiktet i fuktiga delar domineras framförallt av starrarter samt högväxta örter. Idag betas området sparsamt fast i i torrare delar är betestrycket bättre. På flera ställen står gamla staket kvar.

Biotopkvalitet: variation av livsmiljöer, lång kontinuitet som gräsmark, stort område, betas men betestrycket är svagt, gamla staket, stora stenar, vattendrag med bottenstrukturer av sten och grus, död ved och ån.

Naturvårdsarter: brunört, humleblomster, kåltistel, skavfräken

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området. Ett hårdare betestryck skulle motverka igenväxning.

Naturvärdesklass 3

B 6 Grustag vid Billabäcken

Beskrivning: En brant, torr, öppen moränsluttning ned mot Rönneå med spår av täkt. Täckens lodräta sluttning börjar växa igen, men ännu finns bara sand kvar. Marken är torr och gräset kort och välbetat. Enstaka hagtorns- och benvedsbuskar finns. Floran utgörs i huvudsak av triviala arter exempelvis rörliga, svartkämpar, maskros, hundäxing, rödven, stånds, nysört och liten blålocka. Tordyvel sågs vid fältbesök.

Biotopkvalitet: variation av livsmiljöer, lång kontinuitet som gräsmark, sandblottor, bohål, bete och god hävd, förekomst av blommande och bärande buskar.

Naturvårdsarter: liten blålocka, gråfibbla

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete, se till så att bara sand finns i den före detta täkten.

Naturvärdesklass 3

B 7 Högrötsäng vid Brostugan

Beskrivning: Området består av två delobjekt: en högrötsäng med framförallt älgört, viden, strandlysing, ängskavle samt en kulle med hagmarkskaraktär, ängsflora och granddunge.

Högrötsängen är tät och saknar hävdarter, bortsett från smörbollar och kärnäva (EN). Kärnäva är en av kommunens ansvarsarter. Andra arter i högrötsängen är älgört, viden, strandlysing, ängskavle och ängsskära (NT).

Biotopkvalitet: variation av livsmiljöer, lång kontinuitet som gräsmark, rödlistade arter, brynmiljöer. Området bedöms ha goda artförekomster, främst på grund av den rödlistade arten ängsskära

Önskvärd naturvårdsskötsel: Området behöver slåss för att gynna kärnäva, ängsskära, brudborste, smörbollar, och antagligen ett fåtal andra naturvårdsarter som kan tänkas förekomma på marginalen. Lämpligt som restaureringsobjekt (kommunägd mark). Bete är inte lämpligt med tanke på nämnda arters dåliga betestolerans (men ett sent efterbete vore

kanske inte helt fel). Vårbränning på kullen är antagligen mycket välgörande och billigt som restaureringsåtgärd.

Naturvårdsarter: liten blåklocka, ängsskära, brudbröd, kärnäva, brudborste.

Naturvärdesklass 3

B 8 Öppen betesmark söder om Brostugan

Beskrivning: En stor beteshage vid Rönne å bestående av en isälvsås och torvrika fuktängar. Hagen består av en stor variation av biotoper, från gräshed till fuktäng. Låglänta delområden är svagt betade eller orörda och består av höga gräs och halvgräs med högrötsflora. De torrare plåtarna är mer välbetade. Några exempel på arter som förekommer är brunört, rödklöver, vanlig smörblomma och kamäxing. En del av området är starkt påverkat av omfattande schaktnings- och ledningsdragning.

Biotopkvalitet: variation av livsmiljöer, lång kontinuitet som gräsmark stort område, i lågområden är hävden svag, i torrare god.

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete. Önskvärt med variation i påsläpp, och gärna med kompenserande slåtter på de näringsrikaste delarna,

Naturvårdsarter: inga

Naturvärdesklass 3

B 9 Betesmarker öster Klockaregården (Rönneå)

Beskrivning: Steniga och tuviga betesmarker med träddungar längs Rönneåns västra strand öster om Klockargården. Flera solitärt stående ekar finns i området. I fuktiga delar dominerar tuvtåtel, vecketåg, älggräs och alsly. I träddungarna som ofta utgörs av al och björk är marken torrare och artrikare. Fältskiktet är sparsamt med arter som jordreva, smörblomma och humleblomster. Längs bäcken i södra delen av området står flera grova och flerstammiga alar. Kvar av de forna ängs- och betesmarkerna är endast en mindre del, då omfattande schaktnings- och ledningsdragning skett här.

Biotopkvalitet Området har lång kontinuitet som gräsmark och trädbevuxna betesmarker., bete, variation av livsmiljöer, beteshävd, grova träd, bäck, ån, stenigt, tuvtigt.

Önskvärd naturvårdsskötsel: : fortsatt bet i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvårdsarter: blodrot, humleblomster, rödsvingel, rödven,

Naturvärdesklass 3

B 10 Betesmarker vid Gunnaröd

Beskrivning: Ett stort frisk till fuktig betesområde längs ån som betas i flera, mycket stora fällor. Området har lång kontinuitet som gräsmark. Viss del är lite mer stenigt och tuvtigt. Floran består mest av vanliga arter som allehanda bredbladiga gräs, maskrosor och smörblommor. Ett par mindre bäckar tvärsär området. Enstaka träd och mindre buskage finns. Ett antal kullar med torrare mark finns på västra sidan. Här finns arter som ängssyra, rödven och liten blåklocka.

Biotopkvalitet: lång kontinuitet som gräsmark, hävdas, variation av livsmiljöer, träd, vatten

Naturvårdsarter: liten blåklocka och rödven.

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området. . Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 3

B 11 Trädbärande betesmark vid Stockamöllan

Beskrivning: En frisk till fuktig betesmark strax norr om Stockamöllan. Området är välhävdat och relativt artrikt. Marken närmast ån har historiskt varit fuktäng och hyser huvudsakligen vanliga arter som hundäxing, kamäxing, vanlig smörblomma, men även arter som gökärt, gråfibbla och ärenpris. I söder finns en torr sluttning med mycket grova träd, bland annat 2 bokar med diameter över 1 m och en nästan lika grov skogsek. Enstaka rosor, hagtorn och hassel finns i kan mot åkern. Träden finns med i inventeringen av skyddsvärda träd och hyser rödlistade lavar (bokvårtlav och bokkantlav (båda rödlistade NT))

Biotopkvalitet: lång kontinuitet som gräsmark, hävdas, variation av livsmiljöer, stora grova träd, död ved, sten och tuvor, vattendrag.

Naturvårdsarter: gråfibbla, blodrot, rödven, fårsvingel, gökärt och prästkrage

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området. . Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 2

B 12 Betesmark vid Stockamöllan

Beskrivning. Friska till fuktiga strandängar, ställvis lite tuviga och steniga längs åns södra strand vid Stockamöllan. Under tidigt 1900-tal utgjorde delar av marken åkermark, andra delar trädbevuxen betesmark. Idag betas hela området och är till största del välhävdat. Ett större röse och trädunge finns i östra kanten. Flera av träden är grova och finns med i inventeringen över skyddsvärda träd. Enstaka buskar av slån, hagtorn, ros finns. Fältskiktet består mest av vanliga arter. I torrare delar växer gråfibbla, liten blåkllocka och rödven. Området gränsar till en nyckelbiotop i ravinen bredvid kanotuthyrningen.

Biotopkvalitet: stort område, beteshävd, variation av livsmiljöer, stora grova träd, död ved, stenigt, tuvigt, bäckar, vattendrag.

Naturvårdsarter: gråfibbla, liten blåkllocka, rödven.

Önskvärd Naturvårdsskötsel. fortsatt bete i hela området. . Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 3

S 1 Alskog söder om Ådala

Beskrivning: En högvuxen klibbalskog olikåldrig och flerskiktad, tät och nästan oframkomlig. Buskskiktet är tätt med arter som hassel, hägg, hallon och brakved. Förutom klibbal finns ek, ask bok och rönn. I fältskiktet växer bland annat harsyra, gulplister, tuvtåtel, starrarter, gullpudra, och bäckbräsmas och älggräs.

Marken är blockrik, men ibland finns fuktsänkor. Många klibbalar har sockelbildningar. Måttlig förekomst av död multnande ved.

Biotopkvalitet: Döda och döende stående alar, hackspethål i alar, blockrik mark, källmark, mindre fuktsänkor och vattensamlingar, grov asplåga, blöta lövlågor. Låg sentida skoglig påverkan.

Önskvärd naturvårdsskötsel: Naturlig dynamik, dvs. fri utveckling.

Naturvårdsarter: ask (EN), gullpudra (s), skärmstarr (s), bäckbräsmas (s)

Naturvärdesklass 2

S 2 Lövsluttningar öster om Ådala

Beskrivning: Lövsluttningar och brynmiljöer i Rönneåns dalgång. Tåta och svårforcerade skogsmiljöer med ek, avenbok, bok, ask, lind och klíbbal, hassel och hagtorn. Smärre vattendrag korsar lövskogen. I fältskiktet finns både vanliga arter som harsyra och gulplister, men även andra mera sällsynta som kransrams, lundstjärnblomma och gullpudra och svamparter som kantarellmussling. Förekomst av död ved i måttlig mängd. Inga gamla träd.

Biotopkvalitet: Fuktdrag med al, blockrik mark, mossblock, lövlågor, bäck, bryn, kantzon mot vattendrag, bäckdrag, lindrotvältor.

Naturvårdsarter: Lind (s), kransrams (s), lundstjärnblomma (s), gullpudra (s), kantarellmussling (s)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Naturlig dynamik, dvs. fri utveckling

Naturvärdesklass 3

S 3 Lövblandskog på Rönneådalens östra sida

Beskrivning: En högvuxen alsumpskog vid Rönneå. På anslutande friskare mark inslag av grov ek, bok och ask. Gott om hassel och mossblock. Inslag av källmark och sockelbildningar. Relativt likåldrigt trädskikt, men ändå viss olikåldrighet. Gamla stubbar av ek. Dock låg sentida skoglig påverkan, vilket tillsammans med ovanstående ger en viss naturskogsartad struktur. Stort sammanhängande lövskogsområde. I fältskiktet finns vanliga arter som harsyra, småvänderot, ormbunkar, men även arter som exempelvis skärmstarr och bäckbräsa.

Biotopkvalitet: Alsocklar, källmark, hög luftfuktighet, alhögstubbar med tickor och hackspetthål, ektorrträd, mossblock, lövlågor.

Naturvårdsarter: ask (EN), skärmstarr (s), bäckbräsa (s), pulverädellav (VU).

Önskvärd naturvårdsskötsel: Naturlig dynamik, dvs. fri utveckling.

Naturvärdesklass 2

S 4 Alsumpskog i norra delen av Rönneådalen

En mindre klíbbalsumpskog på ganska plan mark. Relativt likåldrigt trädskikt av medelåldrig klíbbal, men ändå två-treskiktat på grund av buskar och mindre träd. Förutom al finns ek, avenbok, björk i trädskiktet samt hassel, hägg och brakved i buskskiktet. Fältsikiket utgörs av vanliga arter som harsyra, gulplister, hallon och ormbunkar. Gott om död ved.

Biotopkvalitet: Alsocklar, alhögstubbar, allågor, källmark.

Naturvårdsarter: Kantarellmussling (s)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Naturlig dynamik, dvs. fri utveckling. **Naturvärdesklass 3**

S 5 Basaltkupp vid Dalen

Beskrivning: Norra delen av objektet är igenväxande betesmarker i sluttningar.

Variationsrikt och korsande småbäckar med alskog. Hässlen och partier med ek-hasselskog. Inslag av avenbok. Låg sentida skoglig påverkan.

På basaltkuppen i objektets mellersta och södra delar ändrar sig skogsvegetation tvärt.

Olikåldrig och flerskiktad ädellövskog med bok, al, ask och avenbok, även gamla träd och senvuxna avenbokar. Artrik flora, till exempel lungört i riklig mängd, hässlebrodd, skogsbingel och stinksyska. Även förekomst av flera naturvårdsintressanta svampar.

Biotopkvalitet: mossblock, lövlågor, gamla stubbar, asklågor, torrträd, hässlen, grov ek och tall (enstaka), stora stenrösen, stenmur, gammal hassel, källmark med al, basaltkupp, grov bok, äldre ask, senvuxen avenbok.

Naturvårdsarter: ask (EN), skogsalm (CR), kantarellmussling (s), lind (s), storrams (s), platt fjädermossa (s), trubbfjädermossa (s), saffransfingersvamp (VU), snövit fingersvamp (s), stor klubbfigersvamp (s), grå vårtlav (s), lönnlav (s), blek kraterlav (VU), bokvårtlav (NT), stiftklotterlav (NT), guldlockmossa (s), lungört (s), lömsk flugsvamp (s), kruskantarell (s), nästrot (§, s), blåsippa (s), fläckticka (V), borstskölding (s)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Naturlig dynamik, dvs. fri utveckling.

Naturvärdesklass 1

S 6 Alsumpskog på Rönneådalens östra sida

Beskrivning: Lövskogssluttningar och alsumpskog ner mot Rönneå med måttlig till hög artrikedom. Ek, bok, avenbok, rönn, gran, asp och björk och hassel och klibbal finns i träd- och buskskiktet. Harsyra, gulplister, ormbunkar, älggräs, skogssäv, men även skärmstarr, skogsbräsa, bäckbräsa, buskstjärnblomma, kärrfibbla, och kransrams i fältskiktet. Flerskiktat och olikådrig struktur, med en låg sentida skoglig påverkan. Detta ger en viss naturskogsartad känsla. Källmark och rännilar i blockrika sluttningar. I alsumpskogen gott om död multnande ved i olika former. Totalt sett stora arealer källmark och översilning, som delvis översvämmas i de nedre delarna närmast ån.

Biotopkvalitet: mossklädda lövlågor i riklig mängd, asphögstubbe, mossblock, sluttning, grov asplåga, bäckdrag, bäck, källmark, alsocklar, alhögstubbar, rotvältor, bryn.

Naturvårdsarter: skärmstarr (s), skogsbräsa (s), bäckbräsa (s), buskstjärnblomma, kantarellmussling, ask (EN), kärrfibbla (s), kransrams (s), kungsfiskare (VU) i strandkanten

Önskvärd naturvårdsskötsel: Naturlig dynamik, dvs. fri utveckling. **Naturvärdesklass 2**

S 7 Lövskogar på västra sidan av Rönneåns dalgång

Beskrivning: En högvuxen ädellövskog av bok, ek och avenbok, med inslag av ask och rönn med relativt hög artrikedom. Flera rödlistade arter på träd och i fältskiktet som guldlocksmossa, platt fjädermossa, bokvårtlav, gullpudra, lund- och buskstjärnblomma. Ung hassel i fältskiktet. Relativt olikådrig och flerskiktad skog, men påverkad av sentida avverkningar. Lövsluttningarna övergår i nyrestaureerade trädbärande hagmarker med inslag av mer slutna träddungar av äldre ädellövträd.

Biotopkvalitet: Bålgetingbo i trädhållighet. Levande och döda bokhögstubbar, ekrotvältor, rötskadade äldre bokar och ekar, döda almar, stubbar, grov uppsprucken ek och bok, gammal senvuxen ek, bergklackar, hackspetthål i lind, lindlåga, stenmurar, betespåverkan, grässvål, ansluter till vattendrag (å), sluttningar, källmarkspåverkat.

Naturvårdsarter: storrams (s), lundstjärnblomma (s), buskstjärnblomma (s), ask (EN), guldlockmossa (s), platt fjädermossa (s), lönnlav (s), lind (s), bokvårtlav (NT), gullpudra (s), kungsfiskare (VU) vid ån, gröngöling (NT)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete på befintliga betesmark. Spara evighetsträd och lämna död ved.

Naturvärdesklass 2

S 8 Alsumpskogar vid Norra Hultseröd

Beskrivning: Alsumpskogar på den östra sidan av Rönneåns dalgång. Stort sammanhängande, relativt artrikt (fåglar och växter) lövskogsområde, endast lite påverkat av sentida skogsbruk. Objektet kännetecknas av omfattande arealer av källpåverkad översilad mark, som nästan alltid är stenbunden (mossblock). Skogen är mest medelåldrig, men det finns både yngre och äldre skogspartier. I de övre delarna av sluttningarna finns även ek-hassellundar och blandädellövskogar med ask. Överlag gott om multnande ved. I fältskiktet finns bland annat vitsippa, svalört, kärrsilja, skogssäv, gullpudra, bäckbräsa, kärrfibbla och ramslök.

Biotopkvalitet: Rik örtflora. Stenmurar, fuktiga-blöta lövlågor av olika dimensioner, äldre grov ask, mossblock, sockelbildning, källmark, rännilar, översilning av stora ytor, videsnår mot ån, högstubbar, torrträd, rinnanslutning till Rönneå, hög luftfuktighet, grov ek.

Naturvårdsarter: ask (EN), gullpudra (s), gröngöling (NT), bäckbräsa (s), lind (s), västlig husmossa (s), rostfläck (s), tandrot (s), gulsippa (s), kärrfibbla (s), stare (VU), platt fjädermossa (s), skogsbingel (s), ramslök (s), hässleklocka (s), mörk lungört (s), lundviol (s), lundstjärnblomma

Önskvärd naturvårdsskötsel: : Granfri utveckling. Undvik rationellt skogsbruk. Spara rötskadade äldre träd och uppkommen multnande ved. Undvik att köra med tunga fordon i partier med känslig källmark.

Naturvärdesklass 2

S 9 Betad skog norr om Vantan

Beskrivning: En betad ädellövskog i sluttning på Rönneåns västra strand. Skogen är gles, buskfattig med huvudsak bok och avenbok. Hassel finns sparsamt. Skogsbetet har hållit marken öppen. Stora, grova träd finns, men uttag av större träd har gjorts nyligen, vilket gett mindre uppslag av bland annat nässlor.

Biotopkvalitet: lång kontinuitet som trädbärande mark och som skogsbete, stenar, stenmur, grova träd, lavar på träd.

Naturvårdsarter: buskstjärnblomma (s), storrams (s), myskmadra, lundslok

Önskvärd naturvårdsskötsel: : fortsatt skogsbete. Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterföljare. Lämna död ved.

Naturvärdesklass 2

S 10 Bäckravén vid Storegård

Beskrivning: Branta ädellövklädda ganska artrika sluttningar i en ca 20 meter bred zon på ömse sidor om en större slingrande skogsbäck. Skogen är ung till medelåldrig och består främst ek, bok och avenbokskog. Fläder och hassel ingår i buskskiktet. I fältskiktet finns skogsbingel, men även skavfräken, storrams och kransrams. Viss olikåldrighet och flerskiktning förekommer. Mot utloppet nedströms övergående i alskog, som tidvis är översvämmad. Sparsamt med död ved.

Biotopkvalitet: Blöta lövlågor i bäcken, vattendrag (bäck), rotvältor, döda stående lövträd, mossklädda översköllda stenar i bäcken. Sparsam skogstyp i kommunen.

Naturvårdsarter: ask (EN), skogsalm (CR), storrams (s), kransrams (s), lind (s), rutlungmossa (s).

Önskvärd naturvårdsskötsel: Naturlig dynamik, dvs. fri utveckling.

Naturvärdesklass 3

S 11 Alskog norr om Brostugan

Beskrivning: Området är till största delen skogsbevuxet, stor variation med olikåldriga träd, många hålträd och döda och delvis avbrutna träd. Rikligt med död ved, ett flertal grova träd, hålträd och träd med mossor och insektsnag. Alsocklar. Området ingår i naturreservatet och Natura 2000-området Billingemölla.

I åns översvämningssområde dominerar lövsumpskog med framförallt al med inslag av björk och viden. Även ask, hassel, hägg och rönn förekommer.

I väster finns ädellövskog med ek, avenbok, alm ask, asp, hägg, björk, hagtorn och hassel. Ek och hassel dominerar. På östra sidan av ån finns en brant, mycket blockdominerad sluttning bevuxen med ädellövträd. I lägre delar, närmare ån är skogen flerskiktad. Flera av träden har håligheter och insektsnag.

Fältskiktet i sumpskogen utgörs av exempelvis gullpudra, gulplister, nejlikrot och älgört, i ädellövskogarna även arter som skogsbingel, svalört, vitsippa, storrams, lundgröe, ramslök, hässleklocka och Sankt Pers nycklar. På träd finns mossarter som exempelvis källpraktmossa och guldlockmossa.

Fågellivet är varierat och artrikt med arter som näktergal, forsärla, koltrast, svarthätta, kungsfiskare och mesar. Fransfladdermus finns noterad i området och spår av utter har setts. Området har stor betydelse för friluftslivet, då en kanotled går genom området.

Biotopkvalitet: variation av livsmiljöer, lång kontinuitet som trädbärande mark, grova träd, hålträd, rikligt med död ved, alsocklar, stenar och block,

Naturvårdsarter: gullpudra (s), skogssäv, bäckbräsma (s), storrams (s), ramslök (s), skogsbingel (s), hässleklocka (s), Sankt Pers nycklar (§), guldlockmossa (s), fransfladdermus (VU och Artskyddsförordningen), utter (NT och Artskyddsförordningen)

Önskvärd naturvårdsskötsel: : enligt naturreservatets skötselplan och natura 2000-områdets bevarandeplan.

Naturvärdesklass 2

S 12 Alskog i bäckravinen väster om Brostugan

Beskrivning: Alskog med relativ hög artrikedom kring bäck i terrängsvacka i djupt nerskuren ravin omgiven av jordbruksmark. Tätt och svårforcerad terräng med mycket hägg och hassel. Även skogstry, benved och hagtorn förekommer. Grov äldre alskog kring fint porlande bäck, som slingrar sig ned i sluttning. Förutom al förekommer här och var ek, hägg, apel och lind i området. Relativt gott om död ved. Olikåldrighet och flerskiktning ger ett naturskogsartat intryck. Låg sentida skoglig påverkan.

Biotopkvalitet: Döda alar, alhögstubbar, sockelbildningar, källmark med översilning, grova alar, slingrande strömmande fin bäck, äldre vidkroniga ekar, brynzoner på ömse sidor av lövskogen, gamla eklågor, hässlen.

Naturvårdsarter: bäckbräsma (s), skogsalm (CR), gullpudra (s), lind (s)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Lämna gärna till fri utveckling.

Naturvärdesklass 2

S 13 Avenboksluttningar öster om Brostugan

Beskrivning: Igenväxande äldre och slutna ekhagmark på plan mark och brantare lersluttning med klen avenbok vettande mot Rönneå. Artrikedom är måttlig. Gott om hassel, som bildar veritabla hässlen, dock inte så gamla. Relativt sparsamt med död ved. Ovanliga skogstyper i dagens produktionslandskap. I fältskiktet finns exempelvis gulplister, kaprifol, liljekonvalj.

Biotopkvalitet: Grov ek, vidkronig ek, senvuxen klen avenbok, hässlen, grov ask, brant lersluttning, död stående ek, blockrik mark, ektorrtträd.

Naturvårdsarter ask (EN), lind (s), skogsalm (CR), platt fjädermossa (s), lönnlav (s)
Önskvärd naturvårdsskötsel Ingen i lerbranterna. I den äldre igenväxande ekhagmarken behövs brunnshuggning kring grova träd och gärna återupptaget bete.
Naturvärdesklass 3

S 14 Avenboksbranter norr om Bögerup

Beskrivning: Avenbokskog med relativt hög artrikedom i branta ofta exponerade lerslutningar ner mot Rönneå. Förekomst av många senvuxna avenbogar. Inslag av lind. Blockrik mark och ställvis förekomst av grövre bok och ek. Olvon och hagtorn finns här och var. Dock relativt sparsamt med död ved. Gamla stubbar kan ses, men den sentida påverkan är låg. Objektet ingår i betesfälla. Förekomst av flera rödlistade arter, bland annat ett par hotade (strävlösta, sydlig kantmusseron).

Biotopkvalitet: grov uppsprucken lind, lerskifferbranter, anslutning till vattendrag, alhögstubbar vid ån, vridna senvuxna avenbogar, ihåliga avenbogar, lövlågor, blockrikt, branta lerslutningar, källor, rännilar, källmark, översilning, betesskog.

Naturvårdsarter: blåsippa (s), lind (s), ask (EN), stenporella (s), skogsalm (CR), bokvårtlav (NT), trubbfjädermossa (s), orangepudrad klotterlav (NT), platt fjädermossa (s), kransrams (s). I fältskiktet förekommer arter som harsyra, blekbalsamin, skogsbingel och bäckbräsa och lundstjärnblomma. (s), myskmadra (s), strävlösta (VU), sydlig kantmusseron (VU)
Ingen i lerbranterna. I den äldre igenväxande ekhagmarken behövs brunnshuggning kring grova träd och gärna återupptaget bete.

Önskvärd naturvårdsskötsel Naturlig dynamik, dvs. fri utveckling. Fortsatt bete på befintliga betesmark
Naturvärdesklass 2

S 15 Bäckdal med askskog norr om Bögerup

Beskrivning: Bäckdal med klibbal och hägg. Artrikedomen är låg. Förekomst av äldre alar och viss olikåldrighet. Medelåldriga till äldre avenbogar och ekar gränsar till bäckalskogen. Sparsamt med död ved. Mörkt och skuggigt. I de nedre delarna grövre alar på socklar.

Biotopkvalitet: mossblock i bäck, gamla mossiga stubbar, lövlågor, stenmur, alhögstubbar, källmark, alar med grova socklar.

Naturvårdsarter: bäckbräsa (s), lundstjärnblomma (s)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Spara äldre lövträd och död ved utmed bäcken.

Naturvärdesklass 3

S 16 Al-askskog vid Klockaregården (Rönneå)

Beskrivning: Bäckdal med högvuxen äldre al-askskog. Artrikedomen är måttlig. Mycket småplantor av lind. I dalbotten fin porlande klarvattenbäck med grus och sten. Bäckens slingrar sig ned genom trädbärande betesmark och lövskog. I beteshagen kantar stora vidkroniga ekar och yngre hasselbuskar. Betad grässvål omger där bäcken på flera ställen.

Biotopkvalitet: gamla ekstubbar, grov avenbok, lövlågor, björk med fnösktickor, bäck, källmark med översilning.

Naturvårdsarter: ask (EN), skogsalm (CR), bäckbräsa (s), lind (s), dvärgbägarlav (NT)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Naturlig skogsdynamik, dvs. fri utveckling, utmed bäcken. Fortsatt bete dock i delen som ingår i betesmarken.

Naturvärdesklass 3

S 17 Bokdominerad ädellövskog i Bögerupsbranten

Bokdominerad blandädellövskog i brant västvänd sluttning vid Rönneå. Riklig inblandning av främst avenbok. Naturskogsartad skog med olikåldrighet och flerskiktad struktur i de obetade södra och mellersta delarna, mer enskiktad (men fortsatt olikåldrig) i de betade norra delarna. Lersluttningar på rik mark, ställvis svärgånget. Ställvis gott om död ved, grova träd, lågor och högstubbar. Låg sentida skoglig påverkan.

Mycket artrikt objekt med talrika förekomster av rödlistade och hotade arter. Många svamparter noterade. Ett av kommunens i särklass viktigaste skogsobjekt! Området har naturvårdsavtal och delar är nyckelbiotop respektive skogsobjekt med naturvärde. I fältskiktet finns arter som gulplister, skogsstarr, skogsbingel, men även många sällsyntare som exempelvis mörk lungört, lundstjärnblomma, storrams, nästrot, skärmstarr och kärrfibbla. Norra delen är en betespräglad ädellövskog i branta sluttningar ner mot Rönneå. Medelåldrig skog med inslag av såväl grövre skogsek som äldre ädellövträd. Även förekomst av många klenare senvuxna stammar. Få gläntor, dvs. sluten och skuggig skog för att vara betad. Mer homogen skog än de södra delarna. Många avenbogar med förekomst av bokvårtlav, och förekomst av flera hotade arter.

Biotopkvalitet: asklågor, senvuxen avenbok och bok, grova ekar och många grova bokar, grova bokhögstubbar, grova boklågor, grova askar, småbäckar med översilning åt sidorna, exponerad lerbranter.

Naturvårdsarter: mörk lungört (s), lundstjärnblomma (s), lind (s), storrams (s), nästrot (s), fjällsopp (s), lömsk flugsvamp (s), liten stinsvamp (s), räffelmusseron (EN) NY ART FÖR SKÅNE!, trubbfingersvamp (VU), grå kantarell (NT), rävspindling (NT), bitterspindling (V), blek fingersvamp (VU), violett fingersvamp (VU), platt fjädermossa (s), trubbfjädermossa (s), guldlockmossa (s), trädporella (s), lönnlav (s), bokvårtlav (NT), askvårtlav (EN), bokkantlav (NT), liten lundlav (NT), stiftklotterlav (NT), skogsalm (CR), ask (EN), stor häxört (s), myskmadra (s), skärmstarr (s), kärrfibbla(s)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt fri utveckling i södra och mellersta delarna samt bete i den norra.

Naturvärdesklass 1

S 18 Lövskog i bäckdalgång vid Gunnaröd

Beskrivning: Bäckdalgång med högvuxen klibbal, ask och bok. Rik inblandning av andra lövträd. Slingrande strömmande bäck i dalgångens botten. Olikåldrigt och flerskiktat. Relativt gott om död ved. Ört- och mycket artrikt objekt. Kirskål, gulplister, blekbalsamin, liljekonvalj, brännässla, pestskräp, skogsbingel, lundslok finns i fältskiktet tillsammans med andra mer sällsynta som stor häxört, lundstjärnblomma, storrams, strutbräken. Förekomst av många naturvårdsarter. Tidigare avverkningar syns i form av stubbar. Del av objektet ingår i naturvårdsavtal. Del är nyckelbiotop, del är skogsobjekt med naturvärde.

Biotopkvalitet: grov eklåga, strömmande till forsande stor bäck, rinnanslutning, källmark, översilning, mycket grov bokhögstubbe, grov ek, blockrikt, örtrikt, grova bokar, asplågor, branta lersluttningar, stenmur, mossblock, hög luftfuktighet.

Naturvårdsarter: skärmstarr (s), ask (EN), stor häxört (s), storrams (s), dystersopp (NT), fjällsopp (s), lind (s), lundstjärnblomma (s), strutbräken (s), trubbfjädermossa (s), bäckbräsa (s), västlig husmossa (s), mörk lungört (s), räsvansmossa (s), platt fjädermossa (s), bokvårtlav (NT), lönnlav (s)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Naturlig skogsdynamik, dvs. fri utveckling.

Naturvärdesklass 2

S 19 Ask-almund öster om Gunnaröds gård

Beskrivning: Igenväxt gammal inägomark med högvuxna och grova ädellövträd. Inslag finns av hässlen och blockrik mark. Objektet övergår österut i en delvis igenväxt beteshage med grova vidkroniga ekar och askar. Sparsamt med död ved. En grusväg korsar objektet och delar det i två. Del av området är nyckelbiotop.

Biotopkvalitet: grov rötskadad bok, grova ekar, grova vidkroniga askar och ekar, mossblock, grova stubbar, betesmark med grässvål, lövlågor, bokgrenlåga.

Naturvårdsarter: buskstjärnblomma (s), lundstjärnblomma (s), ask (EN), mörk lungört (s), skogsalm (CR), nätvingen *Drepanepteryx phalaenoides* (V)

Önskvärd naturvårdsskötsel: I betesmarken behövs viss röjning av buskar och sly och brunnsröjning kring de grova träden.

Naturvärdesklass 3

S 20 Lövsluttning vid kanotcentralen i Stockamöllan

Beskrivning: En mindre blandädellövskog i sluttning ner mot vattendraget Rönneå.

Olikåldrig, flerskiktad och med inslag av många olika arter av ädellövträd som ask, ek, skogslönn, avenbok och lind och i buskskiktet hassel, krusbär, hagtorn, benved. Förekomst av grova ädellövträd och en hel del olikstora lågor. Artrikt objekt med en mycket rik vårflora och likaså artrik epifytisk moss- och lavflora. Området är nyckelbiotop. Området är mycket artrikt med avseende på bland annat kryptogamer och kärlväxter.

Biotopkvalitet: grova ädellövlågor, grova ädellövträd, torrträd, rötskadade träd, askar och ekar med grov skorpbark, tickor på träd, ansluter direkt till Rönneå, hög luftfuktighet.

Naturvårdsarter: mörk lungört (s), gulsippa (s), ask (EN), lind (s), skogsalm (CR), lundviol (s), storrams (s), underviol (s), tandröt (s), skogsbingel (s), skogslök (s), blek kraterlav (VU), stiftklotterlav (NT), bokvårtlav (NT), grå skärelav (s), lönnlav (s), guldlockmossa (s), platt fjädermossa (s), grov baronmossa (s), trädporella (s) och stare (VU).

Önskvärd naturvårdsskötsel: Vid behov brunnsröjning kring grova ädellövträd. Undvik skogsbruk. Spara rötskadade äldre träd och uppkommen multnande ved.

Naturvärdesklass 1.

S 21 Grov ädellövskog vid Stockamöllan

Beskrivning: Grov hasselrik ekskog i slänt mellan herrgården och vägen. Inslag av grov avenbok samt bok, lind och hassel. Frodig vegetation. Viss förekomst av död ved. Objekt med en hög potential att hysa en värdefull insektsfauna. I fältskiktet märks harsyra, liljekonvalj, buskstjärnblomma, storrams och murgröna.

Biotopkvalitet: grova ekar (jätteträd), senvuxen avenbok, grov flerstammig lind, mulmek, hålekar, grova bokar, grov skogslönn.

Naturvårdsarter: buskstjärnblomma (s), lind (s), storrams (s), kantarellmussling (s), murgröna (s)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Brunnsröjning kring grova träd.

Naturvärdesklass 2

S 22 Bokdominerad ädellövskog söder om Stockamöllan

Beskrivning: En högvuxen bokskog med inslag av äldre till gamla vidkroniga ekar. Utglesad naturvårdsgallrad skog. Hassel i kantzonerna. Även hagtorn och benved. Finns här och var. I lövskogen närmast Rönneå finns en högvuxen al-askskog med inslag av björk och sälg. Terrängsvackor och fuktpartier.

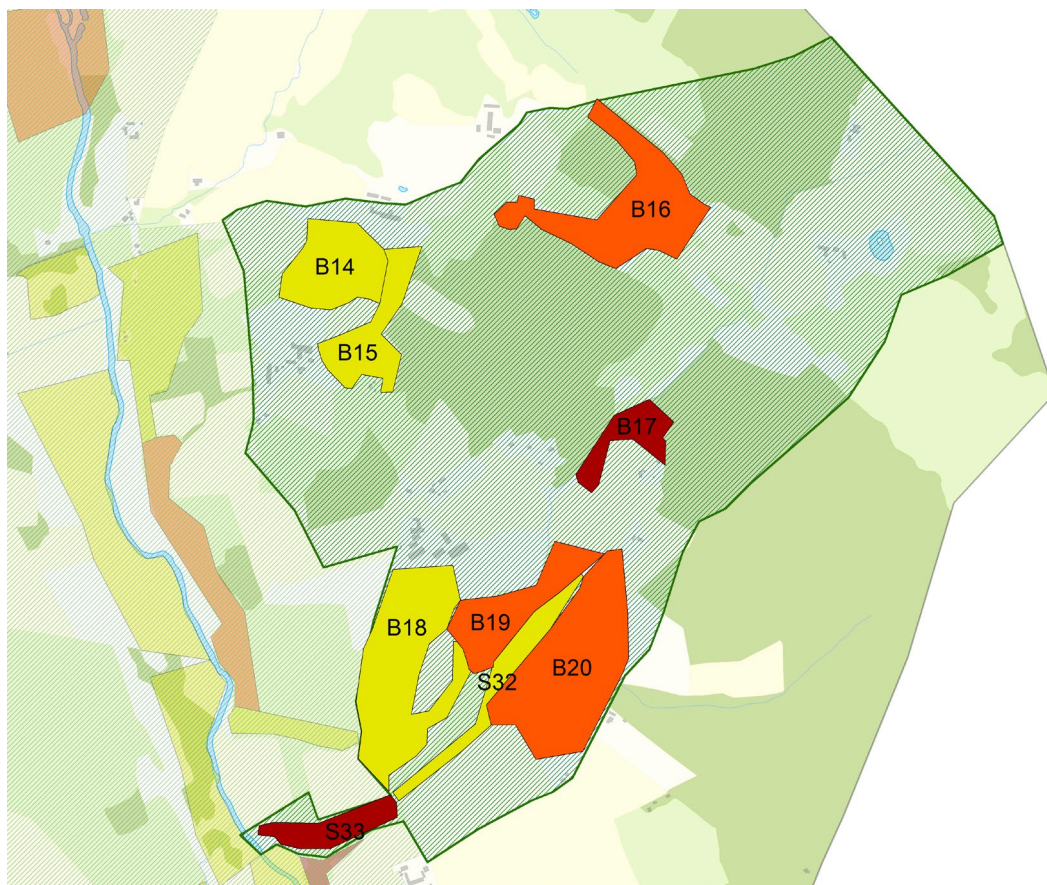
Biotopkvalitet: grov rötskadad ek, askhögstubbar, grov bok (jätteträd), ihålig rötskadad bokstam, klen död ved, stenmur, grova ekar, grov boklåga, många rötskadade bokar med exponerad stamved, ansluter till vattendrag (Rönneå). Sällsynt förekommande skogstyp i kommunen och förekomst av Natura 2000-naturtyp (9130).

Naturvårdsarter: ask (EN), buskstjärnblomma (s), lönnlav (s), grå skärelav (s)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Lämna grova träd och död multnande ved.

Naturvärdesklass 3

2. Kolebäcken med omgivande kulturlandskap

Områdesbeskrivning

Området är ett småskaligt kuperat jordbrukslandskap öster om Rönneåns dalgång. Området innehåller mycket höga naturvärden och har en intressant landskapsbild. Skogsmark, betesmarker och mindre åkrar alternerar med varandra, vilket skapar en variation av naturtyper. Genom området löper en höjdrygg, en rullstensås (Kulebäcksåsen), som till stor del är trädbeklädd av ädla lövträd och hasselbuskar. Del av åsens södra ända har varit grustäkt. Kulebäcken rinner i anslutning till åsen. Andra bäckar ansluter. Kulebäcken omges av större eller mindre fuktiga betade partier.

Flera av de betesmarker som idag betas har en artrik flora, i några fall mycket artrik flora. Kring de större gårdarna finns ett många spärrgreniga och grova träd. Spärrgrenigheten är ett spår av att markerna betats under lång tid.

De fuktiga markerna avlöses av åkrar. Därefter tar skogsmarken vid. I skogsmarken finns här och var inspränga åkrar. Skogsmarken utgörs till stora delar av granskog men även ädellövkog (hedartad bok-ekskog) och fuktlövkog av al och björk finns.

Värdekärnor

B 14 Betesmark norr om Södra Hultseröd

Beskrivning: En stor trädklädd beteshage med både blöta skuggiga partier och mer öppna. Området består egentligen av två olika delområden, ett blötare och mer slutet öster om vägen och ett torrare och glesare, mer stenigt och tuvigt väster om vägen. Områdena delas av en grusväg. Gott om allehanda träd och död ved. Hela området har lång kontinuitet som trädbärande mark.

Den östra delen är i delar mycket blöt och stenig, i delar torrare. Glasbjörk dominerar ställvis i de blöta partierna, al i andra. Även gran, ek, rönn och viden finns. Fältskiktet domineras av högväxta triviala arter som tuvtåtel, veketåg. Även arter som exempelvis kärrtistel, älgört, smörblommaor. Kaprifol dominerar ställvis buskskiktet, ställvis amerikansk dunört, hassel och björnbär.

Det västra delområdet hyser mer ek än det östra gör. Flera av dem är mycket stora och grova och flera av dem är med i länsstyrelsen inventering av skyddsvärda träd. H Förutom ek finns vårtbjörk, bok och rönn i trädsiktet. är finns också en dubbel stenmur i kanten. Detta kan ha varit en fädriftsväg. I fältskiktet syns arter som vitsippa, hundstarr, gökärt, lentåtel, grässtjärnblomma, smörblommor, stenmåra,

Biotopkvalitet: variation av livsmiljöer, lång kontinuitet som trädbärande mark, området betas, grova träd, död ved, stenmurar, större stenar, blommande och bärande buskar,

Naturvårdsarter: blodrot, grusstarr, gökärt, hundstarr, stenmåra,

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 3

B 15 Betesmark öster S Hultseröd

Beskrivning: En relativt stenig och tuvig beteshage som omfattar både fuktigare och friskare områden. Området har lång kontinuitet som betesmark, vissa planare delar kan ha varit åkrar någon gång. Träd finns spridda eller i mindre klungor; mest vårtbjörk, ek och enstaka gran. I centrala delen finns en större lövträdsdunge. Här finns en mycket stor och grov ek. Här och var breder buskage av kaprifol och björnbär ut sig. Enstaka enar finns också. Fältskiktet domineras av smalbladiga gräs och enstaka örter, i huvudsak triviala arter. Död ved finns i ringa utsträckning. I fältskiktet finns exempelvis knippfryle, buskstjärnblomma, skräppor, smörblomma, tuvtåtel, veketåg, ängssyra, ängsgröe och ärenpris. Området gränsar till annan trädklädd beteshage, mindre åkrar och skog. Ett evighetsträd står i nära anslutning, men utanför området.

Biotopkvalitet: Variation av livsmiljöer, lång kontinuitet som trädbärande mark, relativt stort område, stenar, grova träd, stenmurar, död ved.

Naturvårdsarter: harstarr, vårbrodd

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved, behov av viss röjning av buskage.

Naturvärdesklass 3

B 16 Betesmark vid Bögerup

Beskrivning: En hävdad, stenig, tuvig artrik betesmark med angränsande skogspartier i norr och söder. Området betas och hävden är relativt god. Stenmurar omgärdar området. Längs den sydöstra gränsen finns en gärdesgårdslignande staket.

I nordost finns ett större björkskogsparti. Här växer mest bredbladiga gräs men även ängskovall. Även i söder finns ett mindre blandskogsområde med björk, tall och gran.. Här finns en grov gran med en stamdiameter på 80 cm. Björksly och andra buskar börjar sprida sig ut mot den öppna marken. Betesdjuren betar hela området, även skogspartierna.

Enstaka träd och björkar står ute i betesmarken. Där dominerar fältskiktet av smalbladiga gräs, halvgräs och örter som exempelvis rödven, rödsvingel, kruståtel, blodrot, gråfibbla, stenmåra och ärenpris. Stagg växer huvudsakligen i den norra delen i närheten av skogsområdet. Arter som tuvtåtel, ängssyra, vårbrodd och olika starrarter finns också. På de torrare partierna med tuvor och stenar finns mycket mossor.

Biotopkvalitet: variation av livsmiljöer, relativt god beteshävd, stort område, stenigt, tuvighet, äldre omålade stängselstolpar, stenmurar, grova träd, död ved.

Naturvårdsarter: blodrot, fårsvingel, gråfibbla, gökärt, harstarr, kruståtel, ljung, rödsvingel, rödven, stagg, stenmåra, vårbrodd, liten blålocka, buskstjärnblomma (s)

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området. Ett hårdare betestryck skulle motverka igenväxning. Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 2

B 17 Betesmark vid Kolehuset

Beskrivning: I det småskaliga och kuperade landskapet öster om Rönneå ligger denna öppna, relativt steniga och tuviga, artrika betesmark inträngd mellan Kolebäckens kärrområden och Kolehuset. Alsumpskog ligger i nära anslutning och sumpskogen börjar tränga allt längre ut i betesmarken. I nära anslutning finns andra mer eller mindre fuktiga betesmarker samt små åkrar.

Stenmurar finns på flera ställen, bland annat mellan en stenfattigare del och en mer stenbunden del. Den stenfattigare har varit åkermark under tidigt 1900-talet. I den norra delen finns ett flertal äldre odlingsrösen, enstaka enar och Salixbuskar samt större björkar. Den norra och västliga delen av området med sina tuvor och stenar är mycket artrik med sällsynta arter som granspira, skogsnycklar, slättegubbe och bortsttåg. Även arter som grässtjärnblomma, frossört, kamäxing, kärtistel, nysört, lentåtel, ängsgröe, kråklöver, röllicka, smörblomma, svartkämpar, äkta förgätmigej, älgört, ängssyra, ärenpris finns.

Biotopkvalitet: lång kontinuitet som gräsmark, småskalighet och variation av livsmiljöer, betas, nära vattendrag med naturligt förlopp, stenmurar, odlingsrösen, döda grenar, blommande och bärande buskar

Naturvårdsarter: blodrot, blåttåtel, borsttåg (NT), brunört, darrgräs, gråfibbla, gökblomster, gökärt, harstarr, hundstarr, knägräs, kruståtel, ljung, pillerstarr, rödsvingel, rödven, stenmåra, svinrot, vårbrodd, vårstarr, gråstarr, grönvit nattviol (enstaka ex), granspira (många ex, VU), liten blålocka, skogsnycklar, (flera ex, fridlyst), slättegubbe (rikligt, VU), stjärnstarr.

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete, önskvärt med högre betestryck i delar där al sprider sig, viss försiktig buskröjning.

Naturvärdesklass 1

B 18 Betesmark söder S Hultseröd

Beskrivning: En betesmark intill Kolebäcken i det kuperade, trädklädda och småskaliga landskapet öster om Rönneå. Fram till 1950-talet var området trädbevuxet. Rester av äldre stubbar finns glest i området, främst i den östra delen. Denna del hyser fortfarande träd, främst björk och al. Området varierar mellan friskt till fuktigt. Den mer öppna, västra delen,

domineras av triviala arter. Den östra delen är mer varierad. Arter som blodrot, ljung, stenmåra, rödven, brunört, ältranunkel finns men även vanligare som tuvtåtel och veketåg och vanlig smörblomma.

Biotopkvalitet: variation av livsmiljöer, död ved (stubbar), diken, tuvighet, sten, träd.

Naturvårdsarter: blodrot, brunört, fackelblomster, gråfibbla, harstarr, ljung, rödven, stenmåra, vårbrodd.

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området. Ett hårdare betestryck skulle motverka igenväxning. Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 3

B 19 Kolebäcksåsen

Beskrivning: En höjdrygg längs Kolebäcken. Åsen sträcker sig vidare mot norr i riktning till Kolehus. Området utgörs av ganska glest trädbevuxet kuperat beteslandskap. Området mycket välbetat.

Vegetationen har karaktär av torrhet och här syns arter som exempelvis rödsvingel, rödven, fårsvingel, gråfibbla, blåbär, smultron, trollsmultron, teveronika, ärenpris, liten blåklocka samt olika mossarter. Stora, ibland mycket grova träd växer glest både uppe på åsen och på den planare marken nedanför sluttningarna. Det är främst ek, bok, björk samt enstaka enbuskar, slån och hagtorn. Död ved finns här och var exempelvis stubbar, döda grenar liggande på marken och på stående grova träd.

I norr finns en ansamling av stora grova, gamla bokar samlade i en ring. Här finns flera ställen med sandblottor och enstaka stora gamla björkar. Flera av dem har synliga rötter och den sandiga marken verkar nästan helt försvunnit.

Nedanför åsens sluttning mot väster är marken låglänt och blöt. Al, björk och Salix, skogslysing, och högväxta örter som älgört, fackelblomster, och den sällsynata aklejruta kantar kanten mot Kolebäcken.

Biotopkvalitet: stor variation av livsmiljöer stort område, lång kontinuitet som gräsmark, stenmurar, död ved, sandblottor, stora grova träd med håligheter och död ved, vattendrag.

Naturvårdsarter: fårsvingel, gråfibbla, gökärt, rödsvingel, rödven, vårbrodd, smultron, liten blåklocka, aklejruta, skogslysing (NT)

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området och hålla efter slånbuskage så att de inte breder ut sig mer. Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 2

B 20 Betesmark öster om Kolebäcken

Beskrivning: En torr till frisk naturbetesmark gränsande till sumpskogsmiljö öster om Kolebäcksåsen. Området är artrikt och betas som två olika fällor. Den norra delen är något mer stenig och tuvig än den södra, som i sin tur är mer kuperad. Centralt finns ett litet blötare parti med björk och al. I sydväst finns ett mindre område som i början av 1900-talet var åker. Ute i betesmarken står enstaka rosor, hagtorn och enar.

I den norra delen, nära åsen, finns ett parti som domineras av stagg. Stagg finns också lite här var i den norra delen. I torrare partier finns arter som liten blåklocka och ängssyra. Även arter som fyrkantig johannesört, höstfibbla, rörlika finns. Den södra delens torrare partier domineras mesta av smalbladiga gräs som rödsvingel och rödven. Fuktigare delar domineras av veketåg och tuvtåtel.

Biotopkvalitet: variation av livsmiljöer, lång kontinuitet som gräsmark, relativt god beteshävd, stort område, stenar, tuvor, stenvägg, blommande bärande buskar, gott om örter,
Naturvårdsarter: fårsvingel, gråfibbla, gökärt, harstarr, knägräs, liten blålocka, ljung, rödsvingel, rödven, stagg (rikligt i nordväst nära åsen), vårbrodd.

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 2

S32 Alskog nordöst om Bögerup

Beskrivning: Bäck med omgivande klibbal. Delvis stensatt bäck. Medelåldrig högvuxen alskog invid bäcken. Även ask, avenbok, ek, björk, apel, hägg och hassel förekommer i området. Låg sentida skoglig påverkan, men äldre stubbar finns. Sparsam till måttlig förekomst av död ved. Viss olikåldrighet och flerskiktning vid själva bäcken, som delar upp sig i olika fåror. Bäckens startar uppe i öppna betesmarker och rinner sedan genom lövskog ut i Rönneå. Fältskikt: Ormbunkar, skogsbingel, kirskaål

Biotopkvalitet: Al- och björkhögstubbar, enstaka lövlågor, klen död ved, bäck, stenvägg, översilad källig mark vid bäcken

Naturvårdsarter: Ask (EN)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Naturlig skogsdynamik, dvs. fri utveckling, utmed bäcken.

Naturvärdesklass 3

S 33 Ravinskog norr om Bögerup

Beskrivning: Bäckravins med al-askskog i sluttning. Avenbok, ek, skogslönn och rönn finns som inslag. I buskskiktet finns benved, hagtorn, hassel, olvon, skogstry och hägg. Ställvis finns mycket död ved i form av lövlågor i dalbotten. Naturskogsartat intryck. Artrikt, flerskiktat och olikåldrigt. Mycket fin strömmande-forsande bäck med botten av grus och sten. Örtrikt fältskikt med skogsbingel, älgört, liljekonvalj. Särpräglad och värdefullt objekt som tvärrar vägen söderut till betesmarker. Området är nyckelbiotop och har naturvårdsavtal.

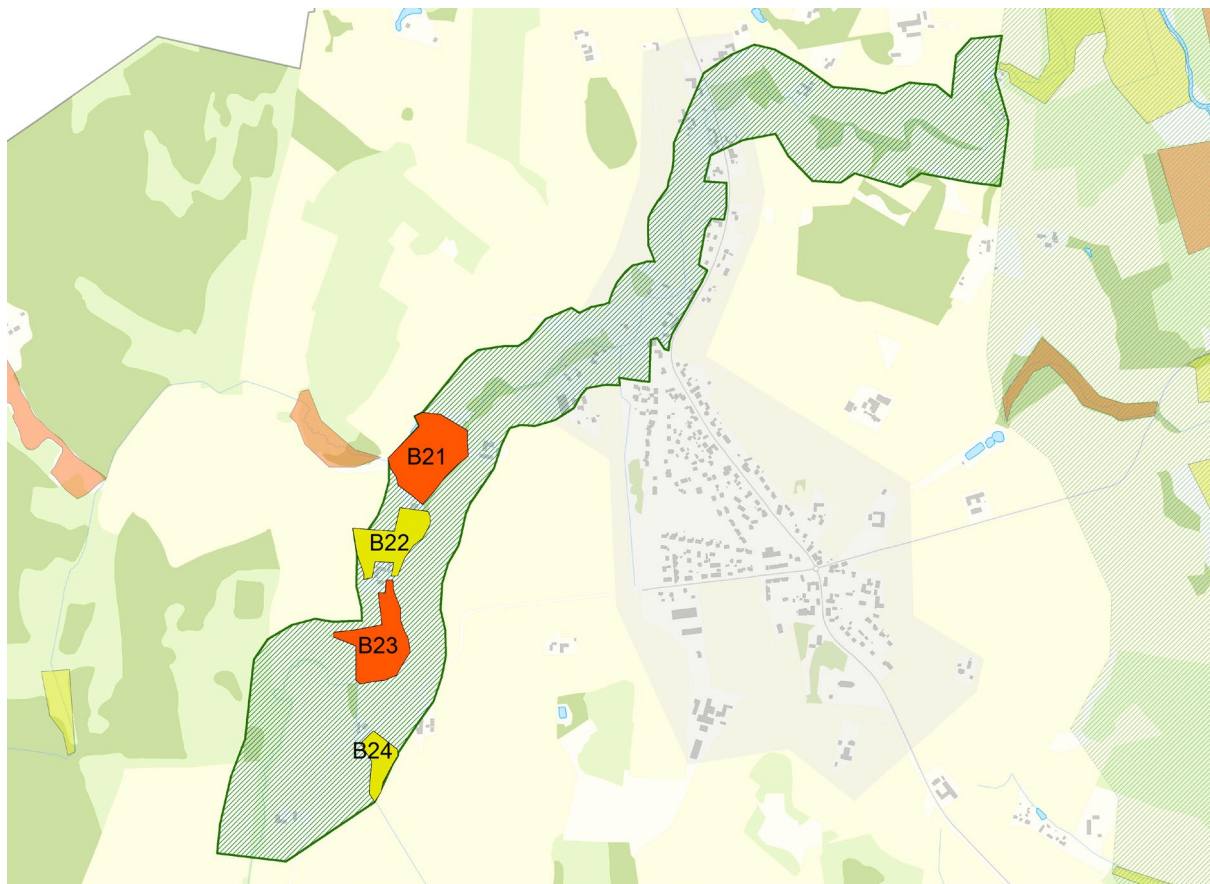
Biotopkvalitet: Bäck som delas upp i olika fåror, lövlågor i riklig mängd, askrotvärtor, brant sluttning med exponerad lerjord, döda stående almar, skifferbranter i dagen, senvuxna avenbokar i sluttning, blommande buskar i bryn, grov alm, död stående alm.

Naturvårdsarter: ask (EN), lundelm (s), lind (s), skogsalm (CR), bokvårtlav (NT), trädporcella (s), platt fjädermossa (s), fjällsopp (s), bäckbräsa (s), trubbfjädermossa (s), kransrams (s), kantarellmussling (s), hässleklocka (s), stjärtnes (V)

Önskvärd naturvårdsskötsel: Naturlig skogsdynamik, det vill säga fri utveckling.

Naturvärdesklass 1

3. Billabäckens dalgång

Områdesbeskrivning

Billabäcken slingrar sig fram i dalgången. Längs dalgångens kanter ligger, i norr, gården Aspakull, centralt gården Stenaröd samt i söder gårdarna Rördala och Stallåkra.

Väster om gården Aspakull ansluter en mindre bäck som kommer från Värslätt. Strax innan bäckarna rinner ihop finns en anlagd bevattningsdamm. I bäcken blottas den underliggande skifferberggrunden. Dalgången är speciellt markerad på bäckens östra sida som utgörs av en ganska brant lövträdsbevuxen slänt. Även bäckens närmaste omgivning är trädbevuxen.

Centralt genomkorsas området av en mindre grusväg.

Söder om gården Stenaröd avdelar en höjdplatå bäckravinen som här svänger av mot väst.

Bäcken är kantad av klibbal. Mellan gårdarna ligger flera hävdade mer eller mindre trädbevuxna gräsmarker på rad som ett pärlband längs bäcken. Markerna är ofta steniga.

Närmast bäcken är marken mer stenfri och har i låglänta områden historia som fuktängar.

Värdekärnor

B21 Betesmark vid Aspakull

Beskrivning: En betesmark med lång kontinuitet som betesmark och som betas ännu. Marken är glest trädbevuxen utom i kanten av den branta ravinen vid bäcken. Här växer ask, alm, ek,

fläder och benved. I övrigt finns glest med träd som några grova ekar och stora björkar samt enstaka enbuskar. Mer låglänta och fuktiga delar domineras av al, ask och björk. Området växer långsamt igen trots bra betestryck. I skuggiga delar är artförekomsten sämre, i torrare, mer steniga delar är den ganska artrik. Smalbladiga gräs och örter som jungfrulin, dagdkåpa, olika fibblor, kärringtand, ängssyra, blodrot, rödklöver, ängssyra, vanlig smörblomma finns. Vissa partier har spår av gödselpåverkan med bredbladiga gräs. Utanför stängslet, i kanten mot grusvägen är florin mycket frodig. Rödklöver dominerar, även brudbröd och älggräs och bredbladiga gräs finns där.

Biotopkvalitet: lång kontinuitet som trädbärande betesmark, beteshävd, variation av livsmiljöer, grova träd, död ved, stenmurar, odlingsrösen, vattendrag, damm

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 2

B 22 Betesmark 1 vid Stenaröd

Beskrivning: Ett friskt till något fuktigt betesmark med lång kontinuitet av bete. Beteshävderna är bra, men området är artfattigare och mer gödselpåverkat än betesmarken vid Aspakull. Nära bäcken är marken fuktig och vegetationen frodig. Träd som stora grova ekar och askar ger området naturvärden. På en höjd vid Stenaröds gård står 2 ekar som är mer än 1 m i diameter (jätteträd).

I norr är florin trivial med kvävegynnade arter med arter som hundäxing, dagdkåpa, tistlar, skräppor, smörblomma, älgört, tuvtätel, men även ärenpris. Där marken är torrare och stenigare är marken artrikare.

I del av betesmarken finns en stenmursomgärdad stenig parti som för länge sedan varit grishägn. Här växer idag stora grova ekar och askar. I norra kanten av betesmarken finns också sedan några år tillbaka en stor gödselbrunn. På en höjd vid Stenaröds gård står 2 ekar som är mer än 1 m i diameter (jätteträd).

Biotopkvalitet: variation av livsmiljöer, lång kontinuitet som betesmark, beteshävd, stenar, stenmurar, vattendrag, grova träd.

Naturvårdsarter: inga

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 3

B 23 Betesmark 2 vid Stenaröd

Söder om gården Stenaröd, finns ytterligare betesmarker. Delar av dem har historia som fuktängar, andra som åkermark. Marken är kuperad, speciellt söder. Hävderna är ganska bra. Vanliga arter som vanlig smörblomma, ängssyra, vitklöver och enstaka tistlar och bredbladiga gräs dominerar. Arter som brunört, gökblomster och olika starrarter finns där marken är fuktig. Närmast bäcken är vegetationen frodig. Endast enstaka träd och buskar kantar bäcken eftersom djuren betar ända fram till bäcken. Al, björk, hassel, benved, hagtorn och fläder finns i träd- och buskskiktet.

Längre söderut domineras betesmarken av en kulle. Del av detta område har historiskt varit åkermen är idag betesmark. Florin i sluttningarna utgörs huvudsakligen av triviala arter, men där marken är torrare och stenigare finns partier med artrik örtflora som exempelvis gökblomster, krustätel, liten blåklocka, kärringtand, åkervädd, brudbrud, vitmåra, gulmåra, rödklöver, brudbröd och gulmåra.

Biotopkvalitet: lång kontinuitet, hävdad, variation av livsmiljöer, vattendrag, stenmurar

Naturvårdsarter: brudbröd, brunört, grusstarr, gulmåra, gökblomster, gökärt, kruståtel, kärringtand, vitmåra, vårbrodd, åkervädd, liten blåklocka

Önskvärd naturvårdsskötsel: fortsatt bete i hela området och högre betestryck i fuktiga delar.

Naturvärdesklass 2

B 24 Betesmark 3 vid Stenaröd

Beskrivning: En liten, inte så artrik, betesmark längs ett biflöde till Billabäcken i ett mjukt kuperat jordbrukslandskap söder om Stenaröd i Billabäckens dalgång. Området har lång kontinuitet som betesmark och hävden är god. Området har varit mer trädbevuxet än det är idag. Idag växer enstaka ekar, björkar inne i området. Ett stenröse finns i ena kanten av betesmarken. En stenmur omgärdar området samt ridåer av träd och buskar, exempelvis ek, asp, al och rikligt med hasselbuskar. Mängden död ved är sparsam.

Marken är mestadels frisk till något fuktig och gräsdominerad. Rödven dominerar med ställvis förekomst av rödsvingel av vanliga arter som smörblomma, teveronika, röllika, johannesört, och liten blåklocka. Ruggar med bredbladiga gräs som hundäxing och tuvtåtel finns också här och var.

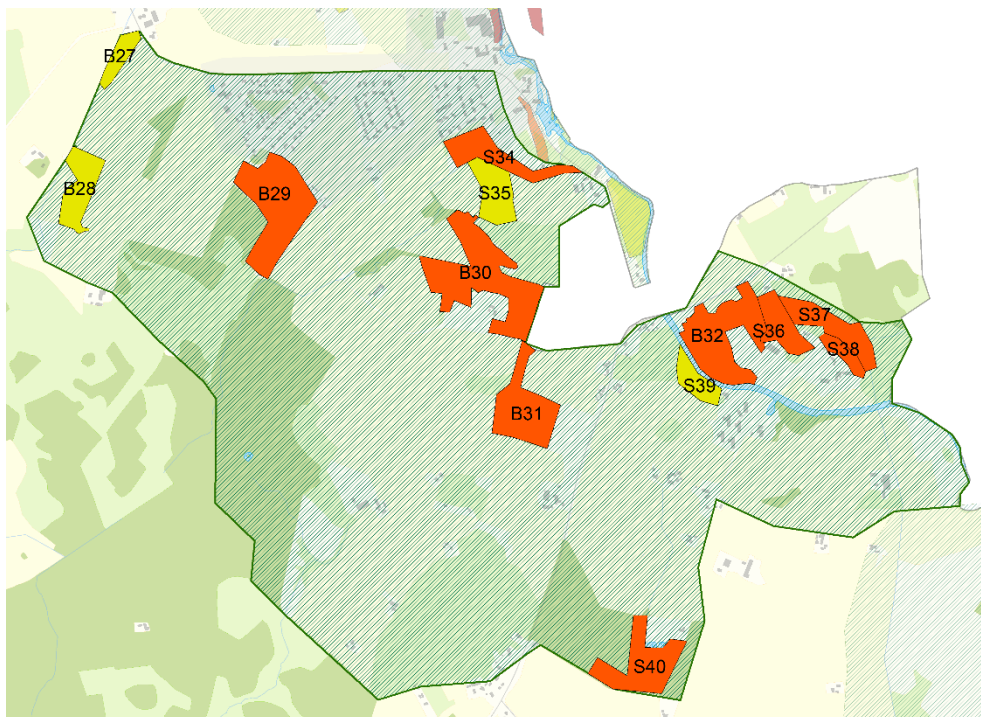
Biotopkvalitet: lång kontinuitet som betesmark, beteshävd, variation av livsmiljöer (torrare-blötare- tuvigt), ligger i nära anslutning till andra hävdade betesmarker kring Billabäcken. Värdeelement som grova trä, stenmurar, stenröse och vattendrag, död ved.

Naturvårdsarter: liten blåklocka, rödven

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete i hela området. Låt någon ek bli riktigt gammal och tänk på efterträdare och lämna död ved.

Naturvärdesklass 3

4. Stockamöllan med omgivande kulturlandskap

Områdesbeskrivning

Ett område präglat av äldre tiders ”slottslandskap kring Rönneholm”, Stockamöllan och Mölleriket. Här finns ett varierat och vackert landskap med skogar, mindre åkrar och betesmarker nära Stockamöllans tätort och Rönneholms slott. Skogarna domineras av ädellövträd, även om barrskog finns här och var.

Området innehåller höga naturvärden med åtta värdekärnor av klass 2 och fyra av klass 3. Dessutom finns flera sumpskogar, en nyckelbiotop, flera objekt med naturvärde (skogsobjekt med höga naturvärde men som inte har nyckelbiotopsstatus ännu) och en mycket stor mängd skyddsvärda träd.

Flera av betesmarkerna har lång kontinuitet som gräsmark, med höga naturvärden. Stenmurar finns som regel mellan och i naturbetesmarkerna. Äldre grova lövträd finns i stor koncentration kring slottet samt kring Stockamöllan.

I anslutning till gårdarna Graneborg och Mickelborg, två gårdar som idag inte är obebodda ligger söder om Stockamöllan, finns mycket artrika naturbetesmarker (fäladsmarker), både träddominerade mera skogliga med stora grova träd och öppnare mark med stora stenmurar. Markerna hävdas inte längre och delar har växt igen. Dessutom har en del av tidigare så artrikt fäladsparti förstörts, av omfattande schaktningsarbeten som ägt rum i området. Fortfarande finns dock delar som hyser artrik flora.

Ädellövskogarna kring Rönneholms slott innehåller en stor andel mycket gamla och grova ädellövträd och i fuktiga partier rik förekomst av mossor och lavar. Flera bäckar rinner genom området mot Rönneå.

Värdekärnor

B27 Betesmark vid Gunnaröd
B28 Betesmark vid Avundstorp
B29 Betesmark söder om Stockamöllan

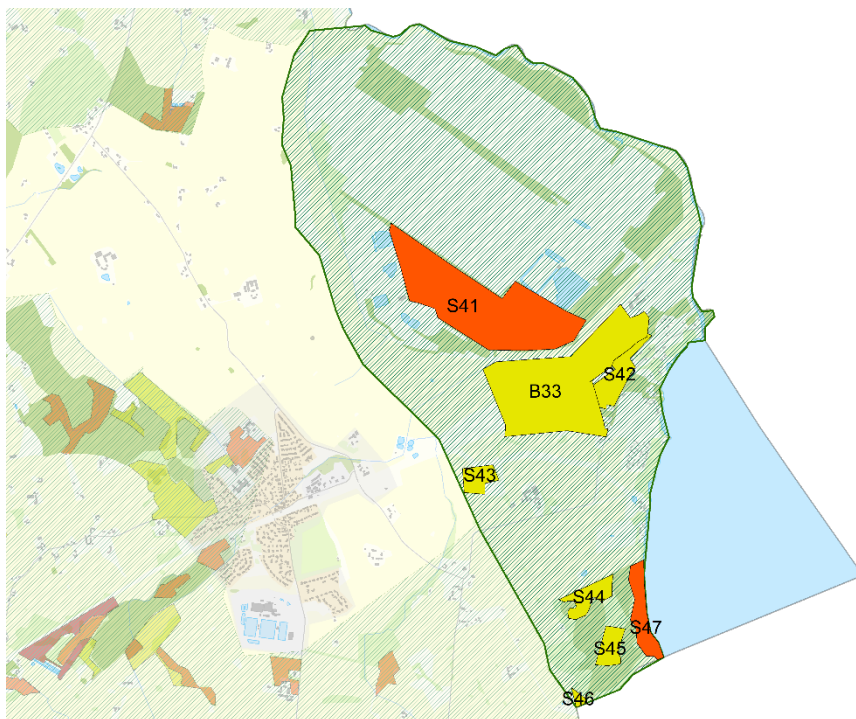
Naturvärdesklass

3
3
2

B30 Gräsmarker vid Gustavslund	2
B31 Betesmarker söder om Gustavslund	2
B32 Betesmarker vid Hasslebro	2
S34 Blandlövskog vid bäck intill Gustavslund	2
S35 Betad skog vid Gustavslund	3
S36 Bokskog nordväst om Borgen	2
S37 Alsumpskog norr om Borgen	2
S38 Parkartad ädellövskog vid Borgen	2
S39 Bokskog vid Rönneholm	3
S40 Lövskogar vid Orrahus	2

Remiss

5. Rönneholms mosse med omgivande våtmarker och Ringsjön

På Rönneholms mosse har torvtäkt pågått sedan 1800-talet. I delar där

täktverksamheten upphört sedan lång tid har mossevegetation åter etablerats. Mossen omges av våtmarker. Närmast söder om mossen finns betade fuktängar medan närmare Ringsjön utgörs betesmarkerna av gammal åkermark. Åkermark där odling möjliggjort genom att Ringsjön sänktes med 1,6 meter, åren 1880 - 1883. Genom sänkningen förbättrades odlingsmöjligheterna på ca 2000 hektar.

Nere vid sjön finns fuktiga strandskogar medan längre från sjön, på torrare mark, finns ädellövskogar.

Värdekärnor

B33 Betesmarker vid Rönneholms mosse

Ett svagt kuperat område med fuktiga till torra gräsmarker och mindre skogsdungar. Södra stambanan delar området i två delar. Området har lång kontinuitet som gräsmark. Karta från början av 1900-talet visar området som betesmarker med mindre skogsdungar, precis som i dag. Fältskiktet är relativt artrikt med ett flertal olika starrarter.

Skogsdungarna på torrbackar i området är beväxna med ädellövträd. En av dem är Bjälköbacke, som har en måttlig artrikedom.

Biotopkvalitet: variation av livsmiljöer, relativt god beteshävd, mycket stort område, anslutning till andra betesmarker, tuvig, enstaka grova träd, död ved, damm

Naturvårdsarter: gråfibbla, liten blåklocka, rödven, buskstjärnblomma (s), lundgröe, liljekonvalj

Naturvärdesklass: 3

S41 Del av Rönneholms mosse

En del av Rönneholms mosse där täktverksamheten avslutats för länge sedan. I området finns en större damm. Den har skapats genom den torvtäkt som bedrevs på platsen fram till 1970-talet. Området runt dammen är bevuxen med björkskog med inslag av asp, al, gran och tall. Skogen har olika ålder och täthet i olika delar, eftersom områdena lämnats att växa igen vid olika tider. I fältskiktet finns blåtåtel, revlumner, lingon, ljung och klockljung. Närmast dammen är marken mycket blöt och här hittar man ängsull, kråklöver, vattenklöver och kärrsilja. På tuvor av olika vitmossor växer tranbär.

Biotopkvalitet: sällsynt biotop i kommunen, variation av livsmiljöer, vatten, död ved både stående och liggande, tuvigt, bra livsmiljö för fåglar och vilt

Naturvårdsarter: blåtåtel, ljung, revlumner, flaskstarr och ängsull

Naturvärdesklass: 3

S42 Parkartad bokskog vid Sjöholmen

Grov högvuxen bokskog av parkkaraktär med inslag av främst andra lövträd så som skogsek, skogslönn, lind, avenbok och björk. Olikåldrigt i delar, men oftast genomgående enskiktat och med god sikt. Glest buskskikt med olika blommande och bärande buskar till exempel skogstry, benved, olvon, hassel. I fältskiktet finns arter som liljekonvalj, lundstjärnblomma, harsyra, ekorrbär, hässlebrodd och blekbalsamin.

I det södra skogsområdet har en gång- och cykelväg anlagts som går mellan Stehag och Sjöholmen.

Biotopkvalitet: Grova bokar, boklågor, grov bokhögstubbe, rötskadade grova bokar, hålträd, stora tickor på bokar, björklågor, grov ek, stor damm

Naturvårdsarter: Lundstjärnblomma (s), storrams (s), kransrams (s), buskstjärnblomma (s), vedharkranken *Dictenidia bimaculata* (V) 2 ex.

Naturvärdesklass: 3

S43 Avenbokskog vid Fairyhill

Äldre avenbokskog omgiven av odlingslandskap. Gles skog och med god sikt. Fältskikt med bland annat lundstjärnblomma, blekbalsamin, kirskaal och gulplister. Buskrika bryn (fläder, hagtorn, hassel, slån) mot öppen mark. Avenbokarna är ofta vidkroniga, vilket tyder på tidigare betespåverkan i en öppnare miljö. I avenbokskogen finns inslag av , bok, lind, rönn och björk. Den nordöstra delen ingår ännu i en aktiv betesfälla och har grässvål. I den nordvästra delen finns en smärre våtmark omgiven av klibbal.

Biotopkvalitet: Rötskadad avenbok, död ved, grov rötskadad bok, bryn, blommande buskar, våtmark

Naturvårdsarter: Lundstjärnblomma (s), lind (s), hässleklocka (s), lundskäfting (V)

Naturvärdesklass: 3

S44 Ask- och bokskog norr om Grimshus

Ett variationsrikt område både topografiskt och skogligt. Området hyser grov högvuxen bokskog med terrängsvackor och rikare fuktig blandädellövskog. Dessutom finns en naturskogsartad olikåldrig och flerskiktad askskog. Partier med asksly förekommer också. Bokskogen är homogen och äldre men på vissa partier finns uppslag av bokföryngring. I sluttningen finns rörligt markvatten vilket ger förutsättningar för en artrik flora med bland annat en hel del ramlök. Även vid en bäcksträcka längst i norr finns en artrik flora.

Biotopkvalitet: Grova bokar, boklågor, grov bokhögstubbe, grov lönn, bohål högt upp i bok, torrträd, fuktstråk, gläntor, döda almar och asklågor, rötskadade grova bokar, bäck

Naturvårdsarter: Lind (s), stor häxört (s), ask (EN), kärrfibbla (s), springkorn (s), hässleklocka (s), lundelm (s), skärmstarr (s), ramslök (s), myskmadra (s), buskstjärnblomma (s)

Naturvärdesklass: 3 Varierande naturvärden, från högt (klass 2) i vissa smärre askpartier, via påtagligt (klass 3) i blandädellövskogen till visst (klass 4) i lite mer ensartad bokskog.

S45 Ask- och bokskog öster om Grimshus

Högvuxen medelåldrig ask- och bokskog. Skogen är delvis tät, delvis luckig. Inslag av arter som skogsek, asp, klibbal, oxel, gran, fågelbär, apel och rönn. Frodiga uppslag av ask och skogsalm. Frodigt och artrikt fältskikt med bland annat lundslok, kirskål, ormbunkar, skogsbingel, nässelklocka, gulplister, stinksyska, långsvingel och skogsstarr. Bokskogen är mer artfattig än askskogen och har mer karaktär av produktionsskog.

Biotopkvalitet: Döda stående askar, ask- och boklågor, sparsamt med död ved, solbelysta öppna gläntor, blommande buskar

Naturvårdsarter: Ask (EN), buskstjärnblomma (s), kransrams (s), skogsalm (CR), hässleklocka (s), stor häxört (s), kärrfibbla (s), ormbär (s),

Naturvärdesklass (1-3): 3

S 46 Ädellövskog norr om Råröd

Högvuxen parkartad blandädellövskog, nära bebyggelse, av främst ask och bok med inslag av rönn, fågelbär, skogsek och avenbok. Gallrad skog med stubbar. Glesare och mer ljusöppet under ask, medan det är mörkare under bok. Grövre träd närmare bebyggelsen, där det också finns en del död ved. Rik flora med arter som kirskål, lundslok, långsvingel och stinksyska.

Biotopkvalitet: Grov ek (jätteträd), grova bokar, blockrik mark, grov bokhögstubbe solöppet, bryn, klen död ved

Naturvårdsarter: Skogsalm (CR), hässleklocka (s), ask (EN), skogsknipprot (§, s), stor häxört (s), lundstjärnblomma (s), buskstjärnblomma (s), kransrams (s), svart trolldruva (s)

Naturvärdesklass: 3

S47 Alskog på Västra Ringsjöns strand (63)

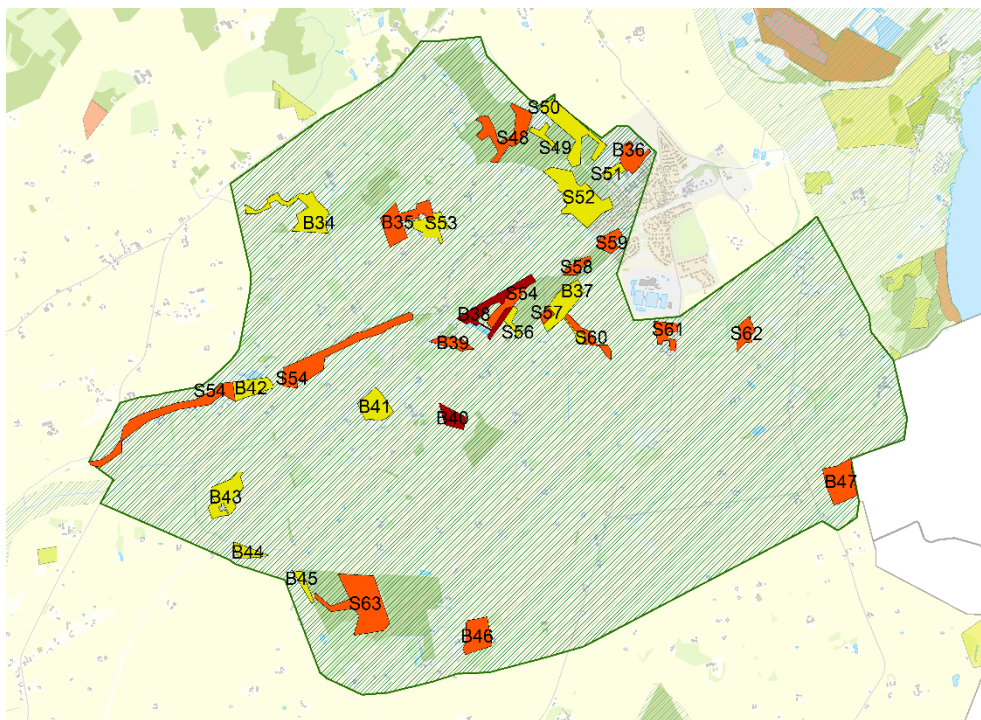
Högvuxen medelåldrig alsumpskog. Till stora delar en naturskogsartad skog som är olikåldrig, flerskiktad och har inslag av äldre träd. Svämzoner närmast sjön. Ger intryck av "oskött skog". Frodigt och artrikt fältskikt med ormbunkar, skogsbingel, liljekonvalj, gulplister, skogsskräppa, stinksyska och rödblåra. Bitvis ogenomträngligt buskskikt med arter som skogstry, hägg, olvon, måbär, benved och brakved. Viltriikt område. Kärr ligger insprängda i skogsobjektet och ger tillsammans med områdets sjö nära läge en hög luftfuktighet. Rikligt med död ved i olika former. Fågel- och insektsrikt (bl.a. bålgeting). Totalt sett ett variationsrikt skogsobjekt med höga kvaliteter.

Biotopkvalitet: Död ved, asklågor, grov ek, hasselbuketter, grova björklågor, fuktiga till blöta lövlågor, björkrotvältor, asphögstubbe, asplågor, solöppna smärre gläntor där träd fallit, vass i strandkanten

Naturvårdsarter: Hässleklocka (s), skogsalm (CR), ask (EN), kransrams (s), ormbär (s), lundstjärnblomma (s), storrams (s), buskstjärnblomma (s), mellanhäxört (V), dvärghäxört (s), tvåblad (§, S), skärmstarr (s), sommargylling (VU) 1 stationär

Naturvärdesklass: 2

6. Stehag med omgivande kulturlandskap

Områdesbeskrivning

Ett kuperat, småskaligt odlingslandskap där mindre åkrar och betesmarker dominerar landskapet. Inslaget av skogsmark/dungar är relativt stort. Åkrar och betesmarker avgränsas av småbiotoper, som stengärdesgårdar och trädridåer. Centralt i området löper en ädellövskogsklädd rullstensås, Bosarps Jär och vid Värlinge finns några mindre åsar. Delar av åsarna sticker upp som stora åkerholmar i åkermarken söder om Värlinge gård. Inom området finns de flesta av kommunens artrika betesmarker. De flesta är trädbärande. Hävden är varierande. Större skogsområden finns vid Gyabjär, Bosarps Jär och Kastberga. Humlesuga, en av kommunens ansvarsarter, växer på tre lokaler inom området i Kastberga, Ullstorp och Värlinge.

Värdekärnor

B34 Betesmarker vid Ljusekullen

En betesmark indelad i flera hagar. Några av dem har tidigare varit åker och har därför låg artrikedom. Delar av områdena innehåller dock en artrikare flora. Artrikedom har dock försämrats sedan 2002. Hävden är god. En bäck rinner i en mindre dalgång i områdets norra och östra kant. Den omges av trädridåer och i fältskiktet växer bland annat igelknopp, skogssäv och älgört och vattenmynta. I söder ligger en björkdunge som också betas.

Fältskiktet är glest eftersom träden står tätt.

Naturvårdsarter: fårsvingel, rödven, gråfibbla, liten blåklocka, stenmåra.

Biotopvärden: delvis lång kontinuitet, stengården, odlingsrösen, variation på livsmiljöer, enstaka större träd

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla men tänk på efterträdare och lämna död ved.

B35 Betesmarker vid Kärrstorp

Artrika betesmarker med lång kontinuitet. God hävd. Området är något kuperat och omgivet av stengärdesgårdar. Markerna är steniga, tuviga med buskar och träd vilket ger en variation av livsmiljöer. Bland buskar kan nämnas slån, hassel, rönn och olvon. Träden är främst skogsek, bok och björk. Fuktiga svackor har en låg artrikedom och domineras av tuvtåtel och veketåg.

Biotopkvalitet: grova träd i hagmarkerna med död ved, odlingsrösen, stenmurar, variation av livsmiljöer, lång kontinuitet som betesmark, sällsynt naturtyp i kommunen

Naturvårdsarter: blodrot, gökärt, gulmåra, rödven, stenmåra, jungfrulin

Naturvärdesklass: 2

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla men tänk på efterträdare och lämna död ved.

B36 Betesmarker vid Vedelsbäck

En frisk till fuktig, i huvudsak öppen något tuvig och stenig beteshage med glest stående lövträd och buskar. Hagens södra del hyser värdefulla träd- och buskdominerade partier. Förutom ek och hassel finns här asp, fågelbär, päron, apel, björk, al, bok, slån, hagtorn, olvon, fläder och nypon. Mest iögonfallande och det största naturvärdet har de många mycket grova hasselbuskarna. Fältskikitet är relativt artrikt. Området betas, men hävden är svag. I beteshagen noterades nästan 200 arter (insekter, lavar och mossor) vid inventeringar 2009-2011.

Biotopkvalitet: lång kontinuitet som gräsmark samt trädbevuxna marker, mycket stor variation av livsmiljöer, hävdas om än svagt, betydelsefull lokal för vedknutna insekter, stor potential som livsmiljö för insekter, fåglar med rätt naturvårdsskötsel (förslag till skötselplan finns), grova träd och buskar, död ved, stenigt och tuvigt

Naturvårdsarter: grusstarr, gråfibbla, harstarr, knölsmörlomma, humleblomster, hundstarr, liten blåklocka, gråbandad trädgnagare (NT), gulhornad gaddbagge (NT), svartbrun brunbagge (NT), brun vedborre (NT) och gulringad vedharkrank (NT) samt fjärilen mindre blåvinge (NT), dvärgbägarlav (NT) och elegant sköldlav (NT), vinfläck (s) och vednål (mycket sällsynt), svamparterna ekticka (NT), rostticka (s), eldticka (s) läderskål (s), samt kapmossa (sällsynt).

Naturvärdesklass: 2

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla men tänk på efterträdare och lämna död ved.

Övrigt: Markerna kring Stehag är intressanta ur biologisk synvinkel eftersom entomologen Carl Philip Mauritz Möller (1828-1901) bodde här på Vedelsbäcks gård. Carl Möller hade ett stort intresse för djur och natur och inventerade och samlade insekter, fåglar och fågelägg. De Möllerska samlingarna är välkända. Området kring Vedelsbäck är en klassisk insektslokal där många unika insektsfynd gjordes under 1800- och tidigt 1900-tal.

B37 Betesmarker vid Värlinge

Betesmarken utgörs av en öppen och en trädbevuxen del. Den trädbevuxna delen är delar av en rullstensås som i övrigt är skogb eklädd. I slänten växer stora grova ädellövträd, främst ek, bok och avenbok. Stengärdesgårdar avskärmar betesmarkerna från åkrarna. Nedanför

norrslutningen planar betesmarken ut mot en bäck. Kring bäcken är marken fuktig. Floran är artfattig och gödselpåverkad där tuvtåtel, veketåg och smörblommor dominerar. I torrare delar växer arter som rödven, rödsvingel, kamäxing, rölleka och höstfibbla.

Biotopkvalitet: Lång kontinuitet, hävdad, grova träd, dödved, stenmur

Naturvårdsarter: Rödven, rödsvingel

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla men tänk på efterträdare och lämna död ved.

B38 Betesmark vid Stehag

I delar välbetad beteshage bestående av gammal fåladsmark, slåtterängar och klibbalbestånd i flera olika generationer. I princip hela hagen är ogödslad naturbetesmark, men stora partier växer igen med klibbal.

Vid inventeringen noterades 17 naturvårdsarter i det artrikaste delområdet för vilket klassningen avses. Flera av arterna är där i stor numerär. Övriga delområden hyser lägre tätheter och antal vilket medför en blandning med klass 2-delområden, men överallt är livsmiljön mycket god, med ogödslad kortbetad gräsmark med rikligt med buskar, block, träd och stenar.

Biotopkvalitet: lång kontinuitet, tuvigt, stenigt, variation av livsmiljöer, stengärdesgård, variation av livsmiljöer

Naturvårdsarter: Stenmåra, ljung, stagg, liten blåklocka, darrgräs, jordtistel, hirsstarr, ängsviol, revfibbla, brudbröd, småvönderot, mandelblom, krusfrö, knägräs, backtimjan, svinrot, klaseffibbla, jungfrulin.

Naturvärdesklass: 1

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla men tänk på efterträdare och lämna död ved.

B39 UB ej färdigt

B40 Betesmark vid Hemmingsberga

En stenig och delvis tuvig välbetad betesmark. I östra delen finns en dunge som domineras av ek, björk och rönn. Ekarna är relativt grova. Floran är inte så artfattig eftersom träden står tätt. På den öppna marken domineras fåltskiktet av tuvor av obetad tuvtåtel samt smalbladigt gräs som rödven och rödsvingel. Här växer också ett flertal örter. Även fuktiga områden är relativt artrika, men här växer också ruggar av alsly.

Biotopkvalitet: välbetad, lång kontinuitet som gräsmark, stenigt, tuvigt, variation av livsmiljöer, grova träd vissa med savflöden, stenmurar

Naturvårdsarter: blodrot, blåtåtel, brunört, darrgräs, fackelblomster, fårsvingel, gråfibbla, gökärt, humleblomster, knapptåg, ryltåg, liten blåklocka, rödven rikligt i östra delen, stagg, stenmåra, vitmåra, ängsvädd

Naturvärdesklass: 1

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla men tänk på efterträdare och lämna död ved.

B41 Betesmark 2 vid Hemmingsberga

En kuperad ekhage. I sänkorna slingrar sig ett fuktområde fram. Den fuktiga marken betas dåligt av djuren vilket innebär att det håller på att växa igen med al. Fältskiktet domineras av tuvtåtel, vecketåg, älgört och rosendunört. Den omgivande torrare marken har karaktär av ekhage. Här står flera större solitära ekar. Även stora björkar förekommer. Mellan träden finns enstaka enar och rosenbuskage. Marken är något stenig och tuvig.

Fältskiktet är gräsrikt och örtfattigt, möjligen är det påverkat av gödsling. Hagen omges på tre sidor av stengårdsgårdar, mot vägen finns ett vanligt staket. I stengårderna växer buskar och träd.

Biotopkvalitet: lång kontinuitet som gräsmark, relativt välbetat, variation av livsmiljöer, stenmurar, träd, stenigt

Naturvårdsarter: blodrot, gråfibbla, liten blåklocka, rödven

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla men tänk på efterträdare och lämna död ved.

B42 Betesmark i Bosarps Jär naturreservat

Betesmark inom Bosarps Järs naturreservat. Marken är att betrakta som betad skog eftersom krontäckningen är hög och fältskiktet därmed sparsamt och artfattigt. På marken breder mattor av björnbär och unga hagtornbuskage ut sig. Hagen betas med får.

Biotopkvalitet: Grova träd, många trädarter

Naturvårdsarter: Inga

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla men tänk på efterträdare och lämna död ved.

B43 Betesmark vid Ullstorp

En artrik trädklädd betesmark med lång hävdkontinuitet. Inom området finns en viss variation av naturtyper beroende på variation av markfuktigheten. Sydvästra delen utgörs av en ekhage. Ekarna är relativt stora med en stamdiameter omkring 50 cm. En av ekarna är märkt som Evighetsträd av Naturskyddsföreningen. I anslutning till gården, i norr och söder är området relativt öppet med enstaka solitära träd och buskar. Här växer främst ek, björk och fågelbär samt en- och hagtornbuskar. Marken är stenig och tuvig. Fältskiktet är artrikt med en flora som tyder på att området inte gödslats. Här kan arter som bland annat rödven, stagg, daggekåpa, blodrot, gråfibbla och ängsvädd hittas.

Den centrala delen domineras av ganska tätt stående, relativt unga björkar på ställvis fuktig gräsmark. Björkarna är förmodligen planterade, och röjningar har utförts på senare tid.

Fortfarande står dock björkarna

ganska tätt. Ett antal kraftigare ekar, aspar och alar finns också spridda i området.

Biotopkvalitet: Stubbar, död ved, grova träd, odlingsrösen, variation av livsmiljöer, artrikt

Naturvårdsarter: Blodrot, fackelblomster, gråfibbla, gulmåra, gökärt, hirsstarr, humleblomster, kruståtel, liten blåklocka, rödven, stagg, stenmåra, vitmåra, vårbrodd

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete i hela området. Låt några av träden bli riktigt gamla men ha flera generationer bland träden och lämna död ved.

B44 Ullstorps äng

En liten sydvänd slänt mot en näringspåverkad bäck med högrötsvegetation. Slänten är inte betad på många år, men verkar nyligen röjd på stora mängder slån som nu växer upp som ett-treåriga rotskott. Floran i gläntorna mellan de meterhöga slånskotten är antagligen den rikaste och värdefullaste som påträffats under inventeringen, och ett av de värdefullaste områdena i kommunen. Vid besöket räknades ett 20-tal tuvor av humlesuga, både till synes nyetablerade tuvor och äldre mångblommande. Dessutom noterades omkring 12 tuvor av ängsskära. Även här flera nyetableringar och några med flera stänglar. Miljöbetingelserna på platsen verkar ”momentant” goda, även om successionens inverkan gör framtiden osäker.

Biotopkvalitet: Sydvänd slänt, variation av livsmiljöer, vatten, artrikt.

Naturvårdsarter: Ängshavre, jordtistel, ängsvädd, ängsskära (NT), brudbröd, krusfrö, prästkrage, humlesuga (EN)

Naturvärdesklass: 2

Önskad naturvårdsskötsel: Med hänsyn till det unika naturvärdet och den mycket begränsade ytan är det lämpligt med mycket riktade och begränsade insatser för att utöka och förbättra förutsättningarna för arterna ytterligare. Detta kan göras genom selektiv lieslåtter på sensommaren, tillsammans med varsam röjning av slånet närmast plantorna.

B45 Kastberga äng

Öppen betesmark med enstaka grova träd och sparsamt med buskar. Dominans av vanliga fältskiktsarter men med inslag några naturvårdsarter. Ett par hästar betar en del av den friska marken i söder. Trots bete och slåtter av delar av ängen växer den sakta igen. Hö från slåtter ligger kvar och gödslar marken, för lite efterbete efter att ängen slagits vilket försvårar för ängsvegetationen att leva vidare. I skogsbryn mot Kastberga skog växer humlesuga (skyddas genom inhägning). Längs vattendraget finns inslag av fuktäng med högväxande arter som till exempel skogssäv, älgört och tuvtåtel.

Biotopkvalitet: flera grova ädellöv främst ek, evighetsträd, humlesuga (VU) och ansvarsart kommunalt, skogsbryn, vattendrag

Naturvårdsarter: humlesuga, rödven, rödsvingel, brunört, rödklint

Anslutande områden: Åker, skog

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt slåtter och ökat betestryck. Slaget hö måste tas bort från ängen.

B46

Igenväxande beteshage där den öppna delen växer igen med gräs och högvuxna örter och den andra med buskar och träd. I trädgården finns flera grova träd av främst ek. Här växer också avenbok, fågelbär, ask och björk. Glest fältskikt. Bäcken går igenom området (grus och stenig botten). På den öppna delen tränger buskar och träd fram (aspuppslag och slånbuskage). Högvuxna gräs dominerar men många betesgynnade arter finns dock kvar fortfarande till exempel flera naturvårdsarter (se nedan) och fyrkantig johannesört, kråkvicker, rödklöver, skogsklöver, älgört och nysört.

Biotopkvalitet: Lång kontinuitet som betesmark, vattendrag, grova träd, död ved

Naturvårdsarter: Blodrot, brunört, gråfibbla, gökärt, harstarr, knägräs, kruståtel, liten blåklöcka, rödven, stagg, stenmåra, vårbrodd, ängsvädd

Naturvärdesklass: 2

Önskvärd naturvårdsskötsel: Restaurering och fortsatt bete.

B47 Betesmark vi Haga

Ett kuperat, relativt småskaligt landskap bestående av betesmarker kringgärdade av stenmurar samt träd- och buskridåer. Bland träden kan nämnas ek, björk och al. Varierad markfuktighet. Artrikt. Mestadels välbetat men delar visar på igenväxning med nässlor och buskar (slån och björnbär). De södra och centrala delarna av området är tuvig stenig betesmark med enstaka träd och buskar. Här är artrikt med en betesgynnad flora. I väster finns dungar med alkärr. Död ved både stående och liggande. Rikt av småfågel. En mindre damm finns i anslutning.

Biotopkvalitet: Lång kontinuitet som betesmark, variation av livsmiljöer, hävdad, sällsynt naturtyp, död ved, stengärdesgårdar

Naturvårdsarter: Blodrot, brunört, darrgräs, fårsvingel, gråfibbla, humleblomster, jordtistel, ljung, rödven, stagg, stenmåra, liten blåklocka

Naturvärdesklass: 2

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt bete, viss röjning, bekämpa jättebalsamin

S48 Bokskog i bäckdal norr om Stehag

Nedre delen: Grov bokskog, gles och med högvuxna grova trädstammar. Inslag finns av främst skogsek. Vissa strukturer och värdeelement förekommer, men överlag är förekomsten begränsad av död ved. Likåldrig och enskiktad skog i de nedre östligare delarna. Vid bäcken vidtar däremot en frodigare vegetation med klibbal, björk, hägg och ett artrikt fältskikt. Övre delen: Medelåldrig till äldre bokskog på rik mark i anslutning till bäck i smärre terrängsvacka. Inslag finns av ask, alm, avenbok, ek m.m. Skogligt skött men ändå flerskiktad och olikåldrig. Artrikt fältskikt, men sparsamt med död multnande ved. Objektet ingår i strövområdet norr om Stehag, och stigar går genom objektet. Där ask dött är trädskiktet glest med högrötsvegetation. Strättor lockar många födosökande insekter.

Biotopkvalitet: Grov gammal rötskadad bok, grova gamla avbarkade ekstubbar, boklågor, bäck, grov al, översilad källmark vid bäck, mossklädda block, döda stående askar, asklågor, askrotvältor, granrotvälta, grova bokhögstubbar med lågor, bäckdalgång

Naturvårdsarter: Trädporcella (s), trubbfjädermossa (s), platt fjädermossa (s), orangepudrad klotterlav (NT), stor häxört (s), lundstjärnblomma (s), buskstjärnblomma (s), skärmstarr (s), myskmadra (s), ramlök (s), kransrams (s), skogsalm (CR), hässleklocka (s), mörk lungört (s), skogsknipprot (§, S), kärrfibbla (s), lundelm (s)

Naturvärdesklass: 2

Önskvärd naturvårdsskötsel: Undvik rationell skogsskötsel och markskador (hjulspår). Spara särskilt grova träd (evighetsträd) och grov multnande död ved.

S49 Alskog norr om Gyabjär vid Stehag

Ung alsumpskog på sockelbildningar. Frodig vegetation med buskar som hassel och benved och örter som älgört, stinknäva, nejlikrot, brännässla, kirskaal, gulplister och stinksyska. Svag sluttande mark med mindre (nu uttorkad) bäck. Relativt likåldrig alskog, men socklarna vittnar om en längre tid som skogbevuxen mark. Inslag av ask och björk. Tidvis förekomst av bäckar och viss översilning. Relativt sparsamt med död ved, dock en del klen fuktig lövved.

Biotopkvalitet: Lövågor, bäckfåror, mark med rörligt grundvatten, sockelbildningar

Naturvårdsarter: Myskmadra (s), stor häxört (s), ask (EN), buskstjärnblomma (s), skärmstarr (s), kärrfibbla (s)

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Undvik rationell skogsskötsel och körningar genom objektet. Lämna särskilt grova träd och grov multnande död ved.

S50 Askskog vid Vedelsbäck norr om Stehag

Högvuxen askdominerad ädellövskog, med inslag av skogsek, avenbok, bok och fågelbär, i kantzoner vid bäckdal och mot öppen mark. Olikåldrig och flerskiktad struktur. Bland arter i buskskiktet kan nämnas hassel, hägg, skogstry och benved. Relativt gott om god ved, främst i form av asklågor och askrotvältor av olika grovlek och nedbrytningsgrad. På sina ställen ligger lågor och rotvältor ovanpå och om vartannat ("plockepinn"). Relativt gott om signalarter för skyddsvärd skog. Vanliga arter i fältskiktet är kirskaal, lundslok, gulplister, stinknäva, nejlikrot, skogsstarr och nässelklocka.

Biotopkvalitet: Grov skogsek, grov vrake, rötskadad säl, bäck, grov ask, eklåga, asktorrträd, rikligt med klen död ved på marken, döda asktorrträd, gott om askrotvältor

Naturvårdsarter: Ask (EN), myskmadra (s), lundstjärnblomma (s), stor häxört (s), skogsknipprot (§, S), skärmstarr (s), aklejruta (V), hässleklocka (s), lundelm (s), vanlig groda (§)

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Undvik rationell skogsskötsel. Värdefullt om objektet kan utvecklas fritt med en stor mängd av multnande ved.

S51 Ädellövskog vid Gyavallen i Stehag

Det är ett skogsområde i tätortsnära miljö med stigar i den västra delen som inrymmer en högvuxen och grov avenbok-boskog i sluttning. Skogen är gles och luckig och har inslag av bland annat skogsek, björk, fågelbär, klibbal och asp. I fältskiktet växer hundäxing, blekbalsamin, buskstjärnblomma, nejlikrot, gulplister, lundslok. Skogen är också ganska enskiktad, men viss olikåldrighet finns. Död multnande ved finns endast sparsamt (tas om hand).

Biotopkvalitet: Grova rötskadade hasselbuskar (typ jättehasslar!), grova lövträd, grova ekar, asplågor, rötskadad avenbok, hålas, gammal stenmur, bäck, vidkroniga grova ekar med döda nedre grenar, grov avenbok

Naturvårdsarter: Buskstjärnblomma (s), ask (EN), lundstjärnblomma (s), stor häxört (s), ask (EN), skärmstarr (s)

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Vid behov brunnsröjning kring grova ekar. Lämna gärna evighetsträd och mer grov multnande ved.

S52 Boskog på Gyabjär vid Stehag

Högvuxen medelåldrig till äldre boskog i kuperad terräng. Överlag tät skog, ibland enskiktad boskog, ibland flerskiktad och olikåldrig boskog med inslag av särskilt ask och avenbok. Generellt sett sparsam förekomst av död ved. Partivis finns en artrikare flora i fältskiktet med bland annat lundstjärnblomma, kirskaal, lundslok, långsvingel och gulplister. Tätortsnära strövområde med stigsystem. Skog påverkat av sentida avverkningar.

Biotopkvalitet: Lövlågor, levande grova bokhögstubbar, grova boktorrträd, döda stående almar

Naturvårdsarter: Myskmadra (s), lundstjärnblomma (s), ask (EN), skogsalm (CR), buskstjärnblomma (s), hässleklocka (s), murgröna (s)

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Lämna evighetsträd och mer multnande grov död ved.

S53 Bokskog vid Kärrstorp

Högvuxen grov bokskog. Rikligt inslag av ask och avenbok. Bland buskarna kan nämnas hagtorn, hassel och olvon. Ställvis täta uppslag av ung bok. Blockrikt objekt. Förekomst av enstaka grova lågor och döda lövträd. Inslag av fuktstråk med tidvis översilad mark. I fältskiktet ses främst gulplister och lundslok

Biotopkvalitet: Rötskadad avenbok, stenmur och rösen, grova ihåliga bokar, grov bokrotvälta, smärre bäck, allågor, boklågor, asktorrträd, asklågor, fuktstråk (bäckdråg), gläntor

Naturvårdsarter: Ask (EN), skärmstarr (s)

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Lämna mer multnande död ved. Spara gärna evighetsträd.

S54 Bosaps Jär

Bosarps jär är en skogsklädd, ca 3 km lång åsbildning i ett i övrigt öppet jordbrukslandskap. Skogen domineras av ädellövträd, som ek och bok. Åsen är till största delen naturreservat. Delar av reservatet är betesmark men den lilla del som inventeringen omfattade var ganska tät och lundartad.

Inventeringen omfattade endast en liten del av åsen, i anslutning till väg 113, strax söder om Bosarps kyrkby. Detta område består av ädellövskog med ek, lönn, ask, björk, körsbär, apel, asp och hassel. Äldre träd finns av flera trädslag. Inslaget av död ved är stort, t.ex. lågor av alm och lönn samt torrträd av alm. Hålträd finns av ek och lönn. Fältskiktet är på grund av beskuggning ganska fragmenterat, men hyser stora bestånd av ramslök *Allium ursinum*.

Enligt Artportalen finns främst en del trolsländor och mollusker inrapporterade men inga vedlevande småkryp.

S55. Betad alsumpskog väster om Stehag

Betat, relativt enskiktad, alskog på svagt sluttande mark. I trädskiktet finns inslag av skogsek, björk ask och gran. Väl utvecklat buskskikt av hagtorn men också hassel och olvon. Grässvål. Inslag finns av äldre al och ask. Blockrik mark. Öppet dike ansluter i den norra delen. Sparsamt med död ved. Artrik flora, där dvärghäxört sticker ut som oväntat vanlig och spridd. Inbäddat i sumpskogen finns gläntor med solöppna blomrika och ogödslade gräsmarker. Totalt sett ett större variationsrikt betad lövskogsområde med få motsvarigheter i dagens landskap.

Biotopkvalitet: Alsocklar, stenmur, dike, fuktiga lövlågor, skogsbete, blommande buskar, hög markfuktighet

Naturvårdsarter: I skogen ormbär (s), ask (EN), dvärghäxört (s), grönvit nattviol (§) och stor häxört (s). I öppna gläntor jordtistel (NT), backtimjan (NT), jungfrulin (V), brudbröd (V), darrgräs (V), silversmygare (NT) och gulsparv (VU).

Naturvärdesklass: 2

Önskvärd naturvårdsskötsel: Fortsatt extensivt nötbete utan konstgödning.

S56 Blandlövskog sydväst om Stehag

Ung till medelåldrig flerskiktad ekdominerad blandlövskog. Bland andra trädarter kan nämnas rönn, björk, bok, fågelbär och ask. Tätt och sluten skog med hassel, hägg, olvon och hallon i buskskiktet. Inga riktigt grova eller gamla träd noterades. Måttlig förekomst av död ved, mest som lövlågor. I fältskiktet noterades vanliga arter som harsyra, buskstjärnblomma, lundslok och gulplister Terrängsvackor och fuktiga partier med al och hägg ingår i objektet. Liten sentida skoglig påverkan.

Biotopkvalitet: Lövlågor, alsocklar, block, grov hassel

Naturvårdsarter: Buskstjärnblomma (s), ask (EN), lundstjärnblomma (s), storrams (s), ask (EN)

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Inga åtgärder.

S57 Al- och ekskog sydväst om Stehag

Äldre al- och ekskog på frisk till fuktig mark. Olikåldrigt och flerskiktad struktur. Väl utvecklat buskskikt av hassel och hägg, men också olvon, fläder och benved. Relativt gott om död ved. Inslag finns av alsocklar, grov hassel och ek, vilka tillsammans indikerar viss trädkontinuitet. I fältskiktet finns vanliga arter som liljekonvalj, gulplister, lundstjärnblomma, skogsbingel och långsvingel. Smärre terrängsvackor med blöta markpartier finns också insprängde i skogsområdet, som ansluter söderut till en öppen betesmark.

Biotopkvalitet: Ektorrtred, grov ek, alsocklar, dike, eklåga, döda nedre ekgrenar, solexponerat bryn mot betesmark, lövrotvältor, block, döda stående almar, stenmur

Naturvårdsarter: Myskmadra (s), kransrams (s), lind (s), skogsknipprot (§, S), hässleklocka (s), skogsalm (CR), buskstjärnblomma (s), bäckbräsa (s), ask (EN), stor häxört (s), vanlig groda (§)

Naturvärdesklass: 2

Önskvärd naturvårdsskötsel: Inga skogsliga åtgärder, utan naturlig skogsdynamik föreslås.

S58 Hasselrik ekskog nordväst om Stehags vattenverk

Smal bård av hasselrik äldre ekskog omgärdad av hyggen, som nyligen har granplanterats. Objektets kantzoner är därmed starkt påverkade av sol och vind. Viss förekomst av död ved, men överlag sparsamt. Buskrika partier (hassel, getapel, fläder, hagtorn, skogstry, benved, hägg) finns mellan de äldre grova och ofta vidkroniga ekarna. I fältskiktet växer bland annat buskstjärnblomma, pipdån, blekbalsamin, liljekonvalj och skogsbingel. Område med naturvårdsavtal eftersom humlesugan växer här.

Biotopkvalitet: Grov ek, lövlågor, döda ekar, grova nedfallna ekgrenar, blockrik mark, blommande buskar, bryn, grov avenbok

Naturvårdsarter: Buskstjärnblomma (s), skogsknipprot (§, S), (s), ask (EN), humlesuga (EN)

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Brunnsröjning kring grova ekar.

S59 Hasselrik ekskog norr om Stehags vattenverk

Hasselrik ekskog med inslag av bok och avenbok i första hand. Välutvecklat fältskikt trots en mörk skogsinteriör. Relativt olikåldrigt och flerskiktat, men gamla stubbar visar på tidigare avverkningar. Rikt buskskikt med hassel, hallon, olvon, benved och skogstry Tätortsnära

friluftsområde med stigar. I den norra delen mot järnvägen finns ett vattenförande dike med omgivande höga lövträd av ask och al. Totalt sett en igenväxt ek-hasselund. Område med naturvårdsavtal eftersom humlesugan växer här.

Biotopkvalitet: Stenig till blockrik mark, grov ek, grov boklåga, ektorrträd, grova rötskadade avenbokar, grova ekstubbar, bokhögstubbar med fnösketickor, lövlågor

Naturvårdsarter: Buskstjärnblomma (s), ask (EN), lundstjärnblomma (s), storrams (s), skogsalm (CR), humlesuga (EN)

Naturvärdesklass: 3

Önskvärd naturvårdsskötsel: Brunnsröjning kring grova ekar.

S60 Hasselrik ekskog och trädbärande hagmark vid Värlinge

Hasselrik ekskog på höjdsträckning (åsbildning). Olikåldrig, flerskiktad och relativt artrik skog. Rik trädslagsblandning. Relativt tät obetad skog i den södra delen, som är mycket lite skogligt påverkad i senare tid. Norra delen, en nordsluttning, ingår i betesmark och är därför glesare och luckig, men är på grund av det slutna trädskiktet mer att karaktärisera som en betad skog än som en trädklädd hagmark. Här dominerar vidkronig ek och avenbok med inslag av grov bok. Andra trädarter som kan nämnas är alm, hägg, sälg, vårtbjörk och lind. Liknande markflora som i den tätare lövskogen fast mer kortbetad. Vanliga arter är kirskål, harsyra, liljekonvalj, lundstjärnblomma, lundslok, gulplister och skogsbingel. Troligen är den betade delen ett intressant område för svampar av olika slag.

Biotopkvalitet: Grov ek, lövlågor, grov björk, död sälg, ektorrträd, savande ek, grov rönn, blommande buskar, grov lind, rötskadad bok med mulm, stenrösen, brynmiljöer.

Naturvårdsarter: Kransrams (s), lundstjärnblomma (s), buskstjärnblomma (s), storrams (s), ask (EN), lind (s), skogsalm (CR), dystersopp (NT). O

Naturvärdesklass: 2

Önskvärd naturvårdsskötsel: Brunnsröjning kring grova ekar. Gran avvecklas. Död multnande ved sparas. Fortsatt bete.

S61 Ekskog vid Värlingegården

Hasselrik ekskog i odlingslandskap. Vidkroniga och grova ekar, troligen rätt gamla. Skuggig skogsinteriör som följd av tätt buskskikt (hagtorn, hassel, hallon, fläder, skogstry och snöbär) och många uppväxande yngre lövträd. Bok och asp växer i kantzonerna vid stenmur. Andra trädarter fågelbär, apel, rönn, vårtbjörk, sälg, hägg och avenbok. Måttlig förekomst av död ved, främst torrträd och nedfallna ekgrenar samt grova gamla ekstubbar. Häckning av ormyråk. Måttligt artrikt med bland annat buskstjärnblomma, kirskål, blekbalsamin, vitsippa, harsyra, rödblåra, pipdån och älgört.

Biotopkvalitet: Ektorrträd, grova ekar, rötskadad ek, grov eklåga, grova gamla ekstubbar, grova nedfallna ekgrenar, grov boklåga, savande ekar, grov skorp bark, grov fläder, rötskadade grova avenbokar

Naturvårdsarter: Buskstjärnblomma (s), lundstjärnblomma (s), grå skärelav (s), grönvit nattviol (§), korallticka (NT), 2003 inventerade Naturcentrum AB området och noterade flera rödlistade vedlevande insekter.

Naturvärdesklass: 2

Önskvärd naturvårdsskötsel: Brunnsröjning kring grova ekar. Vidga solöppna gläntor. Avverka ung björk mellan ekarna för att få ner mer ljus. Stegvisa skötselåtgärder för att gynna ekarna optimalt.

S62 Ekskog vid Alfastorp

Litet och artrikt skogsområde omgivet av åker- och beteslandskap. Själva objektet är en igenväxande hasselrik ekhagmark. Andra trädarter i området är asp, klibbal, oxel, gran,

fågelbär, apel, rönn, bok, alm, ask och sälj Mellan de många grova vidkroniga ekarna växer talrika uppslag av sly. Fältskiktet innehåller till exempel brännässla, kirskål, blekbalsamin, tuvtåtel, hundäxing, nejlikrot, toppdån och hässlebrodd. Luckigt och förekomst av smärre gläntor med högvuxet gräs. Viss förekomst av liggande grov död ved. I den allra nordligaste delen växer alskog runt en öppen våtmark. Alsocklarna är stora. Fjärils- och fågelrikt område. **Biotopkvalitet:** Grov asp och fågelbär, död stående torrek, lövtorrträd, stenmur, grova gamla ekstubbar, blommande buskar, döda ekgrenar, rötskadade lövträd, rösen, grov vidkronig ek, öppen våtmark

Naturvårdsarter: Buskstjärnblomma (s), hässleklocka (s), skogsalm (CR), ask (EN), lundstjärnblomma (s), gulsparv (VU)

Naturvärdesklass: 2

Önskvärd naturvårdsskötsel: Återinförande av bete. Brunnsröjning kring grova vidkroniga ekar.

S63 Alskogar vid Olofslund (i Kastberga skog)

Större lövskogsområde med allundar och översilade alskogar vid smärre vattendrag. I alskogen finns inslag av ask, alm, vårtbjörk, asp, sälj och skogsek. Skogen omges av odlingslandskap och granskog. Emellanåt finns inslag av hässlen på frisk mark. Relativt grov alskog med en hög luftfuktighet. Relativt artrikt fältskikt. Högrötsvegetation över stora ytor av alskogen med majbräken, kåltistel, älggräs och långsvingel. Känd växtplats för humlesuga (EN), som dock inte återfanns under besöket.

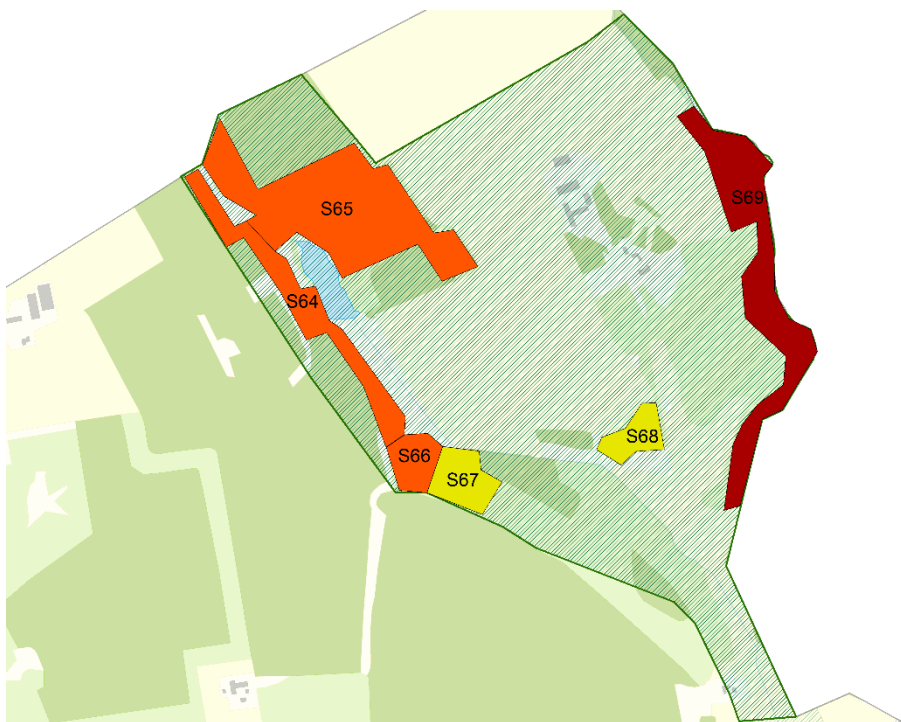
Biotopkvalitet: Gamla grova alar, alhögstubbar med uthackade fågelbon, lövlågor, hässlen, vattendrag (bäck), döda stående träd, tidvis översvämmade alpartier vid bäck, källpåverkan

Naturvårdsarter: Ask (EN), stor häxört (s), kärrfibbla (s), gullpudra (s), skogsknipprot (§, S) 3 ex., buskstjärnblomma (s), skogsalm (CR), ormbär (s), sårlåka (s), grönvit nattviol (§)

Naturvärdesklass: 2

Önskvärd naturvårdsskötsel: Undvik rationellt skogsbruk och hydrologisk påverkan. Spara döda träd och multnande ved.

7. Skogar vid Farstorp

Områdesbeskrivning

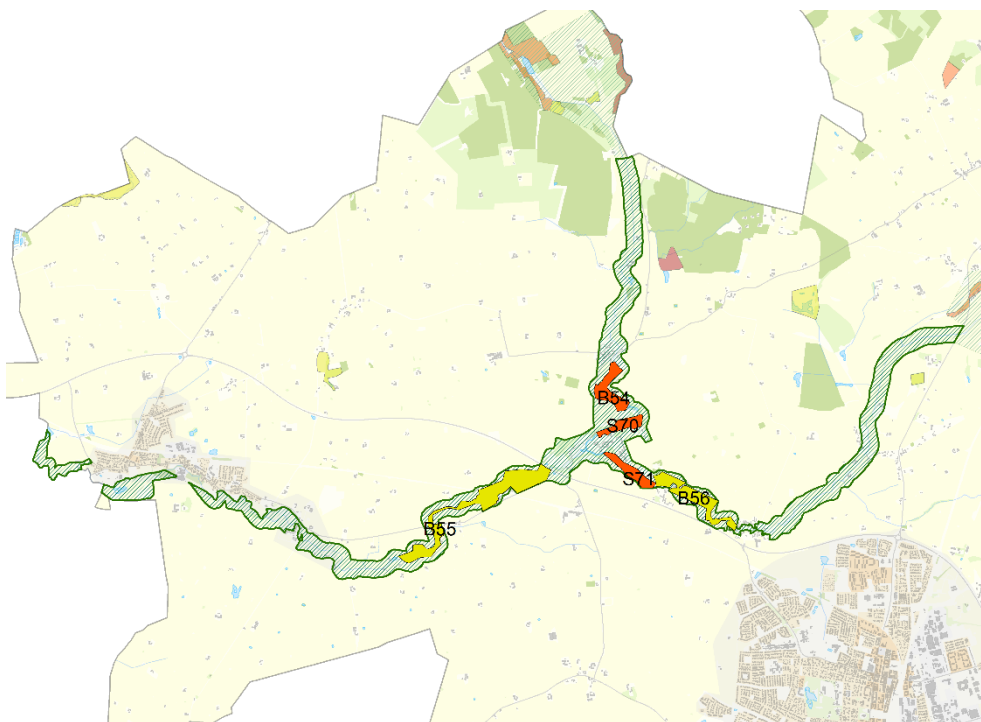
Farstorps gård ligger i kommunens nordvästra del på gränsen till Svalövs kommun. Området som helhet är kuperat och skogsmarken avbryts med öppna betesmarker och åkrar, vilket skapar ett varierat och vackert landskap. De ur naturvårdssynpunkt mest värdefulla delarna är de trädbevuxna områdena kring vattendragen, Farstorpsbäcken i väster och Vallabäcken i öster samt ädellövskogar. Marker har lång kontinuitet som trädbärande mark. Dominerande trädslag i ädellövskogarna varierar mellan ek och bok. Här finns ekskog med en ålder av 120 år. I beståndet står enstaka stora ekar med en diameter på kring 1 meter, som alltså är äldre. Här växer också enstaka stora avenbokar (70cm i diameter) och lindar varav en mycket stor som bär spår av hamling. Området har tidigare betats men det är länge sedan och buskskiktet är nu rikligt. I söder, där bete har förekommit i senare tid utgörs buskskiktet av hassel och hagtorn. Området är nyckelbiotop. I ännu ett område som är nyckelbiotop växer förutom äldre ekar rikligt med hassel samt hagtorn och fläder. Inslaget av död ved både stående och liggande är stort. På marken växer t.ex. skogsbingel, skogstjärnblomma och skogsstarr. Ekarna har en stamdiameter på upp till 1 meter. Farstorpsbäcken kommer norrifrån i områdets västra kant. Två före detta öppna betesmarker ligger utmed bäcken, strax norr om en ca 1,5 ha stor damm. Det är länge sedan de betades och de är starkt igenvuxna av salixarter och bland annat kaveldun och rosendunört. Söder om dammen breder ett våtmarksområde ut sig kring bäcken. Liksom de gamla öppna betesmarkerna norr om dammen håller de på att växa igen kraftigt av bland annat olika salixarter, kaveldun, rosendunört och rörfl en. Området väster om bäcken är kraftigt igenvuxet av buskar, framför allt slån, fläder och hassel. Här har tidigare varit en beteshage med enstaka träd, främst alm, ek, fågelbär och vildapel, och buskage. Fältskiktet är mycket sparsamt. De täta buskagen är omtyckta tillhåll för småfåglar. Ett par mycket stora sälgar växer i kanten (stamdiameter 60 cm).

Öster om Farstorps gård skär Vallabäcken fram i en bitvis mycket djup ravin med branta sluttningar (nyckelbiotop). I sluttningen kan man se lerskifferberggrunden framträda. I de fuktiga områdena kring bäcken finns bestånd dominerade av ask eller al (stamdiameter 10 – 20 cm). Näringstillgången är god och här växer arter som gullpudra, lungört, kåltistel och gulplister. Träden i sluttningarna är äldre bok, ek, lind, ask, avenbok och gran. Här finns rikligt med död ved, både som står och ligger. Bäckens har kvar sitt naturliga förlopp och slingrar sig fram i ravinens botten. Fallet är ganska gott och på flera ställen forsar vattnet fram. Bäckbotten är mestadels stenig och grusig. Kungsfiskare har setts vid bäcken. Vid Trollemölla ansluter ett biflöde som kommer uppifrån Trolleholm. Här har tidigare legat en kvarn (Svalövs kommun). I Vallabäcken ses rester av anläggningen som en bro och ett dämme. Uppe på höjden i väster växer bokskog (stamdiameter 40 cm) som nyligen avverkats, genom att skärmställa bokarna, föryngringen av bok är riklig. Fältskiktet är ymnigt och påverkat av åtgärderna i skogsbruket. Man hittar t.ex. gulplister, rödblåra, kirskål, lundgröe, lundslok, skogstjärnblomma.

Stengården finns på flera ställen. De har tidigare avgränsat betesmarken från åkermarken.

Värdekärnor	Naturvärdesklass
S64 Lövskog och hässle väster om Farstorp	2
S65 Hasselrik ekskog väster om Farstorp	2
S66 Ekskog sydväst om Farstorp	2
S67 Askskog sydväst om Farstorp	3
S68 Betad lövsumpskog söder om Farstorp	3
S69 Ädellövskog i bäckravin öster om Farstorp	1

8. Saxåns dalgång

Områdesbeskrivning

Saxån rinner fram genom ett i huvudsak öppet jordbrukslandskap och omges framför allt av åkermarker. I kommunen är det endast kring Farstorp och vid Trollenäs som ån omges av trädbevuxen mark. Kring Trollenäs och Västra Strö förekommer också huvuddelen av de betesmarker som finns längs ån i kommunen. Långgropen som ansluter till Saxån vid Trollenäs och Blekebacken är de största biflödena. Avrinningsområdet i sin helhet är 360 km² stort och består till 80 % av åkermark. Ån flyter genom fyra kommuner; Eslöv, Kävlinge, Landskrona och Svalöv. Sedan 1800-talet har ån genomgått stora förändringar. Våtmarksarealen i hela avrinningsområdet har minskat med 90 %. Detta har skett genom utdikning och rätning av vattendragen. Ett bitvis naturligt meandrande förlopp med flera korvsjöar och fossila åfåror gör att området har höga geologiska värden. De öppna betesmarkerna kring ån är välhåvdade men gödselpåverkade genom översvämningar med näringsrikt åvatten och handelsgödsel. Tjockskalig målarmussla och grönling är två hotade arter som finns i Saxån.

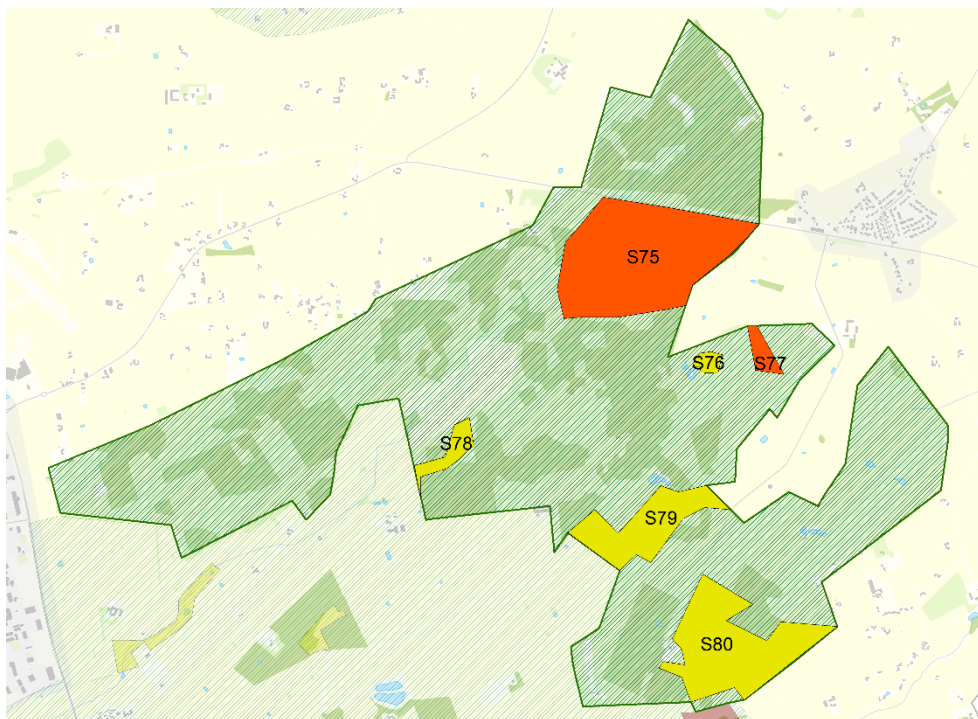
Värdekärnor

B54 Betesmarker vid Trollenäs
B55 Betesmarker kring kvarnarna vid Saxån
B56 Betesmarker vid Gullarp
S70 Blandädellövskog vid Trollenäs, norra delen
S71 Blandädellövskog vid Trollenäs, södra delen

Naturvärdeklass

2
3
3
2
2

9. Snärjet och Skarhults Kronopark

Områdesbeskrivning

Snärjet är ett ca 400 ha stort sammanhängande, tätortsnära skogsområde öster om Eslövs tätort. Området hänger i öster samman med Skarhults Kronopark och i norr med Stavröds mosse. Inom området bedrivs aktivt skogsbruk och jaktintresset är stort. Eftersom det ligger nära Eslöv nyttjas det även för friluftsliv. I den västra kanten finns en pistolskyttebana och lite längre in i skogen en skjutbana för lerduveskytte.

Generalstabskartan från mitten av 1800-talet visar att Snärjet då, bestod av mindre områden med lövskog med sammanhängande stora öppna betesmarker.

Häradskartan från år 1912 visar att de tidigare öppna områdena nu planterats med barrskog och ett omfattande rutnät av små vägar anlagts.

Snärjet delas av vägen mellan Gryby och Kastberga. Västra halvan genomkorsas, även idag, av ett rutnät av små skogsbilvägar omgivna av planterade relativt unga skogsbestånd. Den östra halvan utgörs av ett något mer omväxlande landskap, där skogsbestånd avlöser åkrar och andra öppna marker. I området finns även ett större hjorthägn.

Några av skogsbestånden hyser äldre och grova träd, framförallt bok och ek. Vanliga buskar är hassel, kaprifol och rönn. Ädellövskogen har en relativt artrik flora. Arter som vitsippa, lundslok, kirskål, nattviol, skogstjärnblomma, hallon, majbräken, lungört, sårläka, stor häxört, dvärghäxört, springkorn och ramslök kan påträffas. I nordöstra hörnet, på gränsen till Stavröds mosse, står en stor spärrgrenig ek.

Skarhults Kronopark är ett stort sammanhängande skogsområde med lång kontinuitet som skog, cirka fyra kilometer öster om Eslöv. Området brukas som produktionsskog, i huvudsak lövskog men barrskog finns här och var. I väster gränsar området till Snärjet, i söder till Östra Strö fälad. Kronoparken delas av vägen mellan Skarhult och Kungshult i två halvor. I hela

Kronoparken finns ett nät av mindre skogsbilvägar. I skogsområdet finns ett flertal dammar eller viltvatten och området har stor betydelse för traktens djurliv.

En kronopark är ett skogsområde som ägs av staten. Ursprunget är de kungliga jaktparker som fanns en gång i tiden. Historiska kartor från slutet av 1800-talet och tidigt 1900-tal visar att Kronoparken till övervägande del då var lövskog. Barrskog fanns i huvudsak den sydvästra delen.

Idag består stora delar av Kronoparken av ungskog, föryngringsytor för bok, lärk, björk eller gran och mindre bestånd med äldre lövskog. Äldre lövskog finns huvudsakligen i de nordvästra-, nordöstra- och sydöstra delarna. I den äldre lövskogen dominerar bok med inslag av andra ädla lövträd, som ek och ask. Markfuktigheten i området varierar och fuktstråk och diken finns här och var. Fältskiktet i ädellövskogen är ofta glest och domineras av skogsgräs, lågväxande örter och buskar. På föryngringsytor märks ofta busk- och slyvegetation av björk och ask samt högväxande gräs, halvgräs och ormbunkar. I ädellövskogen i nordväst finns fuktiga partier och en artrik flora med arter som lundstjärnblomma, skogsstjärna nattviol, hässlebrodd, hasselbuskar, kaprifol, kirska, brännässla, majbräken och träjon.

I Kronoparkens nordöstra del har Norrevångskolan en läger-/kursplats. Kring lägerplatsen finns ett stort antal äldre träd och ut mot den öppna åkermarken i väster står ett flertal mycket stora ekar.

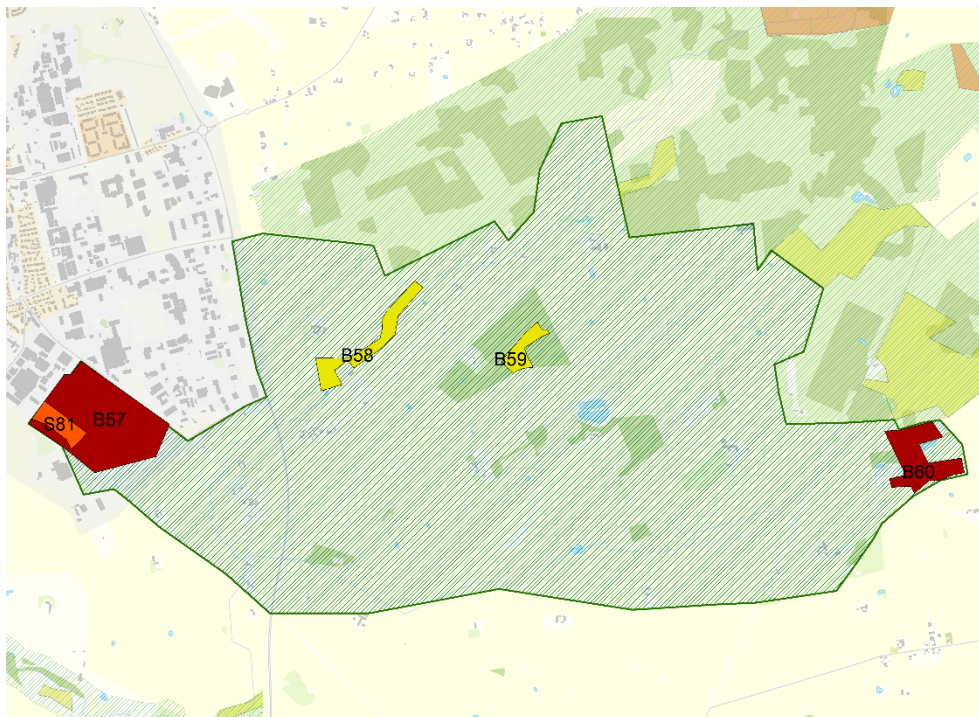
Värdekärnor

Naturvärdesklass

S75 Stavröds mosse
S76 Askkärr väster om Kungshults gård
S77 Askkärr sydväst om Kungshults gård
S78 Askkärr norr om Djurgården
S79 Ädellövskog i Skarhults kronopark
S80 Bokskog i Skarhults kronoskog

2
3
2
3
3
3

10. Gryby med omgivande kulturlandskap

Områdesbeskrivning

Strax öster om Eslövs tätort breder ett småskaligt kulturlandskap ut sig. Åkermarker omväxlas med betesmarker och mindre skogsdungar. Odlings- och betesmarker delas upp av ett flertal stengärdar. Landskapsavsnittet hålls ihop av den småskaliga strukturen.

Längst i öster och väster ligger två av kommunens artrikaste betesmarker, Abullahagen och Östra Strö fälad. Båda har betats under lång tid och hyser en mycket artrik flora. Centralt i området ligger Gryby där betesmarkerna har kvar struktur av tuviga och steniga marker men där floran har utarmats och naturvårdsarter som påträffas endast finns kring stenar i marken

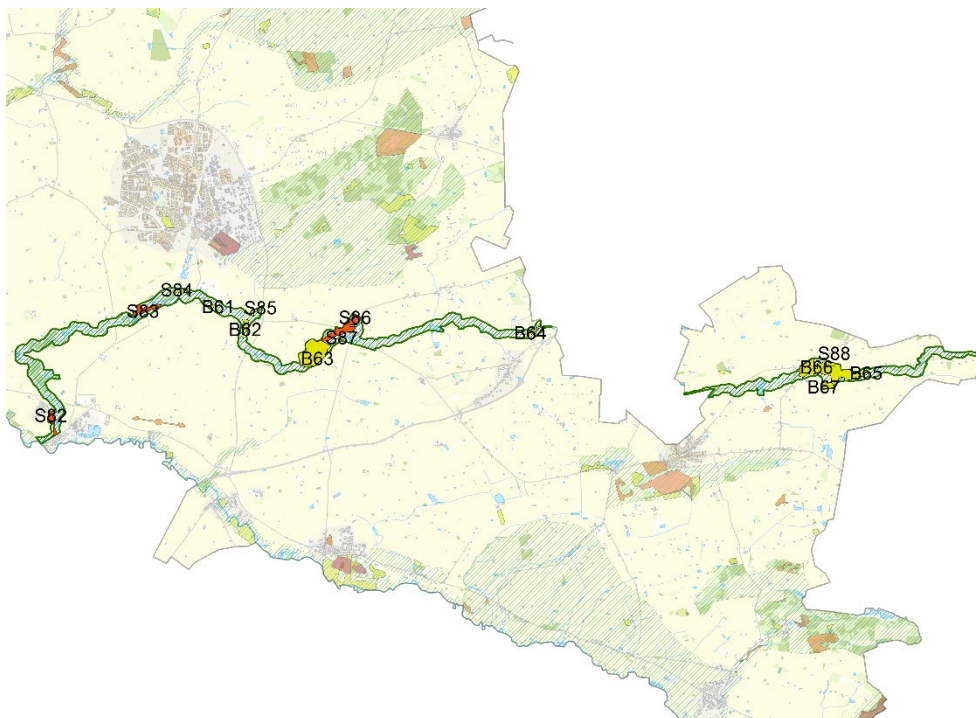
Värdekärnor

B57 Abullahagen
B58 Gräsmark vid Gryby
B59 Betesmarker kring Grybybäcken
B60 Östra Strö fälad
S81 Skogsparti i västra delen av Abullahagen

Naturvärdesklass

1
3
3
1
2

11. Brååns dalgång

Områdesbeskrivning

Bråån rinner genom ett varierat landskap. Längst i öster (mellanbygden) är dalgången flack och ån omges företrädesvis av betesmarker (en del marker har odlats under en period men sedan återgått till betesmark) därefter blir ådalen mer markerad strax innan ån rinner i Höörs kommun. Fortfarande är det betesmarker som omger ån men här förekommer också mindre skogspartier.

När ån når slättbygden omges den huvudsakligen av åkermark. Även här är ådalen bitvis mer markerad med branta lövskogsklädda sluttningar som t.ex. vid Eslövs golfbana. Delar av ån har rätats (framför allt i slättbygden) medan större delen har kvar sitt naturliga förlopp. Åns avrinningsområde är ca 165 km² stort. Vid Örtofta förenas Bråån med Kävlingeån. Bråån är riksintresse för naturvård från Högseröd i öster till den rinner ut i Kävlingeån i väster.

Orsaken är dess betydelse som reproduktionsområde för havsöring, förekomsten av sällsynta arter som grönling, den lilla toppiga hattsnäcken och tjockskalig målarmussla. Ett mindre område i öster, Dalgång väster om Bingstorp, har landskapsbildsskydd. Strax väster om detta ligger, i Höörs kommun, naturreservatet Rövarekulan.

Värdekärnor

B61 Borlunda rikkärr
B62 Betesmark vid Kristineberg
B63 Betesmark vid Skarhults våtmark
B64 Strandängar vid Hurva
B65 Betesmarker vid Klockargården (Högseröd)
B66 Fuktäng vid Klockaregården (Högseröd)
B67 Betesmark sydväst om vid Klockaregården
S82 Ädellövskog vid Örtofta slott
S83 Ellinge slottspark

Naturvärdeklass

3
3
3
3
3
3
3
2
2

S84 Ädellövskog öster om Ellinge	3
S85 Ädellövskog öster om Ellinge	3
S86 Skarhults slottspark	2
S87 Lövskog vid Skarhults kyrka	3
S88 Alsumpskog vid Klockargården (Högseröd)	3

Remiss

12. Kävlingeåns dalgång

Områdesbeskrivning

Kävlingeåns dalgång är flack och ån omges av ett öppet storskaligt jordbrukslandskap. Nivåskillnaden är liten mellan källa och mynning, varför ån flyter stilla fram. På några ställen finns mindre forsar partier till exempel vid Bösmöllan vid kommungränsen mot Kävlinge. Åns totala avrinningsområde är 1217 km², varav 120 km² ligger inom Eslövs kommun. Historiskt har de flacka områdena kring ån brukats som betesmark och stora delar utgjordes av sankmarker. Mellan åren 1938 och 1943 rensades och rätades ca 3 mil av ån nedströms Vombsjön med syfte att öka arealen odlingsbar mark. På flera ställen grävdes meanderslingor av framför allt från utloppet i Vombsjön och till Gårdstånga. Uppodling skedde också och norr om ån blev betesmarker huvudsakligen kvar vid Flyinge (Flyinge ängar). Rensningsmassor ligger kvar från denna tid som höga vallar kring ån. De strandängar som finns utmed ån utgör viktiga rastlokaler för flyttfåglar samt häckningsplatser för t.ex. tofsvipa och andra vadarfåglar. Idag har hävden upphört på några av strandängarna varför områdena växer igen och mer övergår till lokaler för småfåglar som håller till i vassen samt andfåglar som håller till i vattenbrynet.

Mellan Gårdstånga och Flyinge omges Kävlingeån huvudsakligen av betesmarker, endast mellan Gårdstånga kyrka och Uddenäs går åkermarken ner till ån. I början av 1900-talet utgjordes hela området av blöta kärrängar.

Betesmarkerna varierar i fuktighet från friska till fuktiga/våta. På några ställen kan man se rester av avgrävda meanderslingor, delvis igenfyllda, efter att ån rätats. Vid flera av de forna meanderslingorna växer täta ridåer av främst alar och här och var står enstaka solitära träd. En av de avgrävda slingorna har restaurerats genom Kävlingeåprojektet och står nu åter i kontakt med åvattnet.

Spår av 1940-talets stora rensning och rätning av Kävlingeån syns i landskapet som stora gräsbevuxna vallar av rensmassor. Slitage från betande djur, vind och vatten har skapat mindre sandblottor i delar av vallarna, vilket gynnar insekter och fåglar. Övervägande delen av betesmarkerna hävdas. Vegetationen är mestadels trivial med arter som hundäxing, maskros, vitklöver, höstfibbla och smörblomma på frisk mark. På fuktigare marker växer bland annat tuvtåtel, veketåg, älgört och skräppor. På några platser finns dock inslag av en artrikare flora. Generellt kan sägas att betesmarkerna på åns södra sida är blötare än på norra sidan. Har man tur kan man få se stork spatsera omkring på nyplöjda åkrar eller betade strandängar. I åkantspartier som inte betas växer bland annat bladvass, igelknopp, rosendunört, bredkaveldun och Salixarter.

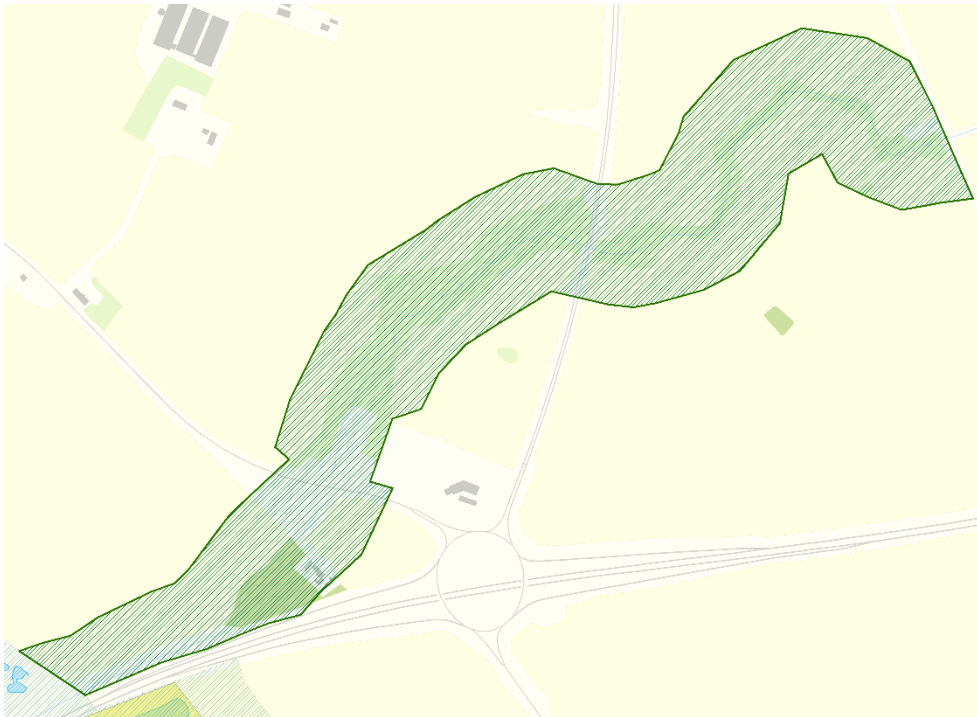
I anslutning till området ligger Gårdstånga gamla by med bland annat kyrkan, prästgården och skolan. Gårdstånga kyrka uppfördes under 1100 - 1200-talet. Byggnaden har under tidernas lopp genomgått fl era förändringar bland annat byggdes tornet på 1600-talet. Stor betydelse för förändringarna på 1600-talet hade Anna Brahe, från Hviderup slott, som bidrog med stor generositet till kostnaden. Inne i kyrkan finns värdefulla och konstnärliga träskulpturer från 1600-talet, vilka gjort kyrkan känd även utanför landets gränser altare, predikstol med portal och dopfunt.

Värdekärnor

Naturvärdesklass

B69 Gårdstångadammen	3
B70 Betesmark vid Gårdstånga	3
B71 Betesmark vid Getinge	3
B72 Fuktängar vid Flyinge	3
B74 Sandig fd åker Flyinge	3
S91 Strandlövskogar vid Bråån uppströms Bösamöllan	3
S92 Ädellövskog öster om Viderups slott	3
S93 Lövsumpskog öster om Flyinge	3
S94 Alsumpskog väster om Torslund	2
S95 Lövskog på Vombsjöns nordvästra strand	3
S96 Lövskog norr om Vombsjön	3

13. Rödabäcks dalgång

Områdesbeskrivning

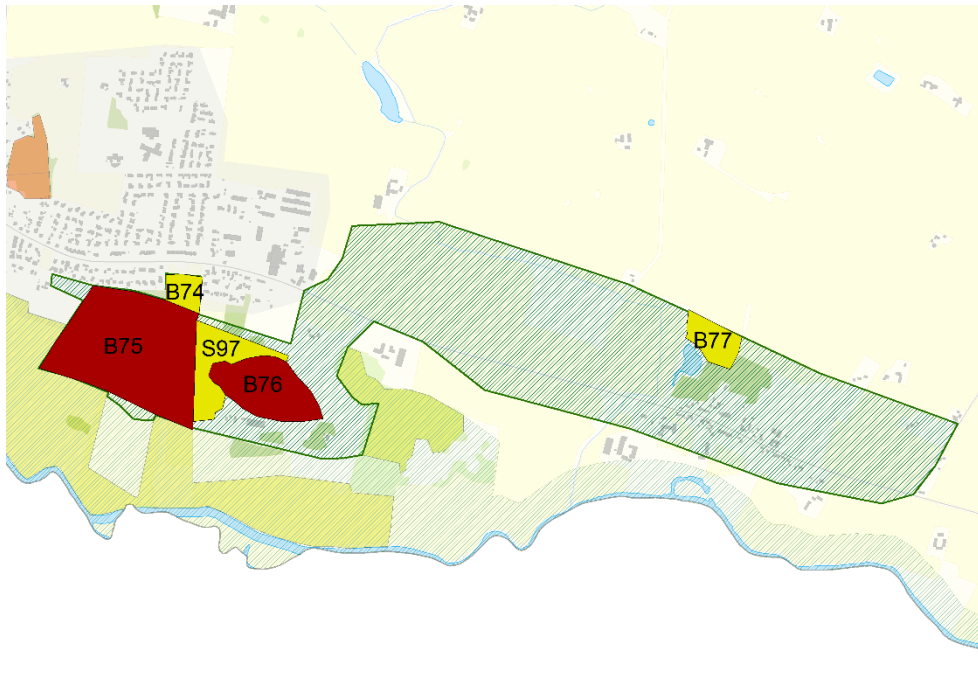
Rödabäck rinner fram i en markerad och till stora delar relativt djup dalgång ute på slätten. I dalgången har bäcken kvar sitt naturliga förlopp medan övriga delar av den är rätade. Utloppet i Kävlingeån rätades en extra gång när motorvägen från Gårdstånga mot Lund byggdes. Inom Kävlingeåprojektet har denna sträcka nu återfått en mer naturlig sträckning, samtidigt som strandzonen har fläckats ut. I både bäcken och den nya dammen/våtmarken har det under år 2005 konstaterats att öringen har lekt.

På dalgångens branta slänter växer huvudsakligen alm och sykomorlön, på några ställen med inslag av björk och fläder. Flera av almarna är döda och står som grå skulpturer. På norra sidan är trädskiktet tätare och fältskiktet därmed glesare. Vanliga arter i hela dalgången är blekbalsamin och nässlor.

Bäcken omges av fuktiga marker där al dominerar i trädskiktet. I fältskiktet hittar man t.ex. äkta förgätmigej, vattenmynta, kåltistel, igelknopp och älgört. Längre österut övergår området till att domineras av buskar, framför allt slån och videarter. Innan bäcken rinner under vägen mot Örtofta omges den av betesmarker. Betesmarken har en trivial flora, men ger en tilltalande landskapsbild. Större delen av dalgången har tidigare använts som betesmark.

I området finns inga värdekärnor

14. Sandmarker vid Flyinge och Holmby

Områdesbeskrivning

Sandområdena mellan Flyinge och Holmby är näringsfattiga. Delar av dem har odlats men idag har de flest övergått till betesmarker eller övergivits. De sandiga betesmarker är ofta artrika och de åkrar som sätts i träda koloniserar snabbt av många mer eller mindre sällsynta arter på grund av den sandiga och magra marken, både växter och djur främst insekter.

En grusås löper genom området och täktverksamhet har bedrivits på flera ställen. Idag finns ingen täktverksamhet och de platser där grus brutits syns som skålformiga bildningar i landskapet. Den senast upphörda grustakten (2018) låg vid Holmby.

Nordväst om Holmby kyrka finns en kuperad och öppen betesmark på Holmbyåsen. Här har åsen huvudsakligen kvar sin ursprungliga form, endast mindre täktverksamhet har förekommit. Söder om åsen har en damm anlagts inom Kävlingeåprojektet. Den syftar till att rena dräneringsvatten från åkrarna från framför allt kväve och fosfor

Flyinge ängar, ett tätortsnära rekreationsområde, som delvis är naturreservat. Området har stor variation av olika naturtyper, som torra sandiga gräsmarker, fuktiga marker nära Kävlingeån, enstaka åkrar och spridda trädgångar.

Den sällsynta klippnejlikan finns i området men noterades inte vid det senaste inventeringstillfället.

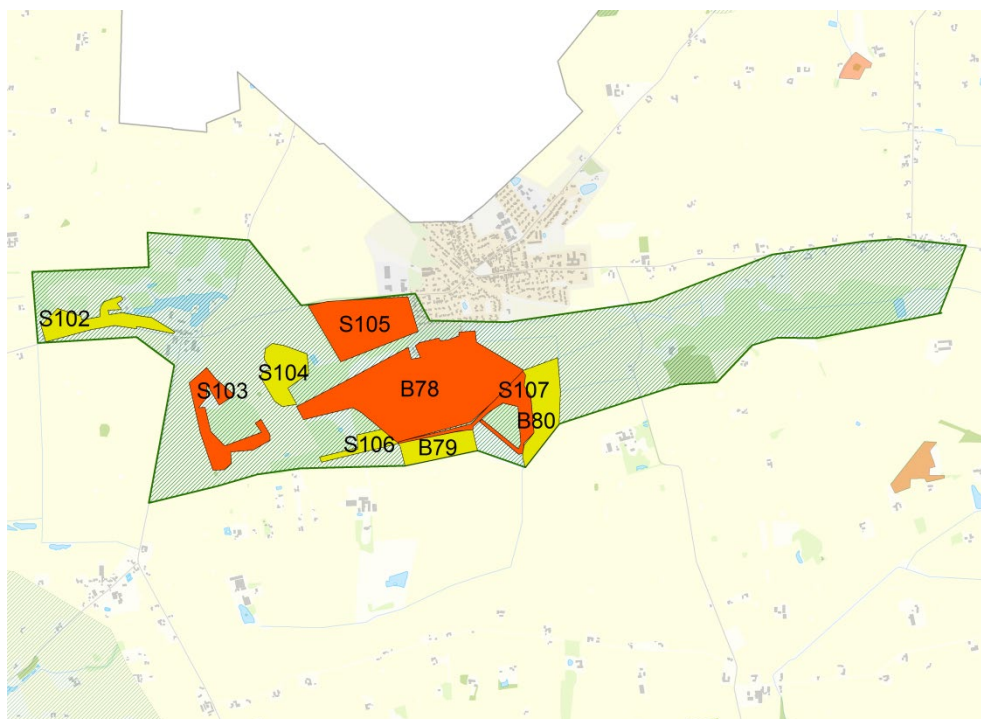
Värdekärnor

B75 Sandmarker vid Flyinge
B76 Betesmark i fd grustag Flyinge
B77 Betesmark vid Holmby
S97 Talldunge vid f d grustag

Naturvärdesklass

1
1
3
3

15. Skogar och våtmarker kring Löberöd

Områdesbeskrivning

Landskapsobjektet omfattar allt från kulturmiljö med ”parkartad ädellövskogsmiljö” väster om Löberöd samt öppna friska till fuktiga betesmarker, större skogspartier och fuktlövskogar söder och öster om Löberöd. Många fladdermusarter har noterats i området kring slottet (år 2015), varav två rödlistade arter: sydfladdermus och fransfladdermus.

Söder om Löberöds tätort breder stora öppna friska och fuktiga betesmarker ut sig. Här finns också större skogspartier och fuktlövskogar. Området begränsas norrut av en järnvägsbank där en gång tåget gick mellan Eslöv och Bjärsjölagård. Denna är nu ett cykel/vandringsstråk.

Både betesmarker och skogspartier har lång kontinuitet. Betesmarkerna har historiskt varit fuktiga marker som dränerats. Möjligen har också torvtäkt bedrivits. Vissa marker har under en period varit odlade som åker medan andra har varit gräsbevuxna under lång tid. På grund av mänsklig påverkan samt gödsling hyser de idag endast en trivial flora.

Skogspartierna hade ungefär samma utbredning i början av 1900-talet som i dag, förutom längst i söder där nu i stället en öppen betesmark med enstaka lövträd breder ut sig. Skogspartierna är varierade och hyser många olika träd- och buskarter. Strax väster om tätorten finns ett lövskogsområde med både ädellöv och andra lövträd. Det dominerande trädslaget i ädellövskogen är bok men här finns också ek och ask. I detta område finns ett flertal mycket grova bokar och ekar. Fältskiktet är relativt artrikt. Genom området löper en upptrampad stig.

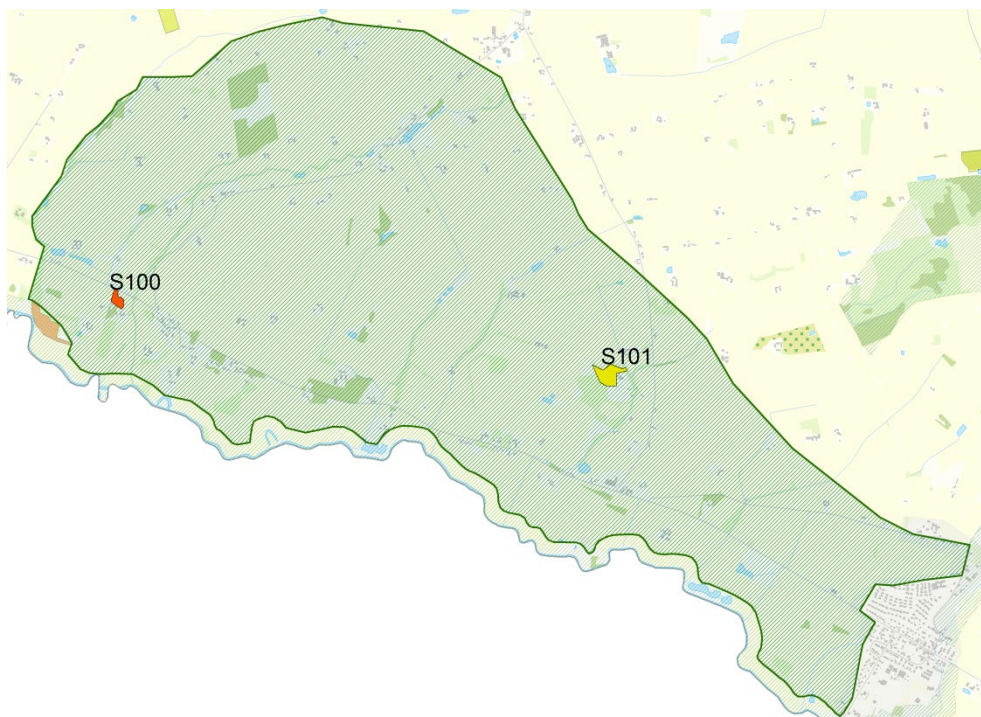
På andra sidan grusvägen ned mot Lönshult finns också ett flertal stora träddungar med lång kontinuitet som skog.

I områdets sydligaste delar finns två större skogspartier förbundna med en lövkorridor och en upptrampad stig. Längs korridoren växer stora och omfångsrika träd, huvudsakligen ekar, med anmärkningsvärt växtsätt. Fältskiktet domineras av ormbunkar vilket ger området ett mycket exotiskt intryck. Skogspartiet i västra delen domineras av ask. Fältskiktet är artrikt. Det östra skogspartiet utgörs i huvudsak av fuktlövskog där al och björk dominerar. Spår efter torvbrytning syns. Fältskiktet domineras i vissa delar av ris och vitmossa, i andra är det artrikare. Skogsmarken övergår österut i en öppen stenig, tuvig och artrik betesmark. I gränsen till skogsområdet finns en anlagd damm. Den anlades år 2003 inom Kävlingeåprojektet.

Längre österut finns Arups mosse; ett våtmarksområde som övergått till sumpskog. Under tidigt 1900-tal var området trädlöst, förutom i sydligaste delen., där ett flertal grova ädellövträd står intill stengärdesgården. Fältskiktet är artrikt. I våtmarksområdet finns spår av äldre täktverksamhet som vattenfylls under blöta perioder. Området domineras av björkskog och i fältskiktet finns ris (blåbär och odon), många starrarter och högväxta gräs.. I området finns mindre stigar och stengärdesgårdar. Norr om området finns en äldre soptipp, avslutad år 1989.

<i>Värdekärnor</i>	<i>Naturvärdesklass</i>
B78 Fuktig betesmark söder om Löberöd	2
B79 Frisk betesmark söder om Löberöd	3
B80 Betesmark väster om Bolleröd	3
S102 Bokskog vid Löberöds gård	3
S103 Bokskog söder om Löberöd gård	2
S104 Bokskog sydöst om Löberöd gård	3
S105 Bokskog väster om Löberöd	2
S106 Ädellövskogar norr om Lönshult	3
S107 Lövskog väster om Bolleröd	2

16. Sluttning mot Kävlingeån

Områdesbeskrivning

Kävlingeåns flacka landskap övergår i en markerad sluttning norr över.. Landskapet utgörs av ett omväxlande odlingslandskap där trädridaer och stengärdesgårdar följer fältgränser och betonar ägo- och gränser ett samband som finns kvar från det äldre kulturlandskapet. Flera mindre skogsdungar finns också längs sluttningen. Många mindre bäckar rinner ned längs sluttningen, ned mot Kävlingeån. Bäckarna är också kringgärdade av träd- och buskridaer. Slogstorpsbäcken är den största. Från sluttningen är utsikten vacker över Vombsänkan.

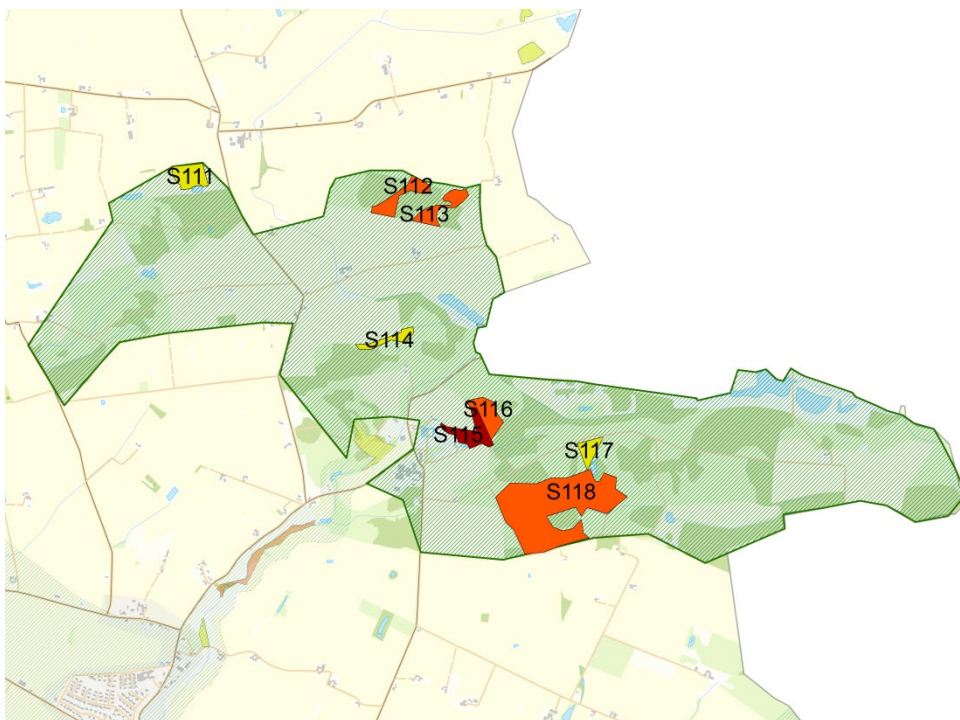
Värdekärnor

S100 Ädellövskog norr om Torslund
S101 Bokskog vid Idaröd

Naturvärdesklass

2
3

17. Skogar vid Hjularöd

Områdesbeskrivning

Skogarna kring Hjularöds slott utgörs till stora delar av rika ängslövskogar. Här och var finns brukade åkrar, energiskog, skogsplanteringar och öppna marker. I områdets västra delar går Skåneleden förbi längs små grusvägar.

Några stensättningar och ett gravfält bär synligt vittnesbörd om att bygden var tagen i anspråk under järnåldern. Hjularöds godsanläggning är känd sedan medeltiden. Den borglika slottsbyggnaden uppfördes 1894-97 och ritades av två av tidens främsta arkitekter, I. G. Clason och L. I. Wahlman. Slottsbyggnaden omges av vallgrav och park, där det bland annat finns en paviljong och en grindvaktarstuga. Uppfartsvägarna markeras genom alléer. Ekonomilängorna, däribland gråstenslängor från 1870-talet och stall från början av 1900-talet i rött tegel ingår som viktiga beståndsdelar i godsmiljön.

På häradskartan från 1912 omger en strikt parkanläggning med ett rutnät av gångar slottet. Parkanläggningen finns kvar idag men har inte samma strikta karaktär. Delar av anläggningen har också övergått till att mer likna en skog. Detta område är nyckelbiotop. Totalt finns 20 – 25 grova eller mycket grova ekar inom nyckelbiotopslokalen. Några av nyckelbiotopens ekar inventerades år 2003. Vid inventeringen identifierades elva olika skalbaggsarter. Av dessa var två rödlistade, nämligen arterna *Glischrochilus quadriguttatus* (NT) och *Procræus tibialis* (NT). På ett par av ekarna identifierades även rödlistade svampar och lavar, som exempelvis oxtungsvamp och grå skårelav (båda NT).

Barbastell och sydfladdermus var två av de 11 arter som noterades kring Hjularöd vid en inventering i kommunen år 2015.

Häradskartan visar också ett omväxlande landskap längre från slottet, där stora lövskogsområden växlar med mindre åkrar och ängsmarker. Många av ängsmarkerna har senare blivit åkrar eller planterats med skog. Skogsbruket är idag rationellt och bland

ädelövs-skogarna finns ett stort inslag av granskogar och otaliga små skogsbilvägar. I de brukade ädelövs-skogarna finns öppna gläntor och fukthålor med bar mineraljord, där ljus, näring och fukt gynnar många ängslövs-skogsväxter.

<i>Värdekärnor</i>	<i>Naturvärdesklass</i>
S111 Lövs-kog söder om Gummarp	3
S 112 Lövs-kogar söder om Romhult	2
S113 Asks-kog väster om Höghult	2
S114 Lövs-kog vid Råvakärr	3
S 115 Grova träd öster om Hjularöds slott	1
S116 Klibbalkärr öster om Hjularöds slott	2
S117 Bokskog öster om Hjularöd	3
S118 Lövs-kogar öster om Hjularöds slott	2

Remiss

18. Harlösabäckens dalgång

Områdesbeskrivning

En skarpt markerad dalgång mellan Hjularöd och Harlösa som skär vinkelrätt igenom den av sedimentära bergarter uppbyggda sydsluttningen mot Vombsänkan, med Harlösabäcken i dalgångens botten. I dalsidan finns blottningar av silurberggrunden. Det finns endast ett par dalgångar i berggrund av det här slaget i landet. Bäckens passerar Harlösa by och rinner ut i Kävlingeån.

Markanvändningen i dalgången är huvudsakligen betesmark men också en mindre del skogsmark. Ovanför dalgångens sluttningar tar åkermarken vid.

Hela dalgången brukades i början av 1900-talet som åkermark, endast bäckens allra närmaste omgivning har kontinuitet som gräsmark. I norra delen av området fanns dock en mindre trädbevuxen betesmark kring bäcken. Här finns idag en fuktlövskog med al och ask.

På de fuktiga områdena kring bäcken växer till exempel revsmörblomma, älggräs, kåltistel, rosendunört, hampflockel, pestskräp, humle, igelknopp, strätta och vattenmynta.

Betesmarkerna har störst utbredning på den västra dalsidan. Hävden är dock relativt svag.

Vegetationen är oftast trivial och gödselpåverkad med dominerande arter som maskros, skräppa och hundäxing. Här finns dock mindre partier med mer "naturlig" vegetation. Här hittar man bland annat liten blåklocka, rödven, kärringtand, gråfibbla, rölrika, svartkämpar, sommarfibbla och prästkrage. Ute på de öppna betesmarkerna står enstaka träd och buskar, framför allt rosor, hagtorn och vildapel.

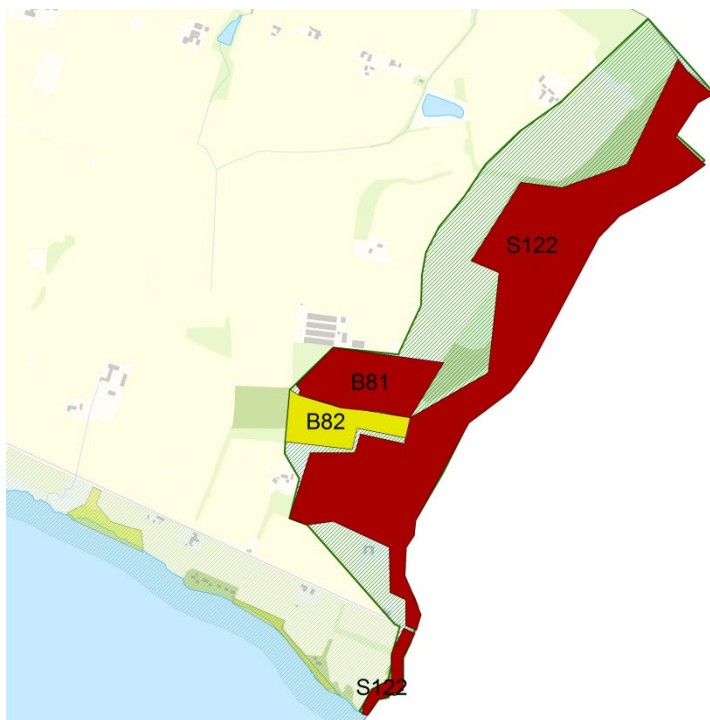
En kort sträcka av skåneleden går genom dalgången upp till Holstermöllan. I områdets norra gräns, strax söder om Hjularöd slott, finns en stenvalvsbro med inskriptionen 1759, vilket troligen gör den till Skånes äldsta daterade bro.

*Värdekärnor**Naturvärdesklass*

S119 Bokskog väster om Hjularöds slott	3
S120 Bäckravin söder om Hjularöds slott	2
S121 Lövskog vid bäck öster om Harlösagården	3

Remiss

19. Borstbäckens dalgång

Områdesbeskrivning

Borstbäcken rinner i en djupt nerskuren dalgång i lerskifferberggrund. Dalgången är naturreservat och Natura 2000 område. Tre nyckelbiotoper finns. De branta dalsidorna utgörs av huvudsakligen av bokskog, med inslag av andra ädla lövträd som ek, askoch alm. Ädellövskogen är högväxt och gallrad, vilket medför att skogen är ganskaöppen. Fältskiktet är mestadels rikt, på våren blommar desmeknopp, gulsippor, vitsippor, ramslök, sloknunneört och på sommaren dominerar skogsbingel. I vissa partier är fältskiktet ganska sparsamt med arter som lundstjärnblomma, långsvingel, lundskäfting, lundslök, skogssvingel (NT) och springkorn.

Norrut, på den västrasidan av dalgången, finns granskog. I granskogen är fältskiktet mycket sparsamt då ljustillgången är liten.

Fuktigare delar i dalgången, liksom vissa ställen i branterna där markvattensippor fram, har ett ymnigt och högväxt fältskikt. Här växer exempelvis ramslök, skogsbingel, gulsippa, ormrot, kåltistel, springkorn, aklejruta, kal knipprot (NT), hultbräken och lundbräken. På flera ställen finns gott om död ved.

Nere i dalgången är marken näringsrik och fältskiktet rikt. Längs bäcken finns ett flertal översvämningsområden där ask och al dominerar. I fältskiktet finnsexempelvis gullpudra, svalört, ramslök, skogsbingel, skogsstarr och skogslysing(VU). På mindre blöta ställen längs bäcken växer lundvivan (VU). Lundvivan är förklarad som naturminne och förekommer ganska rikligt här. Bäckbotten är stenig och grusig och i bäcken finns forsande partier. I vattendraget växer akvatiska mossor tack vare att området endast är svagt solbelyst på sommarhalvåret och vattnet relativt forsande.

En gammal banvall, linjen Eslöv –Bjärsjölagård, i bruk 1866 – 1981, skär överdalgångens nedre del. Banvallen används flitigt för promenader.

I väster ovanför dalgången finns en äldre fäladsmark som håller på att växa igen. Här finns fortfarande några gläntor, och där är fältskiktet artrikt. Marken är stenig och tuvig. Stagg, knägräs, ljung, jungfrulin, liten blåklocka och stenmåra växer här. Området hålls öppet med hjälp av viltet. Bokpurror tyder också på att området betas.

Till landskapsobjekt 19 hör även betesmarker och skog väster om dalgången. Betesmarkerna ligger söder om gården Älmhult Den norra är stenig och tuvig. Den andra har historiskt varit åker, men är nu betesmark

Ute på den öppna, tuviga, steniga betesmarken i norr är vegetationen artrik och här finns flera arter som tyder på att området brukats som betesmark under lång tid och inte gödslats. Här finns betesindikatorerna darrgräs och stagg, liksom gråfibbla, svartkämpar, teveronika, ängssyra, fyrkantig johannesört, rölrika och mandelblom. Ute i betesmarken finns också solitära träd och täta buskage av framför allt slån. I kanterna av buskagen finns rariteter som St Pers nycklar och grönvit nattviol.

I den nordvästra delen av betesmarken är vegetationen kvävepåverkad, liksom i de delar i söder där marken varit åker. Här dominerar arter som hundkex, brännässlor och bredbladiga gräs. I stengärdesgårdarna växer rikligt med buskar och träd. Ett flertal stora ekar finns vid den stenmur som går norr om den forna gården. I den sydvästra hörnan av området stor en grov ek med en stamdiameter på cirka 1 meter.

Stengärdesgårdar omger båda betesmarkerna området. I sydöst började lövskogen, liksom i dag.

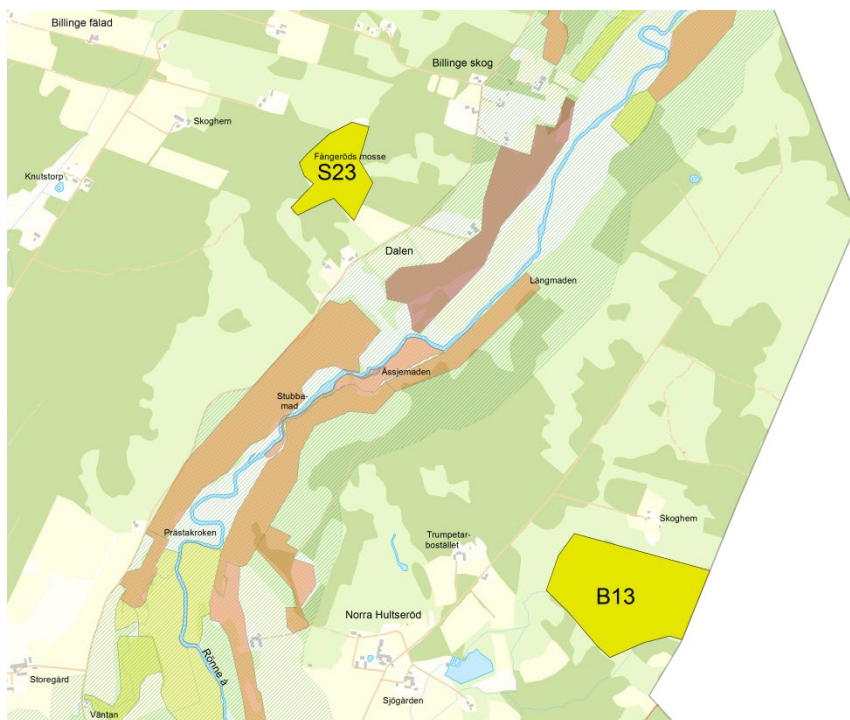
Värdekärnor

B81 Betesmark vid Hjälmared
B82 betesmark vid Hjälmared söder
S122 Borstbäcken

Naturvärdesklass

1
3
1

Värdekärnor utanför landskapsobjekt

Värdekärnor

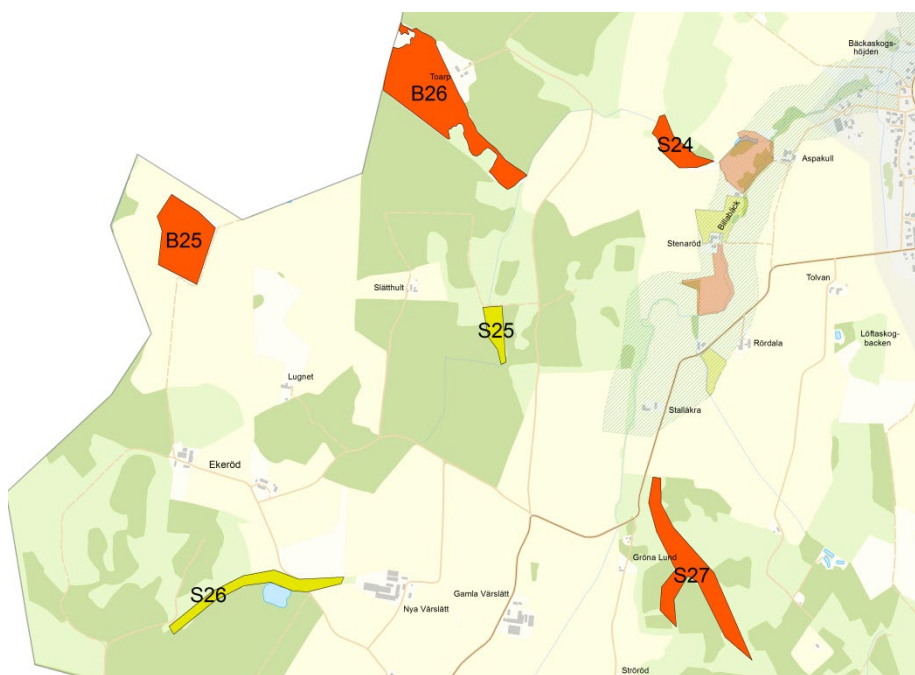
B13 Gräsmark vid N Hultseröd

S23 Fångeröds mosse

Naturvärdesklass

3

3

Värdekärnor

B25 Gräsmark vid N Hultseröd

B26 Toarps Fäläd

S24 Bokskog kring bäck vid Aspakull

S25 Askskog vid Slätthult

S26 Bokskog på åsbildning vid Nya Värslätt

S27 Alsumpskog norr om Ströröd

Naturvärdesklass

2

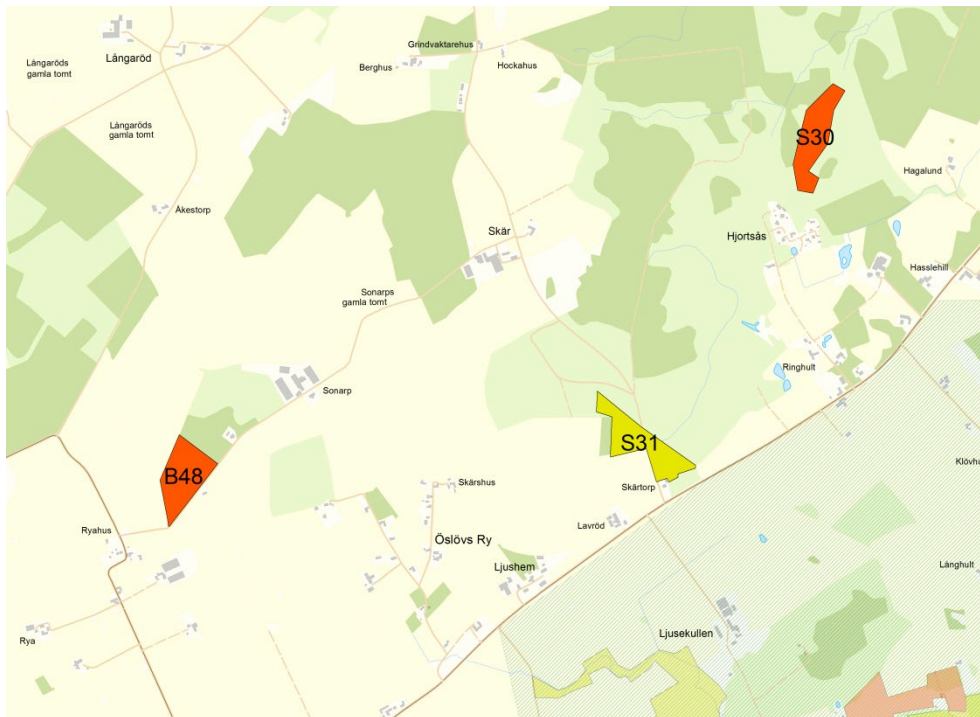
2

2

3

3

2

Värdekärnor

B48 Betesmark vid Rya

S30 Alsumpskog väster om Hagalund

S31 Bokskog vid Lavröd

Naturvärdesklass

2

2

3

Värdekärnor

B50 Västra Strö fålad

B49 Våtmark vid Selarp

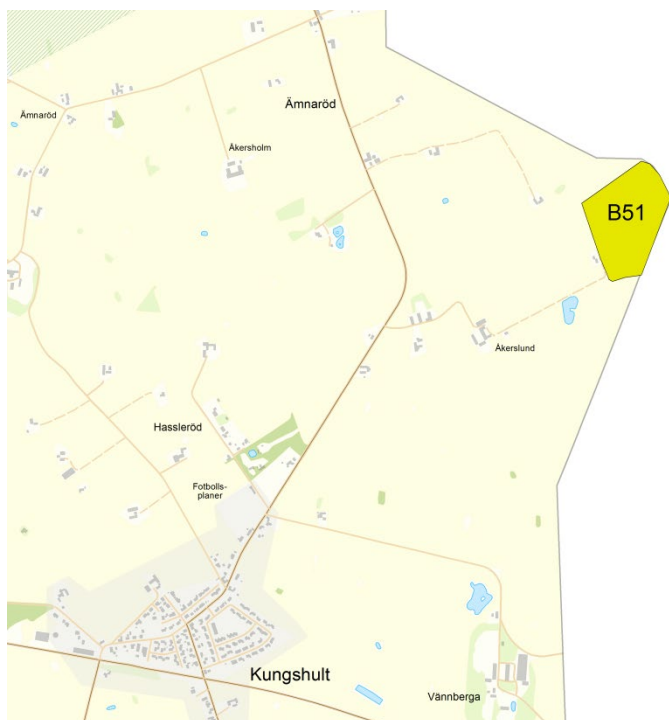
S72 Ekskog vid Kullagården

Naturvärdesklass

1

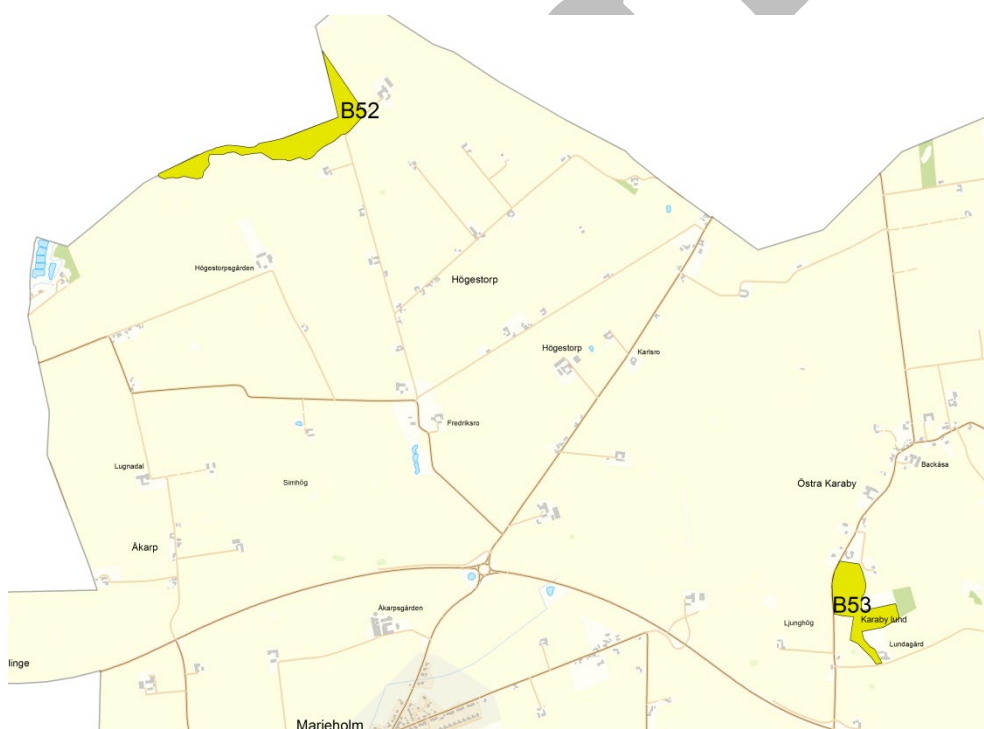
3

3

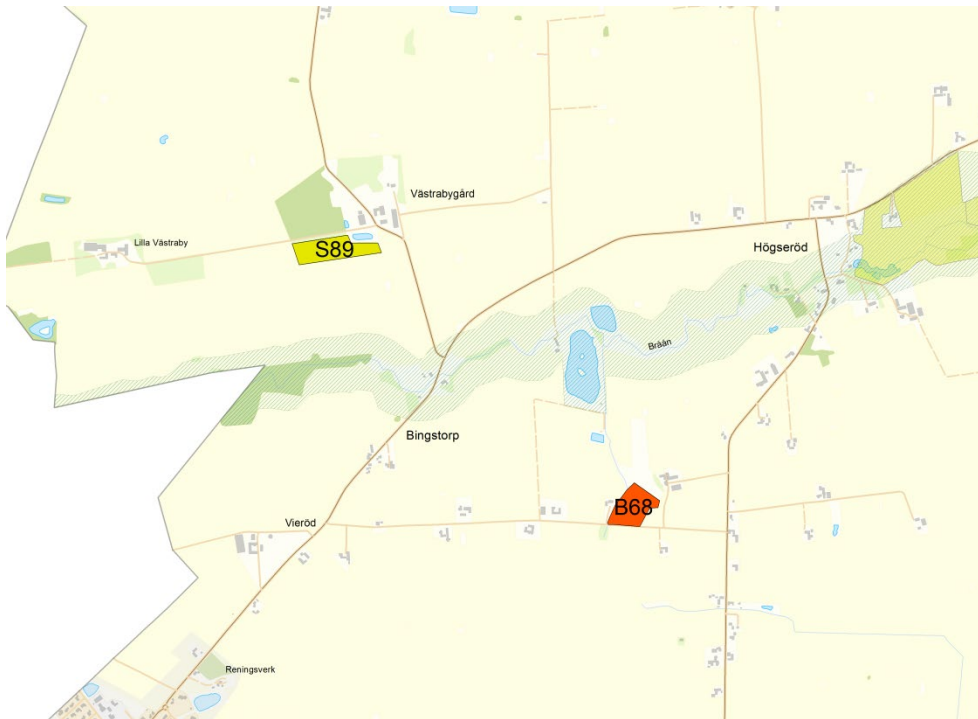
Värdekärnor
B51 Betesmark vid Ämnaröd

Naturvärdesklass
3

Värdekärnor
B52 Betemarker vid Braån
B53 Östra Karaby backe

Naturvärdesklass
3
3

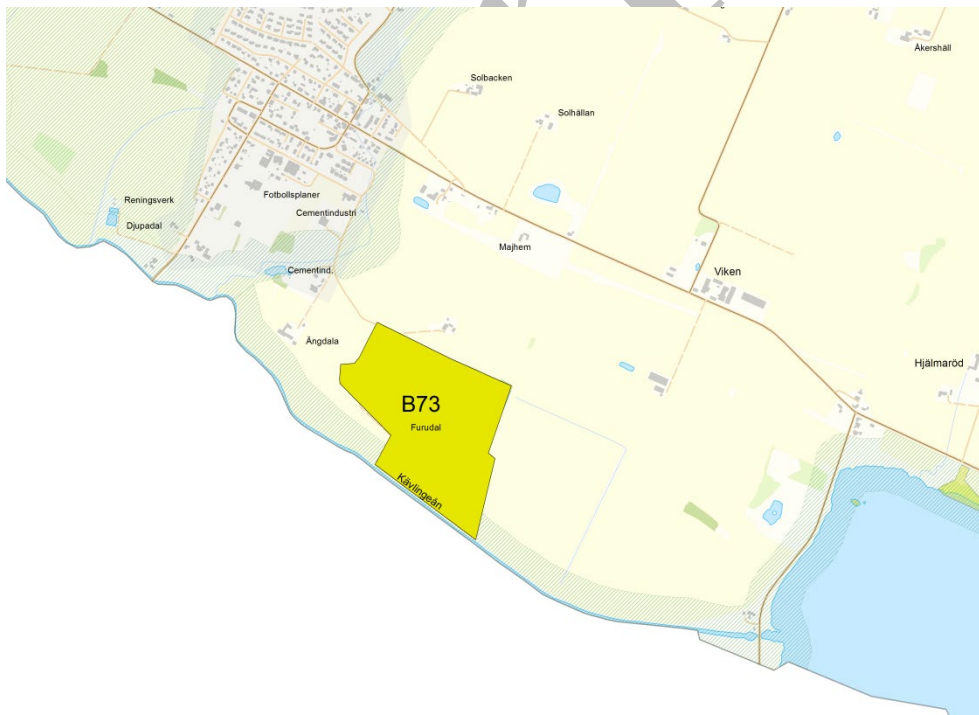

Värdekärnor

B68 Betesmark vid Bingstorp
S89 Bokskog vid Västrabygård

Naturvärdesklass

2
3

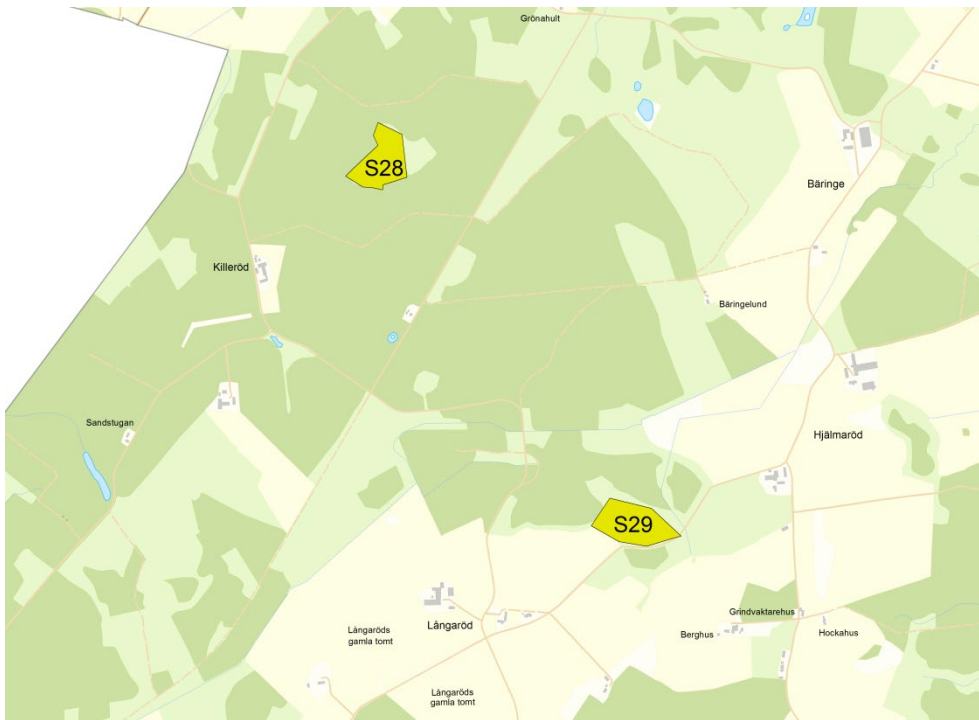

Värdekärnor

B73 Betesmarker vid Harlösa

Naturvärdesklass

3

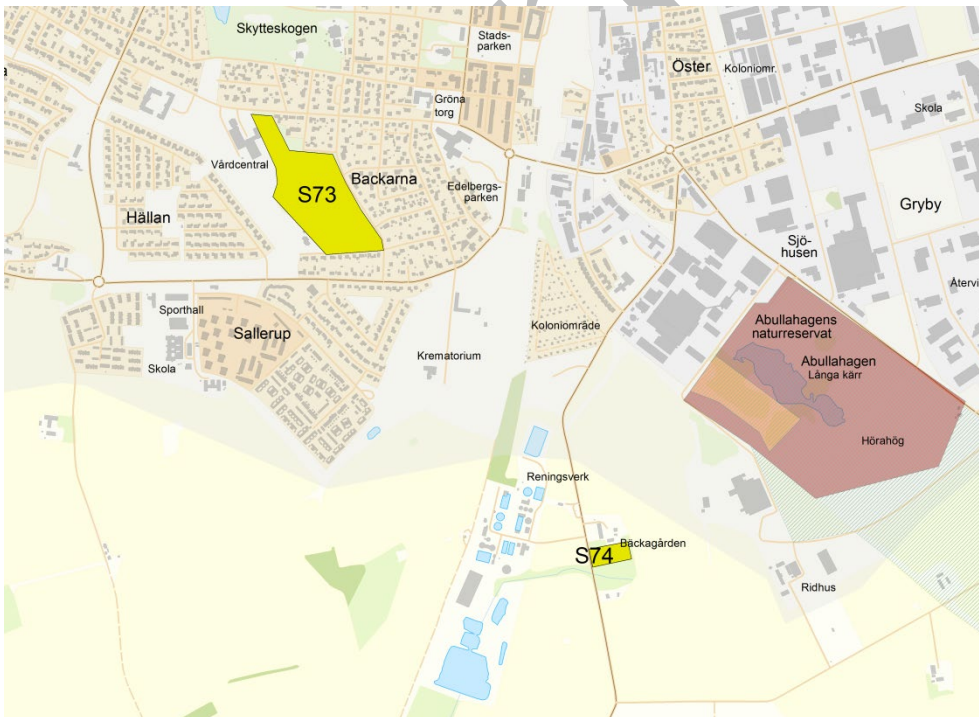

Värdekärnor

S28 Mosse söder om Ströröd
S29 Diabaskullarvid Långaröd

Naturvärdesklass

3
3

Värdekärnor

S73 Eslövs allmänning
S74 Bokskog vid Bäckagården

Naturvärdesklass

3
3

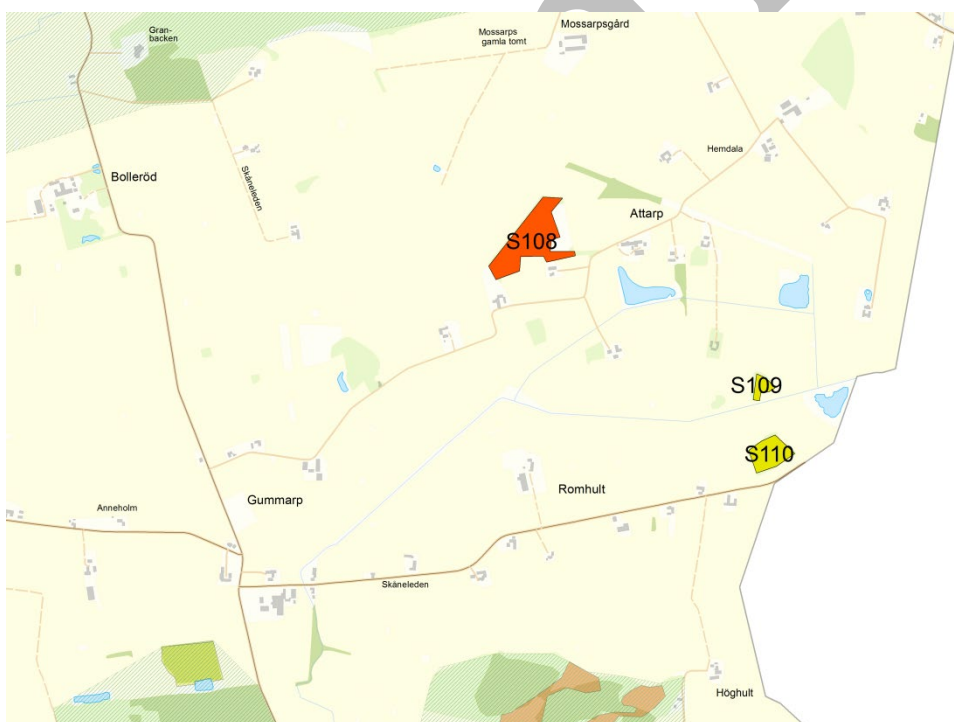

Värdekärnor

S90 Lövdungar och alléer vid Viderup

Naturvärdesklass

2

Värdekärnor

S108 Träd bärande hagmark vid Attarp

S109 Lövdunge sydöst om Attarp

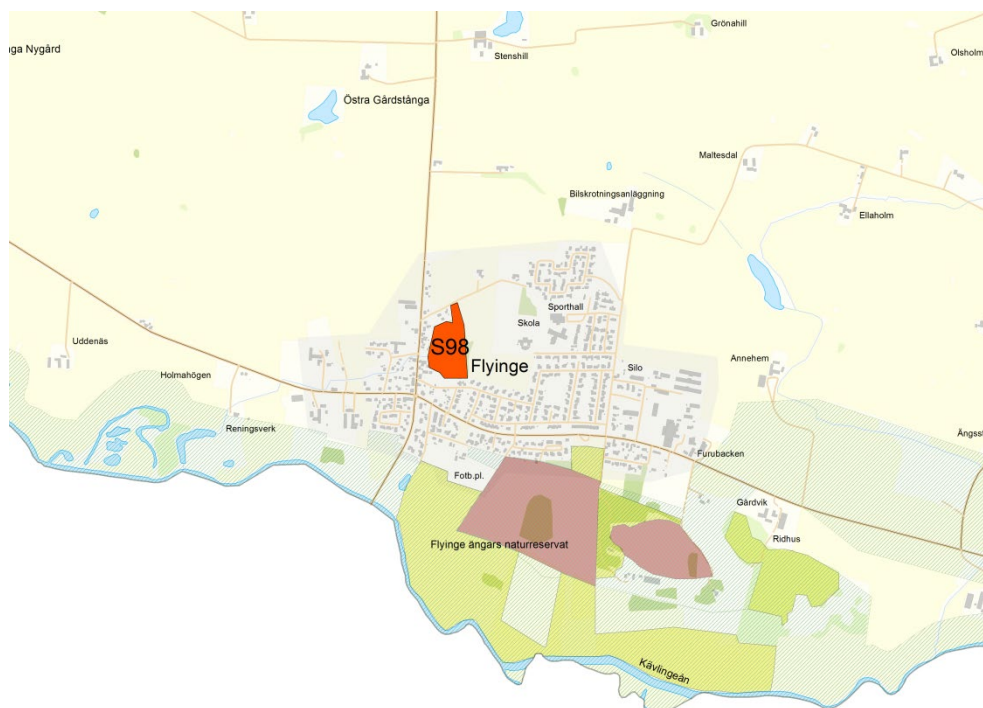
S110 Askskog norr om Bokelund

Naturvärdesklass

2

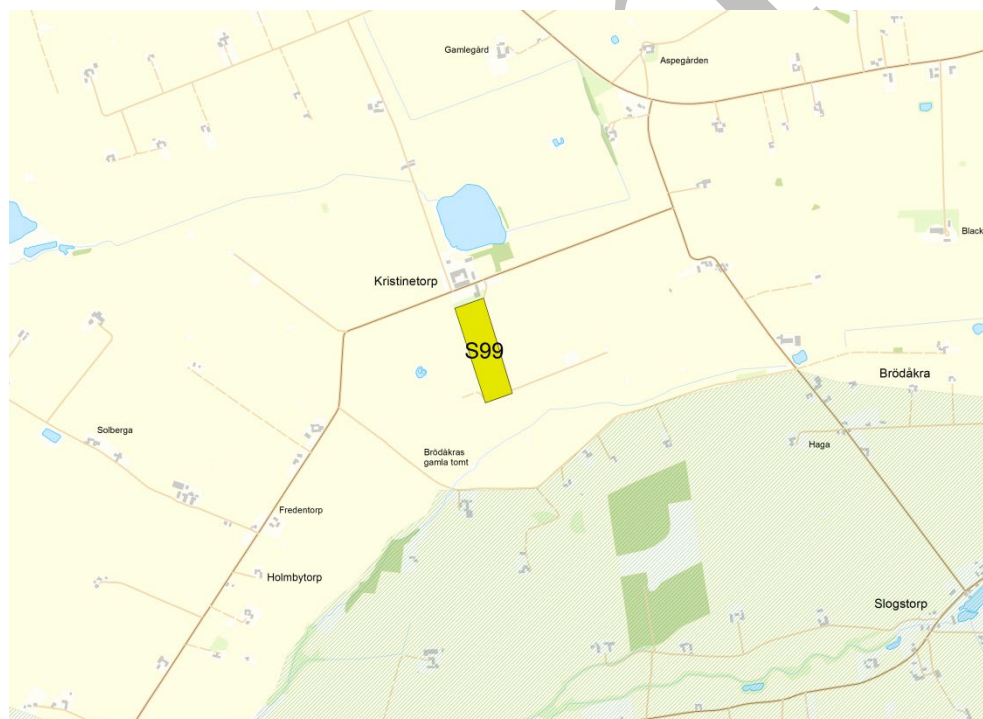
3

3

Värdekärnor
S98 Alsumpskog i Flyinge

Naturvärdesklass
2

Värdekärnor
S99 Ädellövskog vid Kristinetorp

Naturvärdesklass
3

Remiss